

كۆلۈانە سوور

كۆلۋانە سوور

چواردە چىرۆك بۇ مېردمنداآن

چەند نووسەرىك

پېشەكى و گۆرپىنى لە فارسييهوه

حەمە كەرىم عارف

خانہى موکریانی بۇ چاپ و بلاؤکردنهوه

● كۆلوانه سوور (چوارده چيرۆك بۇ ميۆرد مندالان)

- چهند نووسهريۆك
- پيشهكى و كۆپىنى له فارسىيهوه: همهكهريم عارف
- نهخشهسازى نارهوه: گۆران جهمال رواندى
- بهرگ: مهزههر محمهد
- تايپ: رزگار هسارى
- نرخ: (۲۵۰۰) دىنار
- چاپى يهكهم: ۲۰۱۳
- تيراژ: ۱۰۰۰ دانه
- چاپخانه: چاپخانهى موکریانی (ههولير)
- ژمارهى سپاردن: له بهريۆبهرايهتى گشتى كتيپخانه گشتىيهكان ژمارهى سپاردنى (۱۶۵) سالى (۲۰۱۳) ي پيى دراوه.

زنجيرهى كتيب (۷۲۲)

هه موو مافىكى بۇ خانهى موکریانی پاريزراوه

مالپه: www.mukiryani.com

ئيمهيل: info@mukiryani.com

پیرست

۷ پیئشه کی... حەمە کەریم عارف
۲۱ ۱- سەندریلا
۲۹ ۲- سۆ بیچووه بەراز
۳۳ ۳- سپی بەفرین و سۆر گۆل
۴۱ ۴- بولبول
۵۳ ۵- جاک و لاسکە لۆییا
۶۵ ۶- پشیلە ی چەکمە پۆش
۷۱ ۷- پالتۆ سوور
۷۵ ۸- چەخماخ
۸۴ ۹- بیچووه مراوییه ناشیرینه کە
۹۷ ۱۰- پاپۆنزەل
۱۰۳ ۱۱- شازادە خانم و دەنکە نۆک
۱۰۵ ۱۲- سەربازی قەلایی
۱۱۱ ۱۳- رۆژەهلاتی خۆر و رۆژناوای مانگ
۱۲۳ ۱۴- سپی بەفرین و حەوت کورتیلە
۱۳۵ فەرەهنگۆک
۱۴۶ ژبانتنامە ی وەرگێتەر

پيشه‌کي

حه‌مه که ريم عارف

"۸"

هه‌لّه‌ته حيكايه‌ت و نه‌قل و نه‌زيله پيشينه‌يه‌کي يه‌جگار دوور و دريژي هه‌يه و له‌وه‌تاي به‌شهر په‌يدابووه و ژياني خيژاني پيکه‌وه ناوه‌و، له‌ کۆمه‌لگه‌دا گيرساوه‌ته‌وه، حيكايه‌ت و نه‌قلان هه‌بووه و کۆري مه‌جليسي به‌شهراني گهرم‌کردوه.. به‌شهر که يه‌کيان ناسيووه هه‌لسوکه‌وتيان ده‌گه‌ل يه‌کدا و ده‌گه‌ل ديارده‌و رووداوه‌کاني ناو سروش‌ت و گهر دووندا کردوه، ته‌مه ته‌زموون و ته‌جره‌به‌ي لا په‌يدا کردوون. ئيدي بۆ پاراستني شه‌و ته‌زموونانه‌و گيژانه‌وه‌و گويزانه‌وه‌يان بۆ وه‌چه و نه‌وه‌کاني دواي خويان، په‌نايان وه‌به‌ر نه‌قل و نه‌زيله و حيكايه‌تان بردووه، چونکه پينان وابووه له‌و ريگه‌يه‌وه شه‌زمووناني به‌شهری، له‌ فهوتان و بيرچوونه‌وه رزگارده‌بيت و ده‌پاريژي. ته‌مه‌ش زاده‌و به‌ره‌نجامي جوړه‌که‌لکه‌له‌و خوليايه‌کي نه‌مريي و جاويداني بووه له‌ لاي تيره‌ي به‌شهر. چونکه مروّف به‌ غه‌ربي له‌ دايم ده‌بيت و به‌ غه‌ربي ده‌ژي و به‌ غه‌ربي مالاوايي له‌ ژيان ده‌کات. غوربه‌ت ده‌کاته سه‌رچاوه‌ي نيگه‌راني و، تاقه‌ ريگه‌ي په‌واندنه‌وه‌ي نيگه‌رانيش خه‌ون و هيووا ئوميدده‌وارييه، ته‌گه‌ر هيووا ئوميد نه‌بوايه‌ن ژيان ده‌بوو به‌ دۆزه‌خيکي ته‌حه‌موول ناپه‌زيژ. ئيدي خه‌ون و خه‌يال و ئوميد تانوپۆي ژيان پيکديت، با شه‌و خه‌ون و ئاواتانه هه‌مووشي نه‌يه‌نه‌دي، که بيگومان نايه‌نه‌دي. چونکه ته‌مه‌ن له‌وه کورتره‌ که گشت شه‌و ئاواتانه له‌ مه‌وداي ته‌مه‌ني يه‌که وه‌چه‌دا بيته‌دي.. ته‌مه جگه له‌وه‌ي که خه‌ون و خه‌يال و ئوميدان له‌ وه‌چه‌يه‌که‌وه بۆ وه‌چه‌يه‌کي دي ده‌گوړيت. واته خه‌ون و خه‌يال هه‌رگيز له‌ کوټايي نايه‌ت، بۆيه وه‌کو خوژيا به‌ خه‌ون و خه‌يالان، واته به‌ حيكايه‌ت و نه‌قلان سپي‌دراون، حيكايه‌تخوان و

نەقلئېژان لە مەجلیسی گۆی ناگردانان ، لە کۆری کارو رێو رەسمانی ھەمەجۆردا
 کە لە پوورو کەلتووری زارەکی و فۆلکلۆریان، لە رینگای ھیکایەتەنەوہ پاراستووە و لە
 ھەچەھە کەوہ بۆ ھەچەھە کی تریان گواستووەتەوہ.. بەلام دەگەل گۆرانی ژیان و
 پێشکەوتنی کۆمەلگە ی بەشەری و پەیدا بوونی کەنالیین ھەمەجۆری راگەباندنەوانی و
 کەلتووریدا، دەگەل پێشکەوتنی تەکنۆلۆژیدا، کەلتووری فۆلکلۆری و زارەکی بە گشتی
 و ھیکایەت و نەقلان بە تاییەتی، کەوتە بەر ھەر ھەشە ی فەوتان و لەبەرچوونەوہ، بۆیە
 رۆشنبیران و منەوہران و ئەھلی قەلەم، بە تاییەتی لە ولاتە پێشەسازییە
 پێشکەوتووەکاندا، ترسی فەوتان و لە دەستچوونی ئەم کەلەپوورە بە نرخ و پڕ بەھایی
 مرۆقیان لێنیشت و، قۆلی ھیممەتیان لێ ھەلمالی و بەپەلە کەوتنە کۆکردنەوہ
 دارشتنەوہی نەقل و ھیکایەتە فۆلکلۆرییەکانی میللەتی خۆیان.. و تۆمارکردن و
 نووسین و نووسینەوہی ھیکایەت و نەقلان، زیاتر لە سەدە ی ھەقەھەمەوہ دەستی
 پیکرد و برەوی سەند، تا ئەوہ بوو لە سەدە ی نۆزدەھەمدا برایانی گریم، واتە جاکۆب و
 ویلھلم گریم، ھاتن و بە میتۆدیکی زانستیانە کەوتنە تۆمارکردن و کۆکردنەوہی
 چیرۆکی فۆلکلۆری ئەلمانی و بناغە ی قوتابخانەھەکی چیرۆکناسی ئەوتۆیان دامەزراند،
 کە زۆری پێنەچوو بوو بە سەرمەشقی گەلیک لە زانایان و توێژەرەن و خەمخۆرانی دنیای
 کەلەپوری فۆلکلۆری لە سەرانسەری جیھاندا و ھەزاران نەقل و ھیکایەت لە فەوتان
 رزگارکران، کە ئەمە خۆی لە خۆیدا خزمەتیکی ھەرە گەورە بوو بە کەلەپوور و
 کەلتووری مرۆقاییەتی و، بەراستی ریبوارانی ئەم رینگایە شایەنی ستایش و
 دەستخۆشین.

جا خۆنەری ھێژا، ئەم کتیبە ی کە لە بەر دەستتدایە، نمونەھەکی بچوو کە لەم
 ھیممەت و ھەولە جیھانییە و چوار دە چیرۆکی زۆر جوان و ھەلبژاردە ی لە خۆگرتووە،
 کە ھەر یەکیکیان لە وینەھەکی قەشەنگ و جواندا بەشیککی گچکۆکە لە ئەزمون و
 شارستانیەت و کەلتوور و کەلەپوور ئەدەبی فۆلکلۆری میللەتانی جیاواز نیشاندەدەن

من پېنموایه هه موو تیره ی به شه، چ راسته وخۆ و چ ناراسته وخۆ، به شپوهی ریژیهی له به ره مهینانی میژوو و شارستانییهت و ژیاړی مرؤفایه تی به شدارن، به تایه تی له مهیدانی نه قل و حیکایه تاندا، ئیدی هه میلله تیک ئه م حیکایهت و نه قلانه ی له قالبی هزرو هزرین و خه یالی خۆیداو به گویره ی داب و نه ریتی باوی خۆی و باکراوند و زه مینه ی فیکریی خۆی ده سکاری کردوو و مۆک و شه قلی خۆمالی پیوه ناوه بووه به به شیک له که له پووری ناچه یی به ناسنامه ی جیهانییه وه. ئیدی ئه م حیکایهت و نه قل و ئه فسانانه، به دريژایی رۆژگار، ده ماوده می کردوو و قالب و شپوهی ساده ی وه رگرتوه، به لام له رووی نیوه رۆکه وه زنده ویه تی و ده وه مه ندیی خۆیان پاراستوه. هه لبه ته له سه ره تاوه نه قل و حیکایه تان، چیرۆکی جن و په ربیان، حیکایه تی دیو و درنجان، بۆ که وره و بچوکان بووه. تا له دواییدو به دريژایی رۆژگار، ده که ل گۆرانکاریه کانی ژباندا، پتر ئاراسته ی مندالان و نۆلاوان کراوه. دنیای سه یرو خه یال ئه نگیت و پر رازو نه ینی حیکایهت و نه قلان، بال به سه ره خه یال و وینای مندالاندا ده کیشت و له جیهان و دنیای که وره سالان هیوه تر ده روات، به کورتی و کرمانجی له چیرۆک و حیکایه تی دیو و درنجاندا، له نه قلی جن و په ربیاندا، هه موو شتیک له گینه و هیچ شتیک مه حال نییه. ئه و حیکایه تانه پرین له جن و په ری، له دیوی بی ره زاو ره زاگران و ترسناک، جادووبازانی فریبۆک و خاپینۆک، کورته بالاییانی زیره ک و هۆشن، نه جیمزاده و شازاده خانمانی زۆر جوان و له بار. له حیکایهت و ئه فساناندا، دارو درهخت، گیانله به ران ده وری یه جگار گرینگیان هه یه، به زمانی به شه ران قسان ده که ن، به شه ر لییان ده گات. به شه ر ده گۆریت، ده بیته به گیانله به ری وه ک: پشیله، ورچ، ماسی و... هتد. له حیکایهت و ئه فساناندا، موستیه هه ن، که به زه بری سیحر و جادوو، له چاوتروکانیکدا ئاوات و ئاره زوو ه کانی مرؤفایان هه ندی له قاره مانانی حیکایه ته که به دی دینن. پیلاوی بالدار هه ن، له چاوتروکانیکدا دوورترین ریگا ده برن،

موو هه لکورو زانندن هه يه، هه ندى خواردن هه ن هه ر که سيک بيانخوات هي زو تواناي ناناسايي په يدا ده کات.

دنيای حيكايهت و نه فسانان، نه قل و نه زي لان، جن و په ريبان، دنيای عه داله ته، يانی چاك چاكه ي دپته ري و پاداشت و ه رده گري ت، خراب خرابه ي دپته ري و سزا ده دري ت. له م حيكايه تانه دا دا كو كي و به ره قاني له هه ژارو بي نه واو مه زلو و مان ده كري ت، زور جار خه لكي زور لي كراو ده گه نه ده سه لآت. حيكايهت و نه قل، خو ي نه ر بيتا قهت ناكات، به لكو به پي چه وانه وه، كه مه ند كي شي ده كات، هاني ده دات، دلخوشي ده داته وه و خه يال داني به وينا و سه رگوز شته ي ناناسايي بارگاي ده كات و خه يالي په روه رده و ده وه له مه نده ده كات.

۱۳۱

مرو ق، نه گه ر ژيان به شي وه يه كي رو تيني و سه رقه سه رقه و لام سه رلایي و له كو ل خوكرد نه وه و ه رنه گري ت و بي ه وي به ته وا وه تي له بو وني خو ي و، دوه ري راسته قينه ي خو ي له ژيان بگات، له سه ري تي مانايه ك بو ژياني خو ي بدو ژي ته وه، ماقولي بهت به ژيان بيه خشي ت. هه لبه ته به زوري شو كه سانه له ژيان ده تو ري ن و ژيانيان له به رچاو ده كه وي ت كه ژيانيان له بي مانايي دا، له بي نامنجيدا ده گوزه ري و نه شقي ژيان له دل و دهر وون و رو ح و نه قلياندا ده كو ژي ته وه. هه لبه ته ده ركردني ماناي ژياني شه خسي وه كو قارچك له خو راو كتوپر هه لئا تو قي ت. يان له ته مه ني كي دياري كراوا په يدا ناي ت، به لكو به پي چه وانه وه شو شته ي كه ماناي ژياني پي ده گو تري ت، زاده و به ره نجامي خه ملين و پوخه بو وني دهر ووني و په ره سه ندي دو ورو دري ژو به رده وامه، اته ماناي ژيان، له ناو ژيان و به ده م خودي ژيان و كار لي كه كاني ژيان وه كه لاله ده بيت و ره وتي خو ي و ه رده گري ت و له هه ر قونا غي كي ژياندا به گو يره ي گه شه كردن و په ره سه ندي دهر ووني و تواناي تي گه ي شتي خو مان، سه روساخت ده گه ل ژياندا په يدا ده كه ين. واتا شه م پر و سه ي مانا دو زي به بو ژيان،

پرۆسه يه كى بهر به ره وه ههنگاو به ههنگاوه. بۆيه گه وره ترين هه له نه وه يه كه گه ليك له داىكان و باوكان ده يانه وى كه نه قلى مندا له كانيان وه كو نه قلى خويان كار بكات!! دياره نه مه داوا يه كى ناواقيعى و مه حاله، چونكه تىگه ييشتنى مرؤقه له خوى، له جيهانى ده ور به رى، له ناسينى خوى، له ته سه وراتى به رانه ر به ماناى ژيان، پىويسته وه كو رۆح و جهسته ي مرؤقه كه، به ره به ره و ههنگاو به ههنگاو گه شه بكات و بجه ملىت و پوخته بىت. بۆيه نه ركى هه ره گرنگ و هه ستىارى فيركردن و په روه رده نه مه يه كه يار مه تى مندا له بدات، ده ستى بگرىت و زه مينه ي بۆ خۆش بكات تا مانا يه ك بۆ ژين و ژيان بدۆزى ته وه، نه مه ش نه زموونى كى فره ي ده وى، مندا له ده بى به دم گه شه كردن و نه شو فاده، له ناو جه رگه ي خودى ژيان وه، فيرى نه وه بىت، سا له به سا له پتر و قوولتر خوى بنا سىت و له خوى بگات، كه خوى ناسى، له خوى گه بى، ئىدى تواناى نه وه په يدا ده كات كه خه لكىش بنا سىت و له بهر رۆشنا بى نه م خۆناسين و خه لك ناسينه دا، په يوه ندى نه رىنى و كارى گه ر و نه كتىف له گه له خه لكىدا، واته له گه له كومه لكه دا به رقه رار ده كات. جا مرؤقه به گشتى و مندا له به تايه تى بۆ نه وه ي مانا يه كى قوولتر له ژيان و بۆ ژيان بدۆزى ته وه، له سه رى تى سنووره ته سه كه كانى خۆ ته وه رى و خۆ په سنى به زىنى و ته نيا خوى و هزر و هزىنى خوى به هق و به راست نه زانىت، چونكه به مه له هه ر جو ره خۆ په رستى و خۆ ويستى به ك دوور ده كه ويته وه كه نه مه زۆر پىويسته تا نه و كه سه، يان نه و مندا له له خوى و له و كار دى كه له ژياندا ده يكات رازى بىت، هه ست به جو ره ناسووده بى و دلنيا ييه ك بكات، ژيانى خۆش بوىت، به نه شقه وه بۆى، نه ك هه م ژيان بىت به بار به سه ر نه وه وه، هه م نه و بىت به بار به سه ر ژيان وه. له م حاله ته دا مه حه به ت و خۆ شه ويستى ده بىت به هه وىن و ئاميانى ژيان. گوڙان و گوڙىن، هه لبه ته به بارى نه رىنىدا، ده بىت به ياسا و رى ساى ژين و ژيان، كه نه مه هاته دى، ئىدى سه رچا وه ي توانا سا يكو لۆژى و ده روونى به كان ده ته قنه وه و خه يال و تىگه ييشتنان به سه ر يه كتر دا ده كر ينه وه، يه كان گىر ده بن و هه ستى كى نه رىنى نه و تو مان لا دروست ده بىت كه پتر له خۆ مان بگه ين، زياتر خۆ مان

بناسين وھيواو ئومىدئىكى ئەوتۇمان بە نايندە لەلا دروست بېت كە بتوانين خۇمان لەبەر ھەر كېشەو ئارېشەو گرت و ەيشوومەيەك بگرين كە لە ژياندا دېتە رېمان و بە شېوہەكى واقيعانە مامەلەى لە تەكدا بگەين، چونكە ژيانى ھىچ كەسئىك لە ھەراز و نشېوان، لە كېشەو سەريەشان بەدەر نېيە و چارېش تەنيا كۆلنەدان و ئومىدەوارىيە.. بۆيە ئەگەر بلېين ئومىدەوارى و نايندە خوازى داينەمۆى بەردەواماندى ژيانە، ھىچ نابېتە زېدەرۆيى.. كەواتە مانا و ماقولىيەت بەخشين بە ژيان، ئەركى ھەرە سەرەكى مرۆڧ و كۆمەلگەى مرۆڧايەتییە. بۆيە ئەگەر منداڤ، ھەر لە منداڧيەو، بەوہ پەرورەدە بكرېت كە ژيانيان لەلاشېرىن بكرېت، ژيانيان لەلا خۇشەويست بكرېت، مانا و ماقولىيەت بە ژيانيان بېەخشرى و بخرېنە سەر راستە رېڭگى ژياندۆستى و مرۆڧ و دنيا دۆستى و نايندەرۋانى، ھەنگى ئاسايى تر و ئاسانتر و ئەقلائىتر مامەلە دەگەڭ دياردەو رووداوەكانى ژيان و دەرھاويشتە ھەمەجۆرەكانى ژياندا دەكات.. جا ئەمجۆرە پەرورەدە كردنە، بە پلەى يەكەم وەستاوہتە سەر داىك و باوك و ھەموو پەرورەدەكارو چاودېرەكانى دىكەى منداڤ، ھىچ ژينگەيەك بە ئەندازەى ژينگەى خيزان كاريگەرىي و باندۆرى بەسەر منداڧوہ نېيە. ھەلبەتە دا بونەرېت و كەلەپوورو كولتورى بارى كۆمەلگەش رۆلى گرېنگى ھەيەو تا كەلەپوورئىكى گەشېبىنانەى پېشكەوتووخواز بېت و لە رۆڧ و كەلكەلەى مرۆڧەو نزيكتر بېت، بە شېوہە ميتودئىكى زانستيانە بۇ منداڤ بگوازېتەو، باندۆر و كاريگەرىيەكەى ئەرئىتتر دەبېت، ديارە ئەدەبىيات بۇ منداڤن و نەولاوان يەكئىكە لەو كەنالاڧەى كە ئەم رۆڧ و ئەركە بە باشترين شېوہ دەبىنئىت و دەگېرېت.. ھەلبەتە لېرەدا مەبەست لە ئەدەبىيات، ئەدەبىياتئىكە لە رووى مانا و نېوەرۆكەوہ بەمانا و جددى بېت و دەگەڭ بارى دەررونى و ساىكۆلۆژى منداڤا بسازېت و بە گوېرەى قۇناعى تەمەن دەگەڭ ژيانى رۆژانەيدا بگوئجېت و گەشە بە رۇحى بېەخشېت و مانايەكى قولتر بە ژيانى بېەخشېت. جا بۇ ئەوہى حىكايەت و نەقلاڤ، چېرۆكى جن و پەرييان، چېرۆكى دىو و درنجان، سەرنجى منداڤ رابكېشئىت، پىويستە ھەم سەرگەرمكەر بېت و ھەم خەيالئەنگېز بېت. بەلام بۇ

دەۋلەتمەندىكى ئىش، پېيۇستە خەيالى مىندال بە جۆرىك بېدارىكتەۋە كە بېسەۋى
 تىۋان ئەقلى ۋە زەينىيە كەنى بىخاتە كار ۋە ھەست ۋە نەست ۋە سۆزۈ گودازى خۇي
 بە كارىننىت ۋە بنوئىننىت. يەنى چىرۆك پېيۇستە دەگەن كەلگەن ۋە ئارەزۈۋ خولياۋ خەۋن
 ۋە خەيال ۋە ترس ۋە خەمە كەنى مىندالدا بىگۇننىت، چۆننىيەتى چارەسەرى كېشە ۋە گېرو
 گىرەتە كەنى بىخاتە بەردەست، بە كورتى ۋە كىرمانجى چىرۆك پېيۇستە بە يۈەندى تەۋاۋى بە
 ھەموۋ لايەنە كەنى كەسايەتى مىندال ۋە ھەبىت ۋە، گىت پېيۇستىيە سايكۆلۆۋىيە كەنى
 مىندال، بە ھەموۋ دۆۋارىيە كەنىيەۋە بە ھەند ۋە بەرگىت ۋە، كارىك بىكات مىندال
 مەتمەنى تەۋاۋ بە خۇي ۋە بە ئايندە پەيدا بىكات، كە ھەموۋ ئەم لايەنەنە لە زۆرەي
 ھەرە زۆرى خىكايەتى فۆلكلورى مىللەتەنى دىئادا بەدى دەكرىن. ھەلبەتە دەبى
 ئامازە بۇ ئەۋەش بەكەن كە ئەۋ خىكايەت ۋە چىرۆكە پەندو ئامۆزگارى ئامىزانە،
 كەمتر خۇيان لە قەرەي پەيۈەندىيە كەنى ئىشنى نوۋ لە كۆمەلگە تازەدا داۋە، چۈنكە
 بەرلەۋەي ئەم كۆمەلگە تازانە سەرھەلبدەن، ئەۋ خىكايەتەنە دروستىۋون ۋە ھەبوۋن.
 بەلام سەربارى ئەۋەش ئادەمىزاد دەتۋانى لە ھەر كۆمەلگە كەدا بىت، بۇ رىكخستىنى
 مەسەلە دەروۋنىيە كەنى ۋە بۇ دۆۋىنەۋەي چارەسەرى لەبار بۇ كېشە كەنى، زىاتەر سوۋد
 لە خىكايەتتەن فۆلكلورى ۋە بەرگىت ۋە ئەزمون ۋە تەجرەبەيان لى ھەلئىنجى ۋە لە قالبى
 چىرۆكى تازەدا بۇ مىندالنى ئەمرۆ دابرىۋىتتەۋە. ھەلبەتە ئىشان بۇ مىندال ۋە لەلەي
 مىندال، تارادەيەك ئالۆزۈ گۆنگ ۋە بە تەمتومان دىتتە بەرچاۋ، بۇيە دەبى رىگەي
 بەدىت لە نىۋ ئەم دىئا ئالۆزەدا خۇي بىناسىت ۋە مانايەك بۇ ھەستە گۆنگ ۋە
 ئالۆزە كەنى بەدۆۋىتتەۋە ۋە ھەستە دەروۋنىيە كەنى ۋە ئىشانى خۇي رىكبىخات. ھەلبەتە
 گومان لەۋەدا نىيە كە مىندال لەسەردەمى خۇيدا، پېيۇستى بە پەرۋەردەيەكى ئەخلاقى
 مۆدرىنە، تا بە شىۋەيەكى ناراستەۋخۇ ۋە بەكردەۋە ئەنجام ۋە ئاكامى رەفتارىكى
 ئەخلاقى دروستى پى نىشان بەدىت، تا بە چاۋى خۇي باشى ۋە دروستى ئەۋ رەفتارۋ
 ئاكارە بىنى ۋە لە بايەخ ۋە سوۋدەكەي بىگات ۋە لە لاي بىت بە ئەزمون. مىندال ئەم
 مانايە لە چىرۆكدا دەدۆۋىتتەۋە. رەنگە ئەۋ مانايەي لە چىرۆكەۋە ھەلئىدەھىنجىت ۋە

كەشفي دەكات، ھەندىجار قوولتۇر و دەولەمەندتر بېت لەو مانايەى كە لە حەقىقەتى
 ژيانەوہو لە ناو ژياندا فيرى دەبېت و كەشفي دەكات..ديارە باندۆر و كاريگەرىي
 حيكايەت و نەقلان لەوہەدايە كە منداڵ لە رووى ئەنتۆلۆجىي دەروونىيەوہ خۆى تىدا
 دەبىننېتەوہ. لەو چىرۆك و حيكايەتانەدا سۆزو گودازە دەروونىيەكانى منداڵ بە جۆرى
 نیشان دەدرين كە منداڵ خۆ بە خۆ تىيان دەكات و بۆ خۆى چەمك و ماناي تازە لە
 چىرۆكان دەدۆزىتەوہو مەرج نىيە دەقاو دەق وەكو خۆيان وەريان بگريت، يان كە
 وەريشيان بگريت رەنگە بە گوپەرى رۆژ دەسكارىيان بكات و گۆرانىيان تىادا بكات و
 چىرۆكەكان تەنيا وەكو سەرمەشق تەمەشا بكات. رەنگە ھەندىجار بىنە سەرمەشق و
 نمونە بۆ چارەسەرى ھەندى لە كىشەو گرافتەكانىان..

" ۴ "

چىرۆك و حيكايەت، منداڵ سەرگەرم دەكات، بە بارى دەروونى خۆيى ئاشنا
 دەكات و دەبېتە مايەى نەشوما و گەشەكردنى كەسايەتى منداڵ، ئەوہى بە چىرۆك، لە
 ئاستى ھەمەجۆردا، نیشان دەدرى و ژيانى منداڵ دەخەملننېت و ئاستى بىركردنەوہو
 تىگەبىشتنى پوختە دەكات، رەنگە بە ھىچ بابەت و كتيبيكى تر نەكرىت يان بەو
 رادەيە نەكرىت..جا سىحر و ئەفسوونى خويندەنەوہى چىرۆك يا گوپگرتن لىي، لە
 بايەخە سايكۆلۆجىيەكەيدا نىيە، بەلكو لە چلۇنايەتییە ئەدەبى و ھونەرىيەكەيدا، لە
 ئەدەبىيەتى چىرۆكدايە وەك يەكەيەكى يەكپارچەى ھونەرى. چونكە ئەگەر چىرۆك،
 پىش ھەر شتىك كاريكى ھونەرى نەبېت، ھىچ باندۆرو كاريگەرىيەكى دەروونى و
 سايكۆلۆژى ئىجابى لەسەر منداڵ نابېت. ديارە لە ھەلبژدانى چىرۆكدا بۆ منداڵ ،
 دەبېت تەمەن و ئاستى خەملين و پوختەيى دەروونى منداڵ رەچا و بكرىت..چونكە
 چىرۆك بە پىچەوانەى ژانرە ئەدەبىيەكانى ترەوہ، رىنامايى منداڵ دەكات كە ناسنامەو
 ماناي ژيانى خۆى بناسىت و كەشف بكات، چىرۆك منداڵ فير دەكات كە چ
 ئەزمونىك بۆ بەردەواماندنى خەملينى كەسايەتى تاك پىويستە، دلئىاي دەكات

ئەگەر خۆى بىھوئى، بەسەر ھەموو كۆسپ و تەگەرەيەكدا زال دەيىت و ژيان بە
 ناراستەيەكى ئەرتىنى سوودبەخشا دەبات، ژيانىكى سوودمەند بەرھەمدىيىت، بەلام
 ئەگەر بترسىت و گىانى بەرخودان و خەبتىن و تىكۆشان لە دەست بدات و لە ھەنبەر
 بچووكترىن كۆسپدا كۆلبدات، ھەرگىز ھەكو پىويست خۆى نانسىت و نابىت بە خاۋەنى
 خۆى. چىرۆك، مندال فىرى ئەو دەكات كە ئەگەر ئازاۋ بويرىيت و مومارەسە و
 تازە كرنەو ھەمەھىننى ژيان بە مافى رەۋاى خۆى بزانيت و لەو مەيداندا ھىچ
 درىغىيەك نەكات، ئەوا بىنگومان خىرخوازو چاكەكارانىش بە ھانايەو دەين و
 سەركەوتنى مسۆگەر دەيىت، ديارە پىچەوانەش پىچەوانەيە.. بۆيە پىويستە چىرۆك
 خەيالى مندال بوروۋژىيىت و ھەستى خەيالپەرورەرى لەلا جۆش بدات و ۋەلامى زۆربەى
 ھەرە زۆرى پرسىبارە زەروروى و گرىنگەكانى مندال بداتەو، تا بىت بە فاكترەرتىكى
 كاراۋ كارىگەر و گرىنگ لە پەرورەدە كرنى كۆمەلايەتى مندالدا.. بەلام ئەمە بەو
 مانايە نىيە كە چىرۆك بىت بە ۋەغزو مرۆقە فىرى ئەو بەكات چۆن لەم دنيايەدا
 رەفتار بەكات، چ رىگەو رىبازىك بگرىت، نەخىر. ئەمە ئەركى چىرۆك نىيە، چونكە
 ئايىن و ئەفسانەكان پرن لەم ۋەغزخوانى و بابەتە ئەقلائيەنە. ئەركى چىرۆك ئەو نىيە
 دنيا ۋەكو خۆى، ۋەكو چۆن ھەيە ۋەسەف بەكات، بگىرپىتەو، ئەركى چىرۆك ئەمە نىيە
 مرۆقە ئامۆزگارى بەكات كە چۆن رەفتار بەكات، چ ھەلوئىستىك ۋەربگرىت. چىرۆك
 پەيۋەندىيەكى ئەوتۆى بە دنياى دەرۋە نىيە، بەلكو سەروكارى راستەوخۆى دەگەل ئەو
 مەسەلە و پرسە دەرۋونى و سايكولوژىيە ھەستىارانەو ھەيە كە زۆر ئاسى و دژوارو
 دوورە چارەسەر دىنە بەرچاۋ، واتە مەبەست و ئامانجى چىرۆك ئەو نىيە زانىارى بە
 سوود دەربارەى دنياى دەرۋە بدات بە مندال، بەلكو ئەو ھەيە كە دياردەو رووداۋە
 دەرۋونىيەكانى مرۆقە، ھونەريانە، ئەدەبىيانە، بەرجەستە بەكات و نىشانبدات...

لە كۆتايىدا ھەزەدەكەم ئەو بلىم كە بەندە لەبەر ھەموو ئەو ھۆيانەى سەرى و بە
 مەبەستى خزمەتى مندال و ئۆلاۋى كورد، ئەم چەپكە چىرۆكەم لە چىرۆكستانى
 جىھانىيەو ھەلبۇزاردوۋەو كوردومىن بە كوردى تا لە دەرۋەتتىكدا بىكەم بە ديارىيەكى

بچووك بۆ مندالان و نۆلوانى كورد. هەلبەتە بە ئانقەست ئەو چیرۆكانەم هەلبەتاردوو هە كە زیاتر سەرۆكاریان دەگەن مەسەلە سایكۆلۆژییە هەستیاریەكاندا هەیه تالە گەن دنیای دەرەو. هەلبەتە چەند نووسەرێك، هەر یەكەیان بە چیرۆكێك یان زیاتر لەم گۆلئێژەدا بەشدارن. بۆیە بە پێویستەم زانی لێرەدا و بە مەبەستی ئاشناکردنی رۆڵەكانمان بە نووسەرانی ئەم كۆبەرەمە، كورتەیهكی ژبانی هەر یەكێکیان بۆمە خزمەتی خوینەرەن، كە بریتین لە:

۱- هانس کریستین ئاندرسن (۱۸۰۵-۱۸۷۵)

ئاندرسن، لە ساڵی ۱۸۰۵دا لە شاری ئودینسە ی دانیمارک هاتووێتە دنیاوە. كۆری كەبەرەكی پێنەدۆز بوو. لە تەمەنی چوارده ساڵیدا داک و بای بە جێهێشت بەرەو كۆبهاگن خۆی دایە دەم چارەنوسەو. دواى ماوەیهك كاری قورس و سەخت، رووی كرده هونەر و ئەدەبیات و بوو مایه ی سەرنجی خەلكانیكى دەسەلاتدار و دەستپۆ كە یەكێك لەوانە پاشای دانیمارک بوو، لە ساوپەنای ئەوانەو درێژەى بە خویندنی خۆی داو دەستی بە كاری نووسین كرد.

ئاندرسن، شیعی دەگوت، چیرۆكى دەنووسی، شانۆنامەى ئامادە دەكرد، بەلام حیاكایەتەكانى كە لە نەقلی میللى و چیرۆكێن فۆلكلۆرییەو هەلبەتە هیئەتەنجان، بە كەلهپووریكى زۆر گەورە فرە دەولەمەندى تیرەى بەشەر دیتە ژماردن و لەلایەن گەلێك لە گەورە نووسەرانی ناودارەو ستایش كراون، لەوانە : هنرى وادسورت لونغ فلۆ، ئیلەزابت بارت براونینگ، والت وایتمان، ئۆسكار وایلد و چارلز دیکنزهو. جارێك دیکنز لە نامەیه كیدا پێی دەلێت: " هەر كاریك دەكەیت، واز لە نووسین مەهێنە، چونكە ئیمە پێویستمان بە بېرو بۆچوونەكانى تۆ هەیه. چیرۆكەكانت زۆر سادە و جوانن و، نایبەت هەر لە قەفەزى مێشكى تۆدا بەند بێن"

ئاندرسن، چ لە ولاتی خۆی و چ لە ولاتانی دیکه ی جیهان ناو وشۆرەتێكى فرەى پەیدا كرد. لە ساڵی ۱۸۶۷دا بە هەشت ساڵ بەر لە مردنی، كلیلى شاری ئودینسەیان

پيشكەش كردو له كەرنەفائىكى ريز لينايدا، وەكو ناودارتيرين و خوشەويستتيرين هاوولاتى پەيكەرئىكى گەورەيان بۇ دوستكرد..

۲- جاكۆب و ويلهلم گريم:

ئەم جووتە برايه له سالى ۱۸۱۲دا كتيبيكى چكۆلهيان به بيدەنگى بلاؤكردەوه كه له پاش ئينجيل بوو به يەكئەك له پير خوئەنەرتيرين كتيبي جيهان. ئەم كتيبه ناوى : "چيرۆكين گوى ئاگردان بۆ مندالان" بوو. كتيبي ناخبرى هەندى چيرۆكى له خۆگرتبوو، كه بۆ يەكەمجار لەلايهن برايانى گريمەوه خرابوونە سەر كاغەز و پيشتر تەنيا بەسەر زارى خەلكيەوه بوون. برايانى گريم، بە هەول و كۆششئىكى زۆر ئەم چيرۆكەنهيان لە زارى ديهاتيان و جووتياران و شوانان و پيرەميەرد و پيرەژنانى ئەلمانىەوه وەرگرتبوو و، داين رشتبوووه.

جاكۆب له سالى ۱۷۸۵دا و ويلهلم له سالى ۱۷۸۰ له دايك بوون. هەردووكان بەشى مافناسيان تەواو كردووه. بەلام پاشان روويان كردووتە داستان و چيرۆك و حيكايەتى ميللى و فۆلكلورى ئەلمانى. هۆى رەواج و برەوى ئەم چيرۆكەنهى برايانى گريم، لەلاى مندالان، دەگەرئىتەوه بۆ زمانە سادەكەيان، بۆ روونى مانا و نيوەرۆكەيان، بۆ هەبوونى ئاژەل و گيانلەبەرى قسە و ئىژ، بۆ سەرکەوتنى خەلكى چەوساوه و زۆرليكراو لە كۆتايى چيرۆكەكاندا. پاشان ئەم جووتە برايه، بوون بە دوو گەوره توئيزەرى مەيدانانى كەونارناسى و زمانناسى و فەرھەنگئىكى گەورەى زمانەوانيان لەپاش خۆ بەجئەشت. ويلهلم له سالى ۱۸۵۸ و جاكۆب له سالى ۱۸۶۳دا كۆچى دوايان كرد. بەلام ناوى برايانى گريم بۆ هەتاهەتايە بە زىندوبەتى چووه ميژووى دنياى چيرۆكى مندالانەوه.

۳- پيترگريستين ئاسبجورنس، و جورج ئينگريرتسن مو:

له ناوەراستی سەدەى نۆزدەدا ، ئەوروپا بزووتنەوه و بووژانەوه يەكە نەتەوهيى تازەى بە خۆوه بينى و يەك يەك پەيان بە بايەخ و گرینگى كەلەپوورى كولتوورى و

رۆشنبیری خۆیان برد..یه کینک له ده‌هاو‌یشته‌کانی ئەم بووژانه‌وه نەتە‌وه‌ییە ئە‌وه‌بوو
کە ئەم دوو نووسەرە دەستیان دایە کۆکردنە‌وه‌ی حیکایەت و نە‌قلی فۆلکلۆری نە‌رویجی
و کۆبەرە‌مینیکی گرینگیان کۆکردە‌وه.

ئاسبجورنس له سالی ۱۸۱۲ و مو له سالی ۱۸۱۳دا له دایکبوون. ئەم دووانه،
له سه‌رده‌می نۆ‌لایدا، له قوتابخانه‌ی (نورد‌ه‌و) له باکووری ئۆس‌لۆ، له سالی
۱۸۲۶دا یه‌کتر ده‌بینن و عومریک به‌یه‌که‌وه‌وه‌کو دۆست و هاوکار کاریان کرد
یه‌که‌مین کۆچ‌رۆکی میلیی ئاسبجورنس و مو له سالی ۱۸۴۳ و دووه‌مین
کۆچ‌رۆکیان له سالی ۱۸۴۴دا بلا‌بوونه‌وه.

مو، له سالی ۱۸۸۲دا کۆچی دوایی کرد و ئاسبجورنس له سالی ۱۸۸۵دا
مالا‌وایی له دنیا کرد.

۴- چارلز پ‌رالت:

پ‌رالت، گه‌وره‌ترین نووسه‌ری فه‌ره‌نسی بوو له مه‌یدانی ئە‌ده‌بیات و چیرۆکی
په‌رییان و حیکایه‌ت و نە‌قلاندا. له سالی ۱۶۲۸دا له بنه‌ماله‌یه‌کی دیار و ناسراو له
دایک بووه. پ‌رالت، له ده‌رباری پاشایه‌تی فه‌ره‌نسادا کاری ده‌کرد، س‌کرتی‌ری (چین
بابتیست کولبرت) ی وه‌زیری دارایی به‌ده‌سه‌لات و ده‌ست‌رۆی شا لویسی شازده‌یه‌م
بوو. که کولبرت له سالی ۱۶۸۳دا مرد، پ‌رالت بوو به‌ئە‌ندامی کارای ئە‌کادیمیای
زانستی فه‌ره‌نسا. ئیدی له‌وه‌به‌دواوه‌ خۆی بو‌ئە‌ده‌بیات ته‌رخان کرد و وتاری ئە‌ده‌بی،
شيعر و بیره‌وه‌رییه‌کانی خۆی نووسین. پ‌رالت، له سالی ۱۶۹۷دا کۆچ‌رۆکیکی به
نی‌وی: (دووچ‌رۆک یان چ‌رۆکین ئە‌خلاق‌ی فۆلکلۆرییه‌وه‌ کۆکردە‌وه. ئەم کتیبه‌ دوو
حیکایه‌تی یه‌جگار به‌ناویانگی له‌خۆگرتبوو، به‌ناو‌نیشانی (پشیلە‌ی چه‌که‌م پۆش،
و سه‌ندریلا).. پ‌رالت له سالی ۱۷۰۳دا کۆچی دوایی کرد..

۵- ئاندرۆلانگ:

ئاندرۆلانگ، باشتىن كۆچىرۈكى جن و پەرييانى بە زمانى ئىنگىلىزى كۆكردوۋەتەۋە. باوكى ئاندرۆلانگ شەرىكى بازىرگانى (سىر والترسكات) بوو. ئاندرۆلانگ لە سالى ۱۸۴۴دا لە شارى سالكېركى سىكۆتلاندا لە بنەمالەيەكى ئەدەبناس و بە دەسلەت ھاتوۋەتە دىئاۋە. لانگ پاش ئەۋەى زانكۆى ئۆكسفوردى تەۋاۋكرد و چەند سالىك مامۆستايەتى كرد، چوۋ بۆ ناۋەند و سەنتەرى رۆژنامەۋانى (فلىت ستىت) لە لەندەن، چىل دانە سالى لەۋىندەر، ۋەكو يەكىك لە نوسەرە گەۋرەكانى ئەۋ سەردەم و رۆژگارە بەسەربرد. لانگ، ھەۋالە گوتار، رەخنى ئەدەبى و شىعر و چىرۈكى زۆرى نووسىۋە.

يەكەمىن كۆچىرۈكى لانگ " كىتەبى پەرييانى شىن" بوو كە لە سالى ۱۸۸۹دا بلاۋ بوۋەۋە. لانگ لە سالى ۱۹۱۲دا كۆچى دۋايى كرد..

جا خويىنەرى ھىژا، من ئىدى لىرەۋە بە خواتان دەسپىرم، فەرمون ئىۋەۋ چىرۈكەكان. كە ناوم ناۋن (كۆلۋانە سوور) ھىۋادارم بە دلتان بىت..

تیبینی: بژ نووسین و ناماده کردنی ئەم پیشه‌کییه سوود لەم سەرچاوانە
وەرگیراوه:

* - سرزمین افسانها، بهترین قصه‌های پریان جهان/ هانس کریستین اندرسن/ ایرادران
گریم/ اندرۆلانگ... و دیگران.. ترجمه‌ی سید احمد و کیلیان/ سامرند سلیمی/ ازیتا
عباسیان.

چاپ دوم/ ۱۳۸۵ (هه‌موو چیرۆکه‌کانم لەم سەرچاوه‌یه‌وه پاچقه کردوون)
* - کودکان به قصه نیاز دارند/ کاربردهای افسانه و افسون/ برنۆیتلهایم/ ترجمه‌ی
کمال بهروزکیا/ چاپ اول: ۱۳۸۴/ نشر افکار

* - چهل قصه/ گزیده‌ی قصه‌های عامیانه ایرانی/ پژوهش و بازنویسی منوچهر
کریم زاده/ چاپ چهارم: ۱۳۷۹/ انتشارات طرح نو

* - زارۆکستان/ بێنج کتێب له یه‌ک به‌رگدا/ و: هه‌مه‌که‌ریم عارف/ ج ۱/ ۲۰۰۸
به‌رێوه‌به‌رایه‌تی خانی وەرگێران

* - ده‌شید کۆیه‌رفیلد/ چارلز دیکنز، پیشه‌کی و پاچقه‌ی هه‌مه‌که‌ریم عارف/ ج

۲۰۱۰/۱

(۱)

سه ندریلا

رۆژی له رۆژان پیاویکی دهولمه مند دهیویست بۆ جاری دووم ژن بیینی و ئهو هاوسهره ی که ئهو ههلی بژاردبوو، له خۆبایی ترین و لووتبه رزترین ژنی دنیا بوو، ئهو ژنه له میردی پيشووی دوو کیژی ههبوو که ئه داو ئه تواریان دهقاو دهق وه کو دایکیان بوو. پیاوه کهش کیژۆله یه کی له ژنی یه که می ههبوو که له باشیدا کوت و مت چوو بووه وه سه ر دایکی.

دوای زه ماوه ندی ئهو دووه، به ماوه یه کی کهم، باوه ژن سیمای راسته قینه ی خۆی ده رخت. چاوی به رایب نه ده دا خه سلته باشه کانی زرکیژه جوانه که ی بدینی، چونکه خه سلته باشه کانی ئهو، ده بووه مایه ی ئهو که کیژه کانی باوه ژن قیژه ون بیینه به رچاو. ئهو ژنه، هه رچی خزمه تکاریه کی ماڤ هه بوو دهیدا به سه ر زرکیژه کهیدا، وه کو قاپو ئامان شتن، خاوینکردنه وه ی میژو گسکدانی ژووره که ی خۆی و جووته کیژه که ی. ئهم کیژه له په ریوت ترین و خراترین ژووری ژیر جه مه لۆنیکدا له سه ر ته خته شریک دنووست، که چی زر خوشکه کانی باشترین ژوورو تازه ترین ته خته خهویان هه بوو، و ناوینه ی بالانمای گه وره یان له ژووره کانیاندا هه بوو، و ده یان توانی سه راپای خۆیانی تیندا بدینن.

کیژه ی داماو، به وه پیری سه برو حه وسه لوه هه موو ئهم رهفتاران ه ی ته حه مول ده کردو زاتی نه ده کرد هیه چ شتی که بۆ بابی بگپریته وه. چونکه بابی له ژیر فه رمانی ژنه کهیدا بوو و کیژه که ی خۆی سه رزه نشت ده کرد. هه موو رۆژی کاتی کیژی له کاره کانی ده بووه وه ده چوو له سووچی کی ژووره که دا، له پاڤ کوانگه و له نیو خۆله میش و خه لۆزه نیوه سووته کانددا داده نیشت، بۆیه به "سه ندره په سپهنده" بانگیان ده کرد. به لām خوشکه بچوو کتره که ی، که

وہ کو خوشکہ گہورہ کہ، گۆساخ و شرنده نہ بوو بہ "سەندریلا"ی بانگ دەکرد. بە ھەر حال، ھەر چەندە سەندریلا، جلکی کۆنی لەبەر دەکرد، بەلام سەدقاتی خوشکہکانی کہ ھەمیشە گرانبەھاترین جلکیان لەبەر بوو، جوانتر بوو.

بە ریکەوت روژی کوری پاشا ئاھەنگیکی گپراو ھەموو خەلکی ناواری دەفەرەکە ی دەعوەت کرد. جووتە خوشکہکە ی سەندریلاش کہ ھەمیشە خۆ نوێنیان دەکرد، لە دەعوەتکراوەکان بوو.

خوشکہکانی سەندریلا، زۆریان کەیف بەم دەعوەتە ھات، و بە گەرمی کەوتنە ھەلبژاردنی جلکی شەوی و تەنورەو مۆدیلی قژ. ئەمە زبیدە زەھمەتیکێ تر بوو بۆ سەندریلا، چونکہ دەبوايە جلکی خوشکہکانی ئوتو بکات و شال و کۆلوانەکانیان قەد بکات و ئەوانیش تەنیا باسی ھەلبژاردنی جلکیان بۆ بەشداری لە ئاھەنگی ناو براوا، دەکرد. خوشکہ گہورە کہ دەیگوت: "من جلە مەخمەلە سوورە بە ھەریر چەندراوەکەم لەبەر دەکەم."

خوشکہ بچووکە کہ دەیگوت: "من تەنورە ئاوریشمەکەم لە گەل پالتۆ گۆل زبیرینەکەم لەبەر دەکەم و ملوانکە ئەلماسە بی وینەکەم لە مل دەکەم."

جووتە خوشک ناریدیان بە دووی باشترین ئارایشکاری ژنانەدا تا قژیان ئارایشت بکات و کلاوہکانیان میزان بکات، سوواو کەرەستە ی مکیاجی خۆیان، لە باشترین موغازە و فرۆشگەدا بەرادان دا.

لە ھەموو ئەم کارانەدا پرسیان بە سەندریلاش دەکرد، چونکہ زەوقی جوان و خوش سەلیقە بوو و لە ھەلبژاردنی جلەکانیان و ریکخستنی قژیان دا، سوودیان لیوہردەگرت.

لە کاتیگا کہ سەندریلا ئەم کارانە ی ئەنجام دەدا، زب خوشکہکانی پێیان دەگوت: "سەندریلا، تۆ ھەز ناکە ی بۆ ئەم ئاھەنگە بروی؟"

گوتی: "ئەبێن کہ ناتوانن بێم."

گوتیان: "راست دەکە ی، ئەگەر خەلکی بیینن سەندرە پەسپەندە بۆ ئاھەنگی کوری پاشا ھاتوہ، گالتە ی پێدەکەن."

جووته خوشك، نزيكهي دوو دانه روژ هيجيان نه خواردو له كه يغان له پيستي خو
نه ده هپورين، يه كي چهنده قهده پشتيتيان له قهدهي خو نالاند تا باريك و قهله مي بنويتن و
به رده وام له تاوينه گوره بالانماكه دا ته مه شاي خويان ده كرد.

سهره نجام روژي ناههنگه كه هات و نهوان به ره و كوښك وهرپكه وتن و تا له چاو ون بوون
سه ندريلا له دواوه ته مه شاي ده كردن و كه له چاو ون بوون، نه وسا دهستي به گريان كرد.

له و كاته دا كه فرميسك له چاواني سه ندريلا دهاته خواري، فريشته يه كه له ناسمانه وه
بيني و ليبي پرسى كه كيشته چيه و چيت لي قه و ماوه؟

سه ندريلا وه لامى دايه وه: "بريا ده متواني، كاشكي ده متواني" به لام گريان نه وكي
(قورگ) ده گرت و قسه كه ي پي ته واو نه ده كرا.

فريشته كه گوتي: "تو خوژي ده خوازي كه بو ناههنگه كه چوواي، وانبيه؟"

سه ندريلا ناهيكي دوورو دريژي هه لكيشاو گوتي: "نه ري".

فريشته كه گوتي: "تو كيژيكي باش به، به گويم بكه، منيش كاريكي وها ده كه م كه
بتواني بو ناههنگه كه برويت" و نه و جا به سه ندريلاي گوت: "بچو بو باخه كه و كوله كه يه كم
بو بينه".

سه ندريلا، هرچي سه ري ديناو ده برد نه يده زاني كه نه م كوله كه يه چوون يارمه تي نه و
ده دات تا بو ناههنگه كه پروات، به لام بي چهنده و چوون و يه كسه ر روبي و باشترين كوله كه ي
دوژيه وه و بو فريشته كه ي هينا.

فريشته كه، كوله كه كه ي هه لكولي و ته نيا قاوغه كه ي مايه وه. به دارعاسا كه ي خوژي
يه كيكي به كه ول و قاوغى كوله كه كه دا كيشا، كوله كه كه له پر گوژاو بوو به گاليسكه.
نه وسا فريشته كه، شهش دانه مشكي له ته له مشكيندا په يدا كردو به سه ندريلاي گوت
كه ده رگا چكوله كه ي ته له كه بكاته وه. فريشته كه مشكه كاني وهرگرت و به دارعاسا كه ي
يه كيكي پيدا كيشان و ههر مشكينك بوو به نه سپيكي جوان، به مجوره شهش دانه نه سپي
جواني يال سپي ناماده بوون.

سەندریلا كە بىنى پېيىستىيان بە گالىسكەچىيە كە گوتى: "دەرۆم بىزانم لە تەلە
مشكە كەدا جىرىك پەيدا دەبى يان نا؟ بەلكو بىيەكەين بە گالىسكەچى خۇمان!"
فرىشتە كە گوتى: "باشە برۆ".

سەندریلا تەلە مشكە كەى بو فرىشتە كە هینا، سى دانە جىرى گەورە لە نىو تەلە كەدا
بوون، فرىشتە كە كە سەیرى كرد يە كىكیان لەوانى تر گەورە ترە، عاساكەى خۆى پىدا
كىشاو جىرى كەى بە گالىسكەچىيە كى قوت و قەلەوى، خۆ شەرەفتارى، سىمىل جىوانى ئەوتۆ
كە تا ئەو دەمە كەس نەیدىتبوو. ئەوسا فرىشتە كە بە سەندریلاى گوت: "دىسان برۆ بو
باخە كە، شەش مارمىلۆكى لىيە، هەموویانم بو بىتە".

سەندریلا بەلەز (بەپەلە) مارمىلۆكە كانى هینا و فرىشتە كە هەر شەشيانى گۆرى بە
شەش پىشخزمەتى جل و بەرگ سەوزى بە زىو چىراو و يە كسەر لە پشتى گالىسكە كەو
جىي خۇيان گرت.

فرىشتە كە، بە سەندریلاى گوت: "ئىستا گالىسكە يە كى لە بارت هەيە و بو
ئاهەنگە كەت دەبات."

سەندریلا هاوارى كرد: "وايە، بەلام هەر بەم جەلە كۆنانەو بەرۆم!"
فرىشتە كە، بە ئەسپايى عاساكەى بە سەندریلادا كىشاو يە كسەر جەلە كۆنە كانى
گۆران و بوون بە جلى زىوینى بە زىرو جەواھىر چىندراو و ئەنجام جوتى سەندەلى (قاپقاپ)
بلوورینى دا بە سەندریلا، كە جىوانترىن سەندەلى بلوورینى دنیا بوو.

سەندریلا، كە بە تەواوتى خەملى بوو (رازابوودە) سواری گالىسكە كە بوو و
فرىشتە كە دوا دوا نامۆژگارى كردو گوتى: نابى لە نىو شەو بە دواو، لە كۆرۆ ئاهەنگە كە
و دەمىنى، ئەگەر يەك سات دىر بەكەوى گالىسكە كەت دەبىتەو بە كۆلە كەو ئەسپە كان بە
مشك، گالىسكەچىيە كە بە جىر و نۆكەرو پىشخزمەتە كەنت بە مارمىلۆك و جەلە كانىشت
دەبنەو بە هەمان جەلە كۆنە كانى جاران.

سەندریلا بەلینى بە فرىشتە كەدا كە بەر لە نىو شەو ئاهەنگە كە بەجى بىلى. ئەوسا
سەندریلا كە لە كەيفان لە پىستى خۆى نەدەھىورى و لە خۇشيان پىي بە عاردى نەدەكەوت

به گالیسه که می که و ته ری، کۆشکی پاشا خۆت بگره وا هاتم. خه به ریان به شازاده دا، جوانترین کچ که هیچکه سینک نایناسیت بۆ ئاههنگه که هاتوو. شازاده هاته ده ری تا پیشوازی بکات. له و کاته دا که سه ندریلا له گالیسه که که دابهزی، شازاده دهستی گرت بۆ هۆله که، بۆ ناو میوانه کانی برد.

ئاماده بووان به جۆری مهستی جوانی بی وینهی کچهی نه ناس بوون، که به کسه ر بیدهنگی بالی به سه ر هه موو شوینی کدا کیشا و ئه و میوانه ی که خه ریکی ره قسین و هه لپه رکی بوون، دهستیان به ردا، که مانجه ژه نان دهستیان له ژه نین هه لگرت. له م کاته دا جگه له ورته و سرتهی "که جوانه! ته حا له و جوانیه!" گویت له هیچی تر نه ده بوو.

ته نانه ت خودی پاشاش که پیره پیاویک بوو نه ییده توانی به باشی سه ندریلا بدینی، به ته سپایی وله بن لیوانه وه به شابانۆزی گوت: ده می بوو مه خلوقی وا جوانم نه بینی بوو. هه رچی ژن له وی بوون نقومی ته مه شای جلو به رگو و مۆدیلی قژی سه ندریلا بوون تا به لکو له ئاههنگی رۆژی دواتر دا چاو له هه مان جلو به رگو و مۆدیلی قژی ئه و بکه ن، هه لبه ته ته گه ر بیان توانیبا ئه و قوماشه جوانه په ییدا بکه ن و خه یاتیک بدۆزنه وه که بتوانی ئه و مۆدیله جله جوانه بدوریت!

شازاده، سه ندریلا ی بۆ شوینی ئه شرافان رینۆینی کردو دوا ی تۆزیک داوا ی لیکرد که سه مای له گه لدا بکات. سه ندریلا هینده به جوانی سه مای ده کردو ده ره قسی که ئاماده بووان هینده ی دیکه دل به ندی بوون. له دوا ی سه ما، شیویکی یه جگار باش دانرا و خورا، به لām شازاده ی لاو به جۆری نقومی ته مه شای سه ندریلا بوو بوو که هیچی نه خوارد.

سه ندریلا، له لای زر خوشکه کانی خۆیه وه دانیشت، هه ندی له و لیمۆ و پرته قاله ی که شازاده دابویه، دا به وان و ئه و په ری ریزی لینگرتن. ئه م ره فتار و هه لۆیسته ی سه ندریلا، زر خوشکه کانی زۆر سه رسام کرد، چونکه ئه وان نه یانده ناسیه وه.

له و کاته دا که سه ندریلا هه ردوو خوشکه که سه رگه رم کردبوو گوئی له زهنگی سه عات بوو که چاره کی ده ویست بۆ دوانزه. یه کسه رو به و په ری نه زا که ته وه دوعاخوازی له میوانه کان کردو به له ز له کۆشکه که وه ده رکه وت.

کاتی سەندریلا گەییشتەووە مائی، هەولیدا فریشتەکه بدۆزیتەووە، پاش ئەوێ سوپاسی کرد گوتی: "پەر بە دل حەز دەکات که سبەینیش بۆ ئاھەنگو دەعوەتەکه بڕوات، چونکە شازادە دەعوەتی کردووە. بەلام مخابن که ناتوانی بڕوات". ئەوسا سەندریلا، بە تاسەووە، هەر هەموو رووداوێ کانی ئەو شەوێ بۆ فریشتە گێرپاڤەووە. لەم کاتەدا زەر خوشکەکانی سەندریلا لە دەرگایان داو سەندریلا چوو دەرگای لێکردنەووە.

سەندریلا، که وای دەنواند تازە لە خەو هەستاووە، چاوەکانی هەلگۆفت و کێشمانیکی خۆی داو گوتی: "زۆر دێر کهوتوون".

یەکیەک لە خوشکەکان بە سەندریلای گوت: "ئەگەر لە ئاھەنگەکه بایت، هەرگیز بێتاقەت نەدەبووی. یەکیەک لە شازادەخانە هەرە جوانەکان لە ناکاو بە شیوہیەکی چاوەروان نەکراو خۆی بە ئاھەنگەکه دا کرد. بە عەمراتی خۆمان کیژی وا جوانان نەدیتووە. زۆر دەگەڵ ئێمەدا میھەربان و بە نەزاکەت بوو و لیمۆ پرتەقالیشی داینی."

سەندریلا، بە روالەت، بێ موبالات و خەمسارد بوو، بەلام ناوی ئەو شازادە خانمە لێ پرسین. جووتە خوشک گوتیان که ناوی نازان. بەلام شازادە ئامادەییە هەموو دنیای لە قەبیل بکات تا بزانی ئەو کیژە کیژی. سەندریلا، بزەبەکی بۆ کردو گوتی: "کەواتە دەبی بەپراستی زۆر جوان بی، خەنی لە خۆتان که خۆشتان لێگوزەراو!" هەنگی لە سەری رۆیی: "باشە من ناتوانم بدینم؟ کارلیت گیان، بیژەجمەت، بە ئەرک نەبی، تۆ ئەو جلە زەرەدی خۆت که هەموو رۆژی لە بەری دەکە، بە قەرز بەدە بە من."

کارلیت هاواری کرد: "دڵنیابە کاری وا ناکەم. جلەکانی خۆم بە قەرز بەدەمە سەندرە پەسپەند! خۆ کەر نەبووم."

سەندریلا، لە راستیدا چاوەروانی ئەو جۆرە وەلامە دەکرد و بەلایەووە سەیر نەبوو، بە نارازی بوونەکە ئەو خۆشحال بوو، چونکە ئەگەر خوشکەکە داواکە ئەو، که سوعبەتێک بوو و هیچی تر، قەبول کردبا، هەنگی بە نیگەرانی بۆ ئاھەنگەکه دەپۆیی. بۆ سبەینی هەردوو خوشک و سەندریلاش لە ئاھەنگەکه بوون. بەلام جل و بەرگەکە سەندریلا لەوێ دوینیش جوانتر و بە شکۆتر بوو. شازادە بەردەوام دەهاتە لای سەندریلا و

قسەى خۆش و شیرینی بۆ دەکرد. بەلام سەندریلا کە نەقەمى شەکزی ناھەنگە کە بوو، لە بیری چوو بوو کە فریشتە کە چ نامۆژگارییە کى کردوو. سەرەنجام سەندریلا دەنگى زەنگى سەعاتە کەى ژماردو کاتى زانى کە چىوای بۆ سەعات دوازده نەماوە، یە کسەر لە جیى خۆى ھەستاو بە خىزایی و چەلەنگى کارمازىك ھەلات، شازادەش دوى سەندریلا کەوت بەلام پىنا نەگەى. سەندریلا، لە پەلەپەلى خۆیدا، تاکىک لە سەندەلە بلوورینە کانى لى جىماو کورى پاشا ھەلگەرەتەو.

سەندریلا، بە جلکە کۆنەکانیەو و بە ھانکە ھانک، بى ئەوئى ھىچ زىرو زىوئى پىو مابى جگە لە تاکىکى سەندەلە بلوورینە کەى، گەییە مالمەو.

لە پاسەوانانى دەروازەى کۆشکى پاشایەتیان پرسى کە شازادە خانمىکیان نەدیتوو کە لە کۆشک و دەدرکەوتى. بەلام، نا، پاسەوانەکان ھىچ کەسىکیان نەبینى بوو جگە لە کىزىکى گەنجى شىرپۆش کە زیاتر لە کىزە گەدایە کى بى نەوا چوو تا لە خانمىکى پۆشتەو پەرداخ.

کاتى جووتە خوشک لە ناھەنگە کە گەرانەو، سەندریلا لى پرسى کە ئاخۆ خۆشیان لى گوزەراروو ئەو خانمە جوانەى دوى شوو ھاتبوو؟ وەلامیان دایەو: "بەلى ھاتبوو، بەلام کاتى کە زەنگى سەعات دوازده لى داو بەلەز روئىو ديار نەماوە، ھىندە شىرپزە بوو کە تايەک لە سەندەلە بلورینە (شوشەى) ناسکە کەى لى بە جىماوە و شازادە ھەلگەرەتووەتەو. کورى پاشا بە درىزى ماوەى ناھەنگە کە ھەر تەمەشای ئەوى کردوو و ناشقى خاوەنى ئەو سەندەلە بلورینە بوو."

قسەى خوشکە کانى سەندریلا راست بوو. چونکە شازادە دواى چەند روژىک فەرمانى دا کە جارچى بە شەپپورەو بەکەونە ناو شارو رای بگەینەن کە شازادە بە نیازە ئەگەر ئەم سەندەلە بەپى ھەر کىزىک بەکات زەماوەندى لەگەلدا بەکات. مامورو کاربەدەستان کەوتنە تاقىکردنەوئى سەندەلە نىبراو، ھەوئجار بەپى شازادەخانمان و ئەوجا ئەشەرفازدان و پاشان ھەموو کىزانی شاربان گرت. سەندەلە بلورینە کە ھىنرایە لای خوشکە کانى سەندریلاش، ھەر یەکەیان ھەولى دا بە تۆزى (بە زۆر) سەندەلە کە بەکاتە پى، بەلام بىھودە. سەندریلا

که سنده‌له‌که‌ی خۆی ده‌ناسیییه‌وه، به‌دهم زه‌رده‌خه‌نه‌وه گوتی: "با منیش تاقی بکه‌مه‌وه بزائم به پیّم ده‌کات؟"

خوشکه‌کانی له قاقای پیّکه‌نینیان داو کهوتنه توانج لیدانی سهندریلا. به‌لام ئەو پیاوه‌ی که ماموری تاقیکردنه‌وه‌ی سنده‌له‌که‌ بوو، نیگایه‌کی وردی سهندریلا‌ی کردو سهیری کرد یه‌جگار جوان و دل‌پښینه. ئەو پیاوه گوتی: "هه‌قی خۆیه‌تی ئەو سنده‌له‌ تاقی بکاته‌وه، چونکه‌ فه‌رمانی شازاده‌یه که هه‌موو که‌س بوّی هه‌یه تاقی بکاته‌وه." ئەوسا ماموری ناوبراو داوای له سهندریلا کرد، دانیشیّت و سنده‌له‌که‌ له پیبکات و زۆری پیّ سهیر بوو که سنده‌له‌که‌ زۆر به ئاسانی به پیی سهندریلا‌ی کرد، ده‌تگوت له بیلا‌ده‌وه بوّ ئەویان دروستکردوه.

جووته خوشک زۆریان پیّ سهیر بوو، به‌لام کاتی که دیتیان سهندریلا تاکه سنده‌له‌که‌ی تری له گیرفانی خۆی ده‌رهینا، هینده‌ی دی واقیان و پرما. له‌م کاته‌دا فریشته‌که‌ش په‌یدا بوو، دار عاساکه‌ی به‌ جله‌کانی سهندریلا‌دا داو جله‌کانی له هه‌موو کاتیکی تر جوانتر کرد.

خوشکه‌کانی سهندریلا، کهوتنه سه‌ر ده‌ست و پیی و داوای بوردنیان لیکردو له تیکرای به‌ده‌ره‌فتارییه‌کانی پیّشوویان په‌شیمان بوونه‌وه. سهندریلا ده‌ستی له ملی خوشکه‌کانی وه‌ریناو گوتی له کانگای دل‌ه‌وه به‌خشیونی و گه‌ردنی ئازا کردوون، و داوای لیکردن که هه‌میشه خۆشیان بوّ.

سهندریلا، بوّ کۆشکی شازاده‌ برا، له هه‌موو جاره‌کانی دی جوانتر هاته‌ به‌رچاوی شازاده‌و داوای چهند روژێک زه‌ماوه‌ندی ده‌گه‌ل کرد. سهندریلا چهند جوان و خشکۆک بوو، دوو ئەوه‌نده میریقان و دل‌پاقتو به‌ روحم بوو.

له کۆشکه‌که‌ی شازاده‌دا، خانوویه‌کی دا به هه‌ردوو خوشکه‌که‌ی و زوو به زوو هه‌ردووکیانی له دوو ئەشرافزاده‌ ماره کرد.

چارلر پیرالت

کۆچیریۆکی ئاندریۆلانگ

(۲)

سى بېچووه بهراز

بهرازيك سى بېچوولهى جوانى خوشهويست و نازيزى ههبوو كه سالانتيك بوو به خوشى پيكهوه دهثيان، تا روژى هات كه بهرازهكه تواناي بهختيوكردنى بېچووهكانى نهماو له مال و هدهرى نان تا مشورى خوځيان بخون و خوځيان به چارهنوسى خو بسپيرن. يه كه مين كوده له، تووشى كابرايهك بوو كه گورزهيهك زهلو جه گهنى پى بوو. كوده له كه به كابراى گوت: "دهكرى ئەم زه لانه بدهى به من، تا خانوييه كى بو خوم پى دروست بكهم؟"

كابرا زه له كانى دايه. كوده له كەش خانوييه كى پى دروست كرد. زورى پينه چوو كه گورگيك له لاهه هات و له دهركاى مالى كوده له كەى داو گوتى: "كوده له، كوده له! دهركام لى بكهوه با بيمه ژورى".

كوده له وهلامى دايهوه: "نا، نا، قهسهه بهو مووانهى له چه ناگهه روواون دهركه ناكه مهوه."

گورگه كه گوتى: "دهيسا منيش تووره دههه به يهك فوو ماله كهت ويران دهكهه." گورگه، تووره بوو، به فوويهك مالى كوده له كەى تهفرو تونا كردو كوده له كەى خوارد.

كوده لهى دووهه، تووشى كابرايهك بوو كه بارتيك لقو پويى درهختى پى بوو. به كابراى گوت: "بيزه همهت ئەم لقوپوپ و ههزگانه بده به من، با بو خوم خانوييه كى پى دروست بكهم."

کابرا، ههژگ، و لڤو پڙپه کانی دایه و شهویش بۆ خۆی خانوویه کی دروستکرد. گورگه که هه مديس هاته وه و گوته: "کوده له، نه های کوده له! ده رگا بکه وه با بيمه وه ژووره وه."

گوته: "نه، قه سه م به م مووانه ی له چه ناگه م روواوه، ده رگات لينا که مه وه." گورگه که گوته: "ده يسا منيش تووره ده بم و به يه ک فو و گه رده لولويک هه لده که م و ماله که ت ته فروتونا ده که م."

گورگه تووره بو، به فويه ک مالى کوده له ی دووه ميشی ته فروتونا کرد و شهویشی خوارد.

بيچووه به رازی سييه ميش تووشی کابرايه ک بوو که کۆليک خستى پى بوو. به کابراى گوت: "ده کرى نه م خشتانه بده يت به من تا بۆ خۆم خانوويه کيان پى دروست بکه م؟"

کابرا خسته کانی دایه، شهویش خانوویه کی پى دروست کردن، هه مديس پيره گورگ پهيدا بووه وه، به هه مان شيپوه ی جارن، به بيچووه به رازی سييه ميشی گوت: "کوده له، نه های کوده له! (بيچووه به راز) ده رگا بکه وه با بيمه ژووره وه." کوده له وه لامى دايه وه: "قه سه م به مووه کانی سه ر چه ناگه م، ده رگات لينا که مه وه."

گورگه ديسان گوته: "که واته منيش تووره ده بم و به فويه ک ماله که ت ته فرو تونا ده که م."

نه مجاره يان گورگه گورى به سته وه و فوى کرد، به لام ماله که ی پى تىک نه درا، گورگه که زانى فوو کردن و هه رو گيف (هه ره شه) دادى نادات و ماله که ی پى ته فرو تونا ناکريت، گوته: "کوده له، من ده زانم، بيستانى شيلم له کوينده ره!" کوده له گوته: "له کوينه؟"

گورگه گوته: "له زهويه کانی ئاغای (اسمیت) دایه. شه گه ر تو سبه ی به يانی ئاماده بيت، من ديم به دووتا و پیکه وه ده رۆين، بۆ شام (شيو) هه ندی شيلم ده هينين."

كوده‌له گوتی: "زۆر چاكه من ناماده ده‌م. ساعات چەند برۆین؟"

گورگه گوتی: "ساعات شه‌شی به‌یانی!"

كوده‌له، به‌یانی ساعات پینج له خه‌و هه‌ستاو به‌ر له‌وه‌ی گورگه‌كه بیته، رۆیی و له بیستانانی ناوبراو شیلمی هینا، گورگه‌ش ساعات شه‌ش هات و گوتی: "كوده‌له، ناماده‌یت؟"

كوده‌له گوتی: "ناماده‌ی ناماده! من چووم بۆ ته‌وینده‌رو گه‌رايشمه‌وه‌و یه‌ك قسپی پر له شیلیم بۆ شیوی ئیواره هیناوه."

گورگه زۆری له‌به‌ر گران بوو، به‌لام له دلی خۆیدا گوتی: "به هه‌ر شیوه‌یه‌ك بووه، سه‌ره‌نجام ته‌م كوده‌له‌یه‌ش به‌گیر دینم، ته‌وسا گوتی: "كوده‌له، من ده‌زانم كه دره‌ختی جوانی سیو له كوی هه‌یه."

كوده‌له گوتی: "له كوی هه‌یه؟"

گورگه گوتی: "له خوار پاركه (باخ) گه‌وره‌كه‌وه، ته‌گه‌ر توۆ فیلم لینه‌كه‌یت و نه‌مخه‌له‌تینی، سه‌به‌ینی ساعات پینج دیم و پیکه‌وه ده‌چین هه‌ندیک سیو دینن."

كوده‌له، به‌یانی ساعات چوار له مال هاته‌ ده‌ری و چوو بۆ شوینی سیوه‌كان و ده‌یویست پیش هاتنی گورگه‌كه بۆ مال بگه‌ریته‌وه. به‌لام رینگه‌ دوور بوو، ناچار بوو رینگه‌یه‌کی زۆر به‌ری تا بگاته‌ دار سیوه‌كه و ده‌بوايه به‌داره‌كه‌دا سه‌ر بکه‌وی، بۆیه رینگه له‌و كاته‌دا كه ده‌یویست له دره‌خته‌كه بیته‌ خوار، سه‌یری كرد گورگه‌كه وا خه‌ریكه‌ دیت، وه‌كو چاوه‌روان ده‌كرا، كوده‌له‌كه زۆر ترسا.

كاتی گورگه‌كه گه‌ییبه جی گوتی: "چی! كوده‌له، ته‌وه توۆ پیش من هاتوویت؟ سیوه‌كان به‌تامن؟"

كوده‌له گوتی: "به‌لی، زۆر! فه‌رموو وا سیویكت بۆ هه‌لده‌ده‌مه‌ خوار" و سیوه‌كه‌ی زۆر دوور هه‌لدا. کاتی گورگه‌كه چوو سیوه‌كه هه‌لگری، كوده‌له‌ خۆی هه‌لدايه خواره‌وه‌و پیی وه‌غاروه‌ه ناو تاكو مال نه‌وه‌ستایه‌وه.

رۆژی دواتر پیره گورگ جاریکی دی هاتهوه و گوتی: "کوده له، سبهی دوا نیوه رۆ
دیی برۆین بۆ بازارو شت کرین؟"

کوده له گوتی: "نۆ به لێ! ده رۆین، تۆ سهعات چهند ناماده ده بیت؟"
گورگه که گوتی: "سهعات سی"

کوده له، وه کو هه میسه زووتر له قه راره که بیان له مال و ده ده رکه وت و گه ییه بازار،
پییکی (به رمیلی بچوک) که ره سازی کړی و له و ده مه دا که به رپوه بوو بۆ مال
بگه رپته وه، سهیری کرد گورگه که به ره و رووی دیت. کوده له که نه یه دزانی چ بکات و چ
بلیت، خۆی به پیپه که دا کردو غلی کرده وه. پیره پیپ به کوده له وه له سه ری را به ره و
خوار غل ده بووه وه، گورگه که که نه مه ی بینی ترسی لینیشت و بازار که ی نه کردو بۆ
مال گه راپه وه. پاشان گورگه چوو بۆ مالی کوده له که و بۆی گیراپه وه که چۆن شتیکی
گوره ی دیتوه له سه ر کرده که وه به دوا ی ئه ودا غل بووه ته وه و ئه ویش تر ساوه.

کوده له گوتی: "ده زانی ئه وه من بووم تۆم ترساند؟ من چوو بوومه بازارو پیپکی
که ره سازیم بۆ خۆ کړی و که تۆم بین، چوومه ناویه وه و له سه ر کرده که وه خۆم غل کرده وه."
گورگه که به جگار تووره بوو و گوتی که له لوله ی دوو که لکیشه که وه ده چمه
خواری و کوده له که ده خۆم. کاتی کوده له که سهیری کرد گورگه که گه ره کیه تی له
دوو که لکیشه که وه بیته خواری، مه نجه لیککی پر له ئا و کردو ئاگریکی زۆر گه وه ری
له ژیر دوو که لکیشه که دا کرده وه، مه نجه له ئا وه که ی خسته سه ری و سه ری
مه نجه له که شی لادا.

گورگه ی بی ئاگا له هه موو شتیکی، ری که که وته نا و مه نجه له که وه کوده له خیرا
سه ره که ی نایه وه و کولاندی و بۆ شام خواری و ئیدی له وه به دوا وه سه ر سووک و دل
ره حه ت ژیا نی گوزه راند.

له فۆلکلۆری کۆنی ئینلیزییه وه

گیرانه وه ی جۆزیف جاکوینز

(۳)

سپى به فرين و سۆرگول

رۆژگارنى بېۋەژنىكى دەسكورت له كوخته يه كى چكۆله دا ده ژيا. له بهرانبهر كوخته كهى ئەودا دوو بنجه گولەباخ رووا بوو، يه كىكيان گولنى سوورو ئەويتريان گولنى سپى ده گرت. ئەم بېۋەژنه دوو كىژى هەبوون وەكو ئەو دوو بنجه گولە جوان بوون. ناوى يه كىك له كىژەكان سپى به فرين و ناوى ئەويتريان سۆرگول بوو. ئەم جووتە خۆشەويستتيرين و باشتيرين مندالى دنيا بوون.

ئەم كچانە زۆربەى كات به لىپرەوارو دارستانەكاندا دەسوورانهو توتريكيان دەچنى و هەرگىز هېچ حەيان و گيانلەبەريك نازارى نەدەدان، بەلكو گيانلەبەرەكان به كه مالى ناسوودەيى لىيان نزيك دەبوونەوه. كەرويشكى خرپن به دەستى ئەوان پەلكە كەلەرمى دەخوارد، بزىنە كىنوى لەلايانەوه دەلەوهراو كەلە كىنوى له دەوروبەرياندا هەلبەزى دابەزى دەكردو بالندان بەسەر چل و لقى درەختانى نزيكى ئەوانەوه دەياخویندو ئىدى سپى به فرين و سۆرگول، سەرسوك و دلرەحەت، بى خەم و خەيال، هەميشە دوور بوون له هەر رووداويكى ناخۆش. خۆ ئەگەر كاتيان فەرامۆش كردهاو درەنگ كەوتبان و شەويان بەسەردا هاتبا، له دەشت و دەران لەسەر سەوزەگيان دەنووستو دايكيان هېچ نارەحەت و نىگەران نەدەبوو، چونكە دەيزانى كه له جىگايەكى ئەمن و ئەمانن. جارىكيان كه سپى به فرين و سۆرگول له لىرەواردا نووستبوون، بەياني كه دەگەل گزىنگى هەتاودا خەبەريان بووهوه، هەستيان كرد مندالىك به جليكى سپى بريقەدارهوه له نزيكى ئەوان دانىشتووه. مندالەكه به مېهرەبانى تەمەشاي دەكردن، بەلام هېچى نەدەگوت، له پر بەناو لىرەوارهكه كەوت و

له چا وون بوو. کيڙه کان کاتي سهری دهوروبه ری خوځان کرد، سهیریان کرد که شهوی له سهر هه لډیریکي هه زار به هه زار نوو ستهبون، و نه گهر له تاریکیه دا چهند ههنگاوئیک چوبونه پیشی، له هه لډیره که وه بهر ده بوونه وه.

وه ختی جوته کيڙ بۆ مال گه رانه وه و حالو حیکایه ته که یان بۆ دایکیان گپرایه وه، دایکیان گوتی هه بی و نه بی و نه منداله، فریشته ی نیگابانی (پاسه وان) مندالان بووه. سپی به فرین و سۆرگول، هه میسه به جوړی کوخته که ی دایکیان خاوین ده کرده وه و ریکیان ده خست، که هه که سینک ری بی که وتایه تی، دلای ده کرایه وه. له هایندا سۆرگول هه موو رۆژی به یانی زوو پیش نه وه ی دایکی له خه و رابی دوو چله گوئی سپی و سۆری له تهنیشت ته خته خه وه که یه وه داده نا. سۆرگول، نه م گولانه ی له بنجه گولّه باخه که ی به رانه بر کوخته که ده چنی. له زستانیش دا سپی به فرین، ناگری ده کرده وه کتربیه کی برنجی بریقهداری پر له ناوی ده خسته سهر ناگره که تا بکولیت. له شهوانی دریتی زستاندا، کاتي کلو به فران له ئاسمانی را دهاته خوار، دایکیان ده یگوت: "ناده ی سپی به فرین، برۆ هه موو ده رگا په نجره کان دا بجه".

پاشان هه موو له دهوری ناگره که داده نیشتنو دایکیان عینه که که ی له چاوانی ده کردو به دهنگی به رز کتیبی چیرۆکی بۆ ده خویندنه وه. بهر خوله یه که له تهنیشت نه وانه وه له عاردی راده کشاو کۆتريکی چکوله ی سپیش له سهر تاقه که ی پشتیان وه هه لډه نیشتنو سهری وه بن باله کانی دنا.

شهویک که به و گهرم و گوری و خوشییه له دهوری یه کتر دانیشتبون، دهنگیک هات. دایکیان گوتی: "سۆرگول ده رکه وه که، ییگومان ری بواریکي لیقه و ماوه که له م سهرماو به فره دا بۆ دالده و په ناگه یه که ده گهری." سۆرگول به له ز (په له) رۆبی و ده رکه ی وه کرد. به و نیازه ده رکه ی کرده وه که کابرایه کی هه ژاری بینه و، به و تاریکه شه وه له بهر ده رکه وه ستا بی، به لام که ده رکه ی وه کرد و رچیکي بینی که که له زه لامه قاوه ییه که ی به ده رگا که دا ده کیشیت. سۆرگول، قیژه یه کی کردو له ترساندا به په له گه راپیه وه، بهر خوله که ش دهستی به باره بار کردو کۆتره که ش باله کانی به یه کدا دان، سپی

به فرین، رایکردو خۆی له پشت تهخته خهوه که ی دایکییه وه وه شیرت (شارده وه). به لام
ورچه که گوتی: "مه ترسن! هیچ نازاریکتان ناگه یه نمی، خهریکه له سه رما رهق ده به وه،
ته نیا گه ره کمه تۆزی خۆم گهرم بکه مه وه."

دایکیان گوتی: "ورچی به له نغاز (ببچاره) وه ره له پال ناگره که پال بکه وه، به لام
ناگات له خۆ بی کولکه کانت (موو) نه سووتیت. "ههنگی دایکه که، سپی به فرین و
سۆرگولی بانگ کرد که له په ناگاکانتان وه نه ده ره، ئەم ورچه هیچ ناسیویکتان (نازار)
پیناگه یه نی، گیانله به ریکی میریقان (میهره بان) و بی وه یه.

سپی به فرین و سۆرگول له په ناگه هاتنه ده ری و به ره به ره بهر خۆله که و کۆتره که ش
لییان نزیک بوونه وه وه هه موو ترسیان ره وییه وه. ورچه که داوی له منداله کان کرد که
به فری سه ره مووه کانی بته کیتن. ئەوانیش هینده یان رنه که به مووه کانی هیئا تا وشک
بووه وه. ئەوسا ورچه که بی خه م و خیا، ناسووده دلو سه ره ره حه ت له پال ناگره که دا
راکشاو که وته پرخه پرخ.

زۆری نه برد، کچه کان خوویان به ورچه که وه گرت و زۆری پی شادبوون و وه کو
سه گیکی گه وه مامه له یان له گه ل ده کرد. کچه کان، ورچه که یان به م دیوو و به و دیودا
تل ده دا و سه ریان ده کرده سه ری، و کاتی که ده ی مراندو ده ی پرخاند، نه که نه ده ترسان،
به لکو پیده که نین، ورچه هه موو شتیکی به رو خۆشی ته حه مول ده کرد، ته نیا کاتی
منداله کان زۆریان ئەزیه ت دابا، هاواری ده کرد:

تاها! بهرۆکم بهردهن

سپی به فرین گیان، سۆرگول گیان

سه ره مه خه نه سه رم، خهریکه ده ده م گیان

سه ره نجام کاتی خه و هات، هه موو چوونه ناو جیگاوه. دایکیان به ورچه که ی گوت:
"تۆش ده توانی له سه ره قالیچه که ی پال سۆپاکه. بخه وی، ئەوی په ناگه یه کی باشه له
به فرو سه رمای ده ری ت ده پارێزی."

ههركه دنيا رووناك بووهوه، مندالئه كان ريگه‌ي ورچه‌كه‌يان دا، كه له مان وه‌ده‌ربكه‌ي... شه‌ويش به‌كاوه‌خۆ به‌نيو به‌فره‌كه‌دا به‌ره‌و ليره‌وار (دارستان) وه‌پريگه‌وت. له‌وشه‌وه به‌دواوه، ورچه هه‌موو شه‌ويك له هه‌مان كات و سه‌عاتدا ده‌هات و له پال سوپا‌كه‌دا راده‌كشاو ريگه‌ي به‌سپي به‌فرين و سوڤرگول ده‌دا تا به‌كه‌يفي دلّي خزيان گه‌مه‌ي (يارى) له‌گه‌ل دا بكهن، به‌ راده‌يه‌ك هۆگرى ورچه بوو بوون كه شه‌وان تا شه‌و كاته‌ي كه شه‌و ده‌هات، ده‌ركه‌يان كليل نه‌ده‌دا.

كه به‌هار هات و دنيا سه‌وز بوو، به‌يانيه‌ك ورچه به‌سپي به‌فريني گوت: "ئيتتر ده‌بى من ئيوه به‌جى بيلم و به‌درى‌تايى هاوينه‌كه ناگه‌رپيمه‌وه."

سپي به‌فرين پرسى: "ورچى مي‌پريشان بو كوى ده‌رۆي؟"

ورچه گوتى: "ده‌بى بروم بو دارستان و ناگادارى عه‌ماره‌كه‌ي خۆم بكه‌م، تا كورته بالا يانى ناره‌سه‌ن ده‌ستيان نه‌به‌نى" ورچه له‌سه‌رى رۆيى: "له زستاندا كه به‌فر ده‌كه‌وى و زه‌وى ده‌يه‌سته‌ي، كورته بالا يان ده‌چنه ژير عاردى، چونكه ناتوانن به‌عاردى به‌سته‌له‌كدا سه‌ر بكه‌ون. به‌لام هه‌نووكه كه به‌فر تهاوه‌ته‌وه وه‌ه‌تا و عاردى گه‌رم كردوه، كورته بالا يان دپنه ده‌رى و هه‌ر شت يكيان له‌سه‌ر عاردى ده‌ست بكه‌وى ده‌يدزن و له غارو شكه‌فتاندا ده‌يشارنه‌وه و به‌ ئاسانى نا‌دۆزريته‌وه."

سپي به‌فرين، به‌ روييشتنى دۆسته‌كه‌يان زۆر نيگه‌ران و ناره‌حه‌ت بوو. كاتى ده‌رگاي بو ورچه‌كه‌ كرده‌وه، له كاتى چوونه ده‌ره‌وه‌دا لايه‌كى پيسته‌ي ورچه‌كه‌ له ده‌سكى ده‌رگا كه گير بوو، و سپي به‌فرين ته‌سه‌ورى كرد كه له ژير پيسته‌ي ورچه‌كه‌وه چاوى به‌ ده‌ره‌وشانه‌وه‌ي زيڤر كه‌وتوه، به‌لام دلنبا نه‌بوو.

ورچه به‌له‌ز دوور كه‌وته‌وه، زۆرى نه‌برد كه له نيو دارو دره‌خته‌كاندا ون بوو. ماوه‌يه‌كه‌ي زۆر به‌سه‌ر روييشتنى ورچه‌كه‌دا نه‌رپويى بوو، كه داىكى كچه‌كان، مندالئه‌كانى بو ليره‌وار نارد، تا چيلكه‌و دار كوڤكه‌نه‌وه، له دارستانه‌كه‌دا تووشى داريك بوون كه برا بووه‌وه له عاردى كه‌وتبوو، سه‌يريان كرد شت يك له پال داره‌كه‌دا، له نيو گياو ده‌وه‌ناندا هه‌ر هه‌لبه‌زو دابه‌زيه‌تى، به‌لام بزيان مه‌علوم نه‌بوو كه شه‌و

شته چیبیه. کاتی سپی به فرین و سۆرگول، چوونه پیتشته وه به سه رسامی روانیان که کورته بالاییه کی رهنگو روو سیسه له و چرچه له ی ردین دریتی یه که مهتری له ویتیه و سه ری ردینی (ریش) له قلیشی داره که گیر بووه، ئەم پیاوه چکۆله یه، ئەم کورته بالاییه وه کو سه گیک که به قریته به سترا بیته وه هه ره له به زو دابه زی ده کرد و نه یه ده زانی چ بکات. چاوه قه مزه (سور) ناگرینه کانی بری بووه کیژه کان و هاواری ده کرد: "بوچی له و دووره وه ستاون؟ وهرن یارمه تیم بدهن!".

سۆرگول پرسی: "پیاوی چکۆله، تۆ لیته چ ده که ی؟"
 کورته بالا، به رسقی (وه لآمی) دایه وه: "هه ی گه و جی فزولی لاپره سه ن! ده مویست ئەم داره بشکیتم و هه ندی چیلکه و دار بو ناشخانه که م به مه وه، ئیدی پوازیتم خسته درزی داره که، به لام پوازه که زۆر لووس بو و له دهستم ده ره پری و ئیدی فریا نه که وتم ردینم له درزو قلیشی داره که ده ریتم و گیرم خواردوه و ناتوانم له جیی خۆ بچوولیم، ئیستاش ئیوه ئە ی کچانی گه و ج و ده موچا و رچیوی بی تام، ره ق راوه ستاون و ته مه شای من ده که ن و پیم پیده که نن! ته حا که خه لکیکی به دو خراپ!"
 کچه کان، چه ندیان کردو کۆشا، نه بیان توانی ردینی کابرای کورته بالا ده ریسن، چونکه ردینی زۆر خراپ له درزی داره که گیر بوو بوو.

سۆرگول گوتی: "من هه نوکه ده چم نه فه ریکی دی دینم تا یارمه تیمان بدات."
 کورته بالا هاواری کرد: "ناما قولت کرد، گه و جینه، هینانی نه فه ریکی دی چ سوودیکی هه یه؟ ئیوه بو من سه رو زیادن. هه یچ بریکی ترتان به میشکا نایه ت؟"
 سپی به فرین گوتی: "خۆت نیگه ران مه که، من یارمه تیت ده ده م"
 مقه سینکی له به رکی (گیرفان) ده ره یناو سه ری ردینی بری، کورته بالا، هه رکه رزگاری بوو، یه ک کیسه ی پر له زیپی که له ناو ره گ و ریشه ی ده رخته که دا شاردرای بووه وه، هه لگرت و به ده م خوته و بۆله وه گوتی: "نه فه رت له م کیژه لاسارانه که ریشه جوانه که میان بری". هه نگی کیسه زیپه که ی له پشتی به ست و بیته وه ی گوی به سپی به فرین و سۆرگول بدات، رۆیی و له چا و ن بوو.

دواى چەند رۆژىكى دى جوتە خوشك رۆيىشتن بۇ شىوى ئىوارى ماسى بگرن.
كاتى گەيىنە نىكى رووبارەكە بوونەوهرىكى وەكو كولۆيەكى گەورە كە بە ھەلبەز
ھەلبەز بەرە رووبارەكە دەرۆيى، سەرنجى راكىشان. بەغار بەرە بوونەوهرى ناوبرا
چوون، سەبىيان كورد، ھەمان كابراى كورته بالايى كۆنە ئاشناى خۆبانەو بە تەمايە
خۆى ھەلدا تە ئاۋەكەوہ.

سۆرگول، لە كورته بالايى پرسى: "ئەوہ چ دەكەى؟ خۆ بە تەما نىت خۆت
ھەلدەيتە ئاۋەكەوہ؟"

كورته بالا بەرسقى دايەوہ: "من ئەوہندە گەوج نىم كە كارى وا بكەم! چما نابىنى
كە ئەو ماسىيە بەدەفەرە گەرەكەيتە رام بكيشىتە ناۋەكەوہ!"

بەلام حال و حيكاتەكە بەم جۆرە بوو، كە ئەم كابرا كورته بالايە لە كەنار رووبارەكە
دانىشتىبوو، و سەرقالى راوہ ماسى بوو بوو. بە رىكەوت بايەك ھەلدەكات و ردىنى لە
قولاپەكە گىر دەيتت و رىك لەو كاتەدا ماسىيەكى گەورە قەپ بە قولاپەكەدا دەكات.
بەلام چونكە ئەم كابرا كورته بالايە دەرەقەت ناييەت ماسىيەكە راكىشىتت و لە
ئاۋەكەى دەرپىنى، ماسىيەكە ئەو بۇ لايى خۆى رادەكيشىتت. كابراى كورته بالايى
بەلەنگازو بىنەواش بە ھەموو ھىزو قوہتى خۆيەوہ ھەر دىك و دال و بنچك و دەوہنىكى
بەر دەستدەكەوئى، توند دەيگرت، بەلام فايەدى نەبابى و ناچار دەبى ماسىيەكە بە ھەر
لايە كدا بچولئى، بەولايەدا بروت و لەزگ بوو (وہخت بوو) بكەوئتە ئاۋەكەوہ.

كىژەكان، رىك لە كاتى خۆيدا گەيى بوونە ئەوئىندەرو كابراى كورته بالايان توند
گرت و ھەرچيەكيان لە دەسەلات و توانادا ھەبوو دىغىيان نەكرد بۇ ئەوہى ردىنى لە
قولاپەكە بكەنەوہ. بەلام سوودى نەبوو، چونكە ريشى كابرا پەتەكە زۆر خراب تىك
ئالا بوون، ئىدى بىريان بە ھىچ كوى رانەگەيى، تەنيا ئەو نەبى كە بە مقەست تۆزى
لە ردىنى بىرن. بەمچۆرە كابراى كورته بالا ھەمدىس تۆزىكى ترى لە ريشى لە دەست
دا.

کابرای کورته بالای سپلهو پینه‌زان که بیینی کیژه‌کان تۆزتیکی تریان له ردینی پری، هاواری کرد: "باشه ئیوه گهره‌کتانه بهم کارانه‌تان سیمای من ناشیرین بکه‌ن؟ جاری پیشوو ئه‌وه‌نده‌تان له ردینم پری بهس نه‌بوو، وا ئه‌مجاره‌ش لیم په‌یدا بوونه‌وه‌و باشترین به‌شی ردینمتان هه‌لپاچی. من له ئیستا به‌ دو‌اوه‌ رووم نایه‌ خۆم پیشانی هاوهره‌گه‌زانی خۆم بده‌م. سه‌د بریا ئیوه‌ بو‌ ئیره‌ هه‌ر نه‌هاتبان." ئه‌وسا کابرای کورته‌ بالا‌ به‌ ده‌م خوته‌و بو‌له‌وه‌ کیسه‌یه‌کی پر له‌ مرواری له‌ نیو نه‌یجه‌زاره‌که‌ (قامیشه‌لان) هه‌لگرت‌و به‌ناو دره‌خته‌کان که‌وت‌و له‌ چاو ون بوو.

کیژه‌کان که‌ به‌ سپله‌یی کابرای کورته‌ بالا‌یان ده‌زانی، هیچیان نه‌گوت‌و ملی ریگه‌یان گرت‌و بو‌ شار رو‌یشتنه‌وه‌.

سپی به‌فرین‌و سو‌رگول، له‌ ریگه‌ی گه‌رانه‌وه‌یاندا بو‌ مال، به‌ هه‌مان شویندا تیپه‌رین‌و سه‌ریان کرد کورته‌ بالا‌، بی‌ خه‌م‌و خه‌یا، مرواریه‌کانی له‌و گۆره‌ هه‌لپشتوو‌ه‌ ته‌سه‌وری نه‌ده‌کرد که‌ به‌و ئیواره‌ دره‌نگه‌، هیچ که‌سێک به‌ویدا تیپه‌ریت. تیشکی زه‌رده‌په‌ری رو‌ژاوا له‌ مرواریه‌کانی ده‌داو به‌ جو‌ری ده‌بریقانه‌وه‌و پرشنگیان ده‌دا که‌ کیژه‌کان به‌ ناچاری وه‌ستان‌و مات‌و هه‌یران چاویان بریبه‌ ئه‌و جه‌واهیراته‌.

کابرای کورته‌ بالا‌، که‌ له‌ نیگه‌رانی‌و په‌ریشانی‌دا ده‌موجاوه‌ که‌وه‌یه‌که‌ی، سوور هه‌لگه‌را بوو، هاواری کرد: "ئه‌ری ئه‌نگۆ بو‌چی وا حه‌په‌ساو هه‌یران وه‌ستاو‌ن؟" کابرای کورته‌ بالا‌ هه‌شتا به‌ ته‌واوه‌تی له‌ قسه‌کانی نه‌بوو بووه‌وه‌ که‌ له‌پر ده‌نگی‌کی گر به‌رز بووه‌وه‌، ئه‌وسا ورچی‌کی قاوه‌یی له‌ دارستانه‌که‌وه‌ هاته‌ ده‌ر. کابرای کورته‌ بالا‌ له‌ ترسا که‌وته‌ هه‌لبه‌زو دابه‌ز، به‌لام فریا نه‌که‌وت خۆی بخزینیته‌ په‌ناگه‌یه‌که‌وه‌، چونکه‌ ورچه‌که‌ ریک‌ گه‌یی بووه‌ دیار سه‌ری. کورته‌ بالا‌ له‌ ترسا هاواری کرد: "ئاغای ورچی ئازیز، بمبوره‌! من هه‌موو گه‌نجی‌کی خۆم ده‌ده‌م به‌ تو. ته‌مه‌شای ئه‌م جه‌واهیرات‌و به‌رده‌ جوانانه‌ بکه‌! بمبوره‌! خواردنی بوونه‌وه‌ری‌کی لاوازو بی‌ تواناو بچووک‌و بی‌نه‌واو به‌له‌نگازی وه‌کو من چ له‌زه‌تی‌کی هه‌یه‌! من گوشت‌م چیه‌و گوشتاوم چیه‌! تو له‌ بیینی ده‌دانه‌کانتا هه‌ر هه‌ستم پیناکه‌یت! له‌ جیاتی من ئه‌و دوو کیژه‌ ناره‌سه‌نه‌ بگه‌ه. ئه‌وانه‌

پارووی چه ورن بۆ تۆ، وهكو پۆرىكى قه له وه له جياتى من بيان خو. " به لام و رچه كه گوپى به قسه كانى نه داو به چنگه تيژه كانى چه پۆكىكى واى به و بونه و هره به دفه پرو نارسه نه دا كيشا كه جارىكى دى هه لئاسايه وه.

له و كاته دا كه كيژه كان پييان وه غاره وه نا، و رچه كه گازی كردن و گوتهى: " سپى به فرين، سۆرگول مه ترسن، سه بر كه منيش ده گه لئاندا ديم.

كيژه كان، كه دهنگى و رچه كه بيان ناسييه وه وه ستان. هه ركه و رچه كه له كيژه كان نزيك بو وه، له پر له پيستی و رچايه تى ده رچوو و بوو به كوړپكى گه نجى قۆزى كه له گهت و پۆشته و په رداخى جل و بهرگ به زيرو زيو چنراو، و گوتهى: " من شازاده يه كم كه له لايهن نه و كورته بالا نارسه ن و به دفه ره وه ته فسوون كرا بووم. جا نهك هه ر گه نجه كه مى دزى بوو، به لكو گۆزى بووميشى به و رچپكى كيوى، و ته گه ر نه م كوشتبا، ده بوايه به دريژايى ته مه نم ئاواره و ده به ده رى ليته واران م."

دواى ماوه يه ك سپى به فرين ده گه ل شازاده و سۆرگول ده گه ل برا كه ي شازاده دا زه ماوه نديان كردو هه موو نه و جه و اهيرا ته بيان، كه كا براى كورته بالا له شكه فتان دا (ته شكه وت) شار د بو وه يه وه، له به ينى خو دا دابه ش كرد. دا يكه پيره كه ي سپى به فرين و سۆرگول-ش تا چه ندين سال به خو شى و شادى ده گه ل منداله كانيا ژيا و نه و دوو بنجه گو له باخه شى ده گه ل خو دا بۆ كو شك و مالى كچه كانى هينا و له قه راخ په نجه رى ژوو ره كه يدا روواندنى و هه موو ساليك جوان ترين گولى سپى و سوور يان ده گرت.

جاكوب و ويلهلم گريم

(٤)

بولبول

له ولاتی چیندا که قهراڻو همموو دهرباریان چینین، له روژگارانی زوودا، چیرۆکینک رووی داوه و بو تهوهی له بیر نهچیتهوه، وا جارێکی دیکه دهی گیرینهوه.

کۆشکی قهراڻی چین، بهشکۆترین کۆشکی جیهان بوو، دیوارهکانی له چینی زۆر گران بهها دروست کرابوو، بهلام تهوهنده ناسکو و شکستهنی بوو، که ههر کهسێک بیویستبا دهستی لیبدایا، دهباوه زۆر وریا بی. لهو باخهدا که کۆشکهکهی قهراڻی تیدا بوو، تهوهی مایهی سهرنج بوو، تهو گوله ههره جوانانه بوو که به زهنگولهی زیوین درابونه دم یهکهوه، کاتی کهسێک بهلایاندا دهپۆیی، سهداي زهنگولهکان بهرز دهبووهوه. لهم کۆشک و باخهدا همموو شتیکی هینده وهستانیانه ریکخرا بوو که ههر تهماشاقانیکی (بینهر) سهرسام و حایر دهکرد. باخهکه هینده گهوره بوو که تهنانهت باخهوانه کهش نهیدهزانی تهو سهری له کوئییه. له پشت تهم باخهوه لیڤهوارێکی به سام و شکۆی چره درهختانی گهوره و دهریاچانی شینباو ههبوو. تهو لیڤهواره له کهناری دهریاکهی شینباوی سافو گهشدا تهواو دهبوو. گهورهترین کهشتی دهیانتوانی به ژیر درهختهکاندا تیپهڤن. بولبولیک له نیو لکو پۆی تهم درهختانهدا دهژیا، تهم بولبله دهنگو ناوازیکی هینده دلڤین و دلگیری ههبوو که تهنانهت تهو ماسیگره ههژارو بهلهنگازهی که شهوان دههات تا تۆرهکهی له ئاوهکه دهریڤنسی، بهو ههموو سهرقالییهی خۆیهوه، دههستا تا گوێ له ئاوازی بولبلهکه بگریت و دهیگوت: "چهند جوان دهخوینتی!" بهلام ناچار بوو به دووی کارهکانی بکهوی و بالندهکه بو شهوی داهاتوو بهجی بیلی.

ئەم مېوان و رېيوارو گەشتيارانەى كە لە ولاتانى جياوازەوہ بۆ پايتەختى قەرالى (پاشا، ئيمپراتور) دەهاتن، بە ديتنى ديمەنى ئەو كۆشك و باخە جوانە، حايىر دەمان، بەلام كاتى كە گوپيان لە ئاوازى بولبولە كە دەبوو، ھەموو دەيانگوت: "دەنگ و ئاوازى ئەم بولبولە، لە ھەموو شتىك دلگىرتە." و كاتى بۆ شارو ولاتى خو دەگەرانەوہ، باسى ئەو كۆشك و تەلارەيان بۆ خەلگانى تر دەگىرپاىەوہ. ئەو نووسەرو زانايانەى كە شارەزايان دەبارەى ولاتى چىن ھەبوو، كتيبى زورىان لەبارەى ئەو شارەو باخەكەى نووسى، بەلام ئەوانيش لە كتيبە كانياندا، بولبلە كەيان فراموش نەدە كرد.

لە قەرالنىشىنى چىندا، ئەو بولبلە لە ھەموو شتىك پتر مايەى ستايش بوو، و شاعيران، شيعرى جوانيان بە بولبولە كەو جەنگەل و ليرەوارە كەو دەرياي شىنباوى سافو گەشى كە نار كۆشكە كە ھەلدەدا. ئەم كتيبانە بۆ ھەموو شوپىنىكى دنيا دەنيردان و ھەندىكيان دەگەيىنە دەستى قەرالى چىن. قەرال لەسەر كورسيە زيرپنەكەى دادەنيشت و ئەو كتيبانەى دەخويندەوہ و دەخويندەوہو جار جارئ سەرى دەلەقاندو زۆر خو شحال دەبوو كە لەو كتيبانەدا ئەو ھەموو ستايشەى شارو كۆشك و باخەكەى دەكرا. لە كتيبە كاندا نووسرابوو! "دەنگ و ئاوازى بولبولە كە لە ھەموو شتىك جوانترو عەجيب ترە."

رۆژئ قەرال گوتى: "باشە بۆچى من ھىچ شتىك لەبارەى ئەم بولبولە نازانم؟ تايا شتى واھى لە ئيمپراتورىەت و باخەكەى مندا ھەيە؟ ئەدى بۆچى من ھەرگىز ھىچم لەبارەى ئەم بولبولە نەبيستوہ؟ سەيرە بۆچى دەبى من بۆ يەكەمجار لە كتيبى كەسيكەوہ كە ھەرگىز ليرە نەزياوہ، باسى ئەم بولبولە ببىستم!"

قەرال، سەرەك وەزيرانى دەبارەكەى بانگ كرد. ئەم وەزيرە ھيىندە غەراو لە خوڤايى بوو، كاتى كە ژير دەستەكانى زاتيان دەكرد قسەى دەگەل بكەن، پروى نەدەدانئ و سەريكى تەكان دەداو دەيگوت "پيف".

قەرال بە سەرەك وەزيرى گوت: "دەلئين ليرە بالندەيەكى نا ئاسايى بە نيوى بولبلەوہ ھەيە و دەلئين ئەم بالندەيە بەشكۆترين شتى ناو ئيمپراتورىەتەكەى منە.

بۆچی تا ئیستا هیچ كەسك باسى ئەم بالئەدەيەى بۆ نە كرووم؟" سەرۆك وەزيران گوتى: "من تا ئیستا هیچم لەبارەى ئەم بولبولەى كە تۆ دەيلىتى، نەبيستووه، و بىنگومام كە شتى وا هەرگىز لە دەرباردا (بارەگای پاشايەتى) نەبووه! دەبى لە دەرتى دەرباردا بۆى بگەرتين!" بەلام ئەو بولبلە لە كوئى بدۆزنەوه؟ سەرەك وەزيران بە قالدەرمە كاندا هەنگەراو داگەرا، هەموو هۆل و هەيوان و رارەوەكان گەرا، پرسىيارى لە هەر كەسك دەكرد، هیچى دەبارەى ئەو بولبلە نەدەزانى. سەرەنجام سەرەك وەزيران چوووه بۆ لای قەرال و گوتى لەو هەيه ئەم بولبلە زادەى خەيالى نووسەرانى ئەو كتيبانە بووبى.

ئەوسا سەرەك وەزيران لەسەرى رۆيى: "خاوەنشكۆ! نابى هەر شتيك كە دەنووسريت، ئيوه باوەرى پيىكەن. هەندى چىرۆكانى ساختەو درۆينه هەن كە هونەرى رەشيان پيدەگوتري.

قەرال گوتى: "بەلام يەكك لەو كتيبانە لەلایەن قەرالى خاوەن دەسلالتى ژاينەوه بۆ من نيردراوه، بۆيە نابى درۆ بى. دەبى ئەم بولبولە، ئەمشەو بەيىرتتە ئىره! ئەگەرنا، هەموو دەباريەكان پامال دەكرين (لە ناودەبرين)."

سەرەك وەزيران، ئاھيكي هەنگيشا و بە قالدەرمە كاندا كەوتە سەرەكەوتن و دابەزين. هەموو هۆل و رارەوەكان گەرا. نىوہى دەباريەكانيشى لەگەل بسون، چونكە نەياندەويست پامال بكرين و تيا بچن. هەموو دەبارياني قەرال، لە بەينى خوياندا پرسىيارى ئەو بولبولە سەيرەيان دەكرد كە نەياندەناسى. ئەنجام يەكك لە خزمەتچيانى موبەق كە كچۆلەيەكى هەژار و بيىنەوا بوو گوتى: "من، ئەم بولبلە باش دەناسم و دەزام چتۆ (چۆن) ئاواز دەخويتى! هەموو شەوى كە تۆزىك لە بەرماوەى شىوى سەر خوانى دەربار، بۆ داىكە نەخۆشەكەم دەبەم، كاتى هيلاك و ماندوو، دلئەنگ و خەمين بەرەو مال دەبمەوه، تاويك لە بيىشەو ليروارەكەدا دەوہستم. لەو كاتەدا ئاوازي بولبولەكە دەژنەوم (دەبيستم)، كە گويم لە ئاوازي بولبولەكە دەبى، چاوانم تەژى رۆندك (فرميسك) دەبن و لەو دەمەدا وا هەستدەكەم كە داىكم ماچم دەكات."

سەرەك وەزیران گوتی: "بچكۆل گیان، ئەگەر تۆ بمانبەى بۆ ئەو شوپىنەى كە بولبولە كەى لىنە، من ژوورىكى وەكو ژوورى موبەقى دەربارت دەدەمى و ھەموو شەوئى كاتى شىو رىگەت دەدرئى كە قەرالّ بدینى. ئەم بولبولە ئەمشەو دەعوەتى دەربار كراوہ. "ئەوسا ھەمووان، روویان كرده لىرەوارەكە، روویان كرده ئەو شوپىنەى كە بولبولە كەى لى بوو، و لەویندەر دەبجۆیند. لە رىگادا گوپیان لە دەنگى بۆرەى گایەك بوو

یەكێك لە دەرباریبەكان گوتی: "ئەھا، دۆزیمەو! ئەم بوونەوەرە چكۆلەى، چ دەنگىكى قەبەى ھەىە! دلنیام كە پىشتر گویم لە دەنگى بووہ. " كچۆلە كە گوتی: "نا، ئەمە دەنگى بۆرە بۆرى گایە، ھىشتا رىگەىەكى زۆرمان ماوہ. " ئەوسا قورباقەى گۆلان دەستیان بە قیرە قیران كرد.

رۆحانى دەربار گوتی: "چەند بەشكۆیە، ھەبى و نەبى دەنگى بولبولەكەى، لە دوورەو لە دەنگى زەنگى كلنسا دەچیت!" كچۆلە كە گوتی: "نا، نا، ئەمە دەنگى قورباقانە (بۆق)، بەلام پىمواىە، دواى تۆزىكى دى گویمان لە دەنگى دەبیت. "

زۆرى پىنەچوو كە بولبولە كە كەوتە نەغمەخوانى. كىژئى ھاواری كرد: "ئەوەتا لەویندەر ھەلنىشتووہ" و ئەوسا ئامازەى بۆ بالندەىەكى چكۆلەى كەوہىی كرد كە لەسەر چلى دارىك ھەلنىشتبوو.

سەرەك وەزیران گوتی: "باشە شتى وا دەبیت؟ من ھەرگىز وپنام نەدەكرد كە بولبل بەمچۆرە بى، چەند ئاساىبە! ديارە دەبى لە دىتنى ئەم ھەموو گەورە پىاوو پایەرزانە ترساىت رەنگى پەرى بىت!"

كارەكەرە چكۆلە كە گوتی: "ئەى بولبولى چكۆلەى ئازىز! قەرالى بەخشنەو دلاواى ئىمە، ھەز دەكات تۆ ئاوازی بۆ بچۆینى. " بولبولە كە گوتی: "من زۆر خۆشحال دەم ئاواز بۆ قەرالّ بچۆینم. " ئەوسا ھەلنىكردە نەغمەخوانىەكەى ئەوتۆ، كە ھەر ھەموویان بە بىستنى مەست بوون. سەرەك وەزیران گوتی: "دەنگى ئىژى (دەلئى)

دەنگى زەنگى بلوورينە، تەمەشا گەروى ناسك و بچووكى چۆن دەجولئى! بە راستى
عەجايەبە كە ئىمە ھەرگىز گويمان لە دەنگى نەبوو. ئەم بولبولە بۆ دەربارە كەمان
بەختەوهرى و شادمانىيە كى گەورەيە. "بولبولە كە، كە وايدە زانى قەرال يە كىكە لەو
پىوانەى كە لەو پىدا وەستاو، گوئى: "دەتوانم جار كى دىكەش بۆ قەرال بخوئىم؟"
سەرەك وەزىران گوئى: "ئەى بولبلى بەرپىز، من شانازى دەكەم بەوەى كە ئەمشەو
بۆ دەربار دەعوەتت بەكەم. قەرالى جوامپىرو مېرەبانى ئىمە، ھانىس، بىگومان ئاشقى
ئاوازي دلگىرو دلپىنى تۆ دەبىت."

بولبولە كە گوئى: "دەنگى من لە نىودارو درەختاندا باشتە. "بەلام كاتى بولبول
زانى قەرال دەيوئى لە دەرباردا بىبىنى، بە خۆشحالئەو لە گەلىاندا بەرپىكەوت.
لە كۆشكدا ھەموو شتىك بە شىوہە كى پر شكۆ و جوان ئامادە كرابوو، دىوارە
چىنىيەكان و ناو كۆشكە كە بە رووناكى و تىشكى ھەزاران چراو چلچراى زىرەن بەوپەرى
شكۆو دەورەشايەو و پىرشنگى دەدا. پارەوەكان بە گول و ئىنجانەى يە جگار جوان
رازابوونەو و گولەكان زەنگولەيان پىوہە كرابوو و زىرنگە زىرنگيان سەعاتە پىئەك
دەپۆبى.

ئىدى جۆش و خۆش و بەزمو رەزمىكى و ھا بەرپايو كە دەرگاكان لىكدا لىكدا
دەكرانەو و دادەخران و گشت زەنگولەكان، بە جارئ دەزىرنگانەو و كە پىاو قسەى
دەكرد، تەننەت دەنگى خۆيشى بە زەھمەت دەژنەوت (دەبىست).
لە ناوہندى ھۆلە گەورەكەدا، لەو شوپىنەى كە قەرال لەسەر تەخت دادەنىشت،
بالیفۆكەيە كى زىرەنيان بۆ بولبولەكە داناو ھەر ھەموو دەربارىان ئامادەبوون و
كارەكەرە چكۆلەكەى موہەقىش كە ئىستا بوو بە يە كىك لە ئاشپەزەكان، رىگە
درايوو كە لەپشت دەرگاكەو دانىشپىت. ھەمووان جوانترىن جلكيان لەبەر كىدبوو و
ئەو باندە چكۆلە كەوہىيە كە قەرال بە دلۆقانى و مېرىفانى رەفتارى دەگەل دەكرد،
سەرنجى ھەموويانى بۆ خۆ پراكىشا بوو.

بولبوله که، به جۆری که وته نه غمه خوانی که رۆندک (فرمیسک) له چاوانی قهراڻ قهتیس ماو نهوسا به گۆنایدا هاته خواری. نهوسا بولبوله که ناوازیکی له وهش جوانتری خویندو به دهنگه پر جۆش و خرۆشه که ی سوکنایی و ئارامی به دل و دهر وونی هه موو دهر بارییه کان به خشی.

قهراڻ هینده ی له زهت له دهنگ و ناوازی بولبوله که بینی بوو که گوتی: "نه م بولبوله ده بی گهر دهنده زیره که ی نه له مل بکات" لی (به لام) بولبوله که سوپاسی کرد و گوتی: "من پاداشتی خۆم به زیاده وه وهر گرتوه، و فرمیسکه کانی پاشا باشترین پاداشته بو من، چونکه فرمیسکی قهراڻ، کاریگه ریی و مانای زۆری هه یه." و به مجۆره بولبوله که چه ند جار یکی دی به و دهنگه نه فسو ناوی و دلگیره ی خۆی که و ته نه غمه خوانی.

خانمانی دهر بار ده یانگوت: "نه مه خۆشترین دهنگه که تا ئیستا گویمان لیبوه." و ههر هه موویان خۆزیایان ده خواست، دهنگیکی خۆشی وه کو دهنگی بولبوله که یان هه بوایه، تا به رامبهره که یانی پی بدوینن.

پیشخزمهت و پیشکاران ده یان گوت که دهنگی خانمه کان یان له گیان خۆش بووه و نه م ستایش و تاریفه بو خانمه کان سه رکه و تنیکی گه و ره بوو و زۆری دلخۆش ده کردن. به لام دهنگی بولبوله که به به هره یه کی راسته قینه ده هاته ژماردن. ئیستا بولبوله که ده بوا له کۆشکدا بژی. قهفه زیکی تایبه تی خۆی هه بوو، بۆی هه بوو به رۆژ دوو جار ان و به شه و جار یک له قهفه زه که ی بیته ده ری و پیاسه بکات. دو انزه خزمهتکار یان بو بولبوله که دانا که ههر یه کیکیان به هه و دایه کی ئاوریشمین، که له یه کیک له لاقه ناسکه کانی بولبوله که به سترابوو، بولبله یان بو گهرا ن ده برد، پیاسه کردن به و هه و دایه وه بو بولبوله که کاریکی ئاسان نه بوو. هه موو خه لکی شار باسی نه م بالنده خۆشخوانه یان ده کرد، که دوو کهس ده گه یشتنه یه کتر له جیاتی سلا و نه حوالپرسی وشه ی بولبولیان به کار ده برد و ئاهیکیان هه لده کیشا و ههر که سه و به ری خۆیدا

دەرۆیی. یازده مندان، به ناوی بولبوله وه ناو نران، ته گهرچی شتاقیان وه کو بولبوله که دهنگیان خوښ نه بوو، و به تۆزی پیی تهودا نه ده گهیین.

تا رۆژی قهراڤان، به ستهیه کی گه وره ی پیگهیی که له سه ری نووسرا بوو: "بولبول". قهراڤان به خوښیه وه گوتی: "دلنیام ته مه کتییکی تازه یه له باره ی بالنده به ناو بانگه که ی ئیمه." به لام که به سته که ی کرده وه کتیب نه بوو، به لکو گه مه یه که بوو و له پاکه ت نرابوو، یانی بولبولیکی ده ستر کرد بوو و له بولبولی راسته قینه ده چوو، و به ته لماس و یاقوتی پیروزی رازا بووه وه، کاتی که کوکیان ده کرد، دهیتوانی یه کیتک له نه غمه و ناوازه کانی بولبوله راسته قینه که بلتیه وه. کلکی بولبوله ده ستر کرده که به رزو نزم ده بووه وه، زیرو زیوی سه ر کلکی بولبوله که ده ره وشایه وه. گه ر دنه ندیکیان له ملی کردبوو که لئی نووسرا بوو: "بولبولی قهراڤالی ژاپۆن، له چاو بولبولی قهراڤالی چین دا هیچ نییه."

هه موو ده یانگوت: "ته گه ر ته م دوو بولبوله به جووته و پیکه وه بخوینن، چ چریکه و ناوازی کمان گوی لیده بیت!"

ته نجام جووته بولبول پیکه وه خویندیان، به لام دهنگیان هاوئا هه ننگ نه بوو. بولبله راسته قینه که به شیوه ی سروشتی و ئاسایی ده بخویندو بولبوله ده ستر کرده که به سی ریتم ده بخویند.

مامۆستای مۆسیقا ده یگوت: "خه تای بولبوله ده ستر کرده که نییه! بولبولی ده ستر کرد هه میسه، زه مه ن ره چاو ده کات و له هه موو باریکدا به دروستی کار ده کات."

پاشان بولبوله ده ستر کرده که به ته نیا ئاوازی خویندو به رواله ت له بولبله راسته قینه که ریکوپیکتر ده بخویندو هه ندیکیش پیمان وابوو رواله تی ته و جوانتره، چونکه وه کو جه و اهیر ده ره وشایه وه. بولبوله ده ستر کرده که سی و سی که ره ت بی وهستان و بی ته وه ی ماندوو بیت، پارچه ئاهه نگیکی خویند. پیاوانی ده ربار ده یانویست جاریکی دیکه ش بخوینی، به لام قهراڤان گوتی: "هه نوو که نو ره ی بولبوله

راسته قینه که یه، با ئەو بۆیان بخوینی". بە لّام بولبوله که کێوه (بۆ کوی) چوو بوو؟ کاتی که ئەو له په‌نجهره کراوه‌که‌وه به‌ره‌و لیڤه‌واره سه‌وزه‌که‌ی خوێ فری بوو، هیچ که‌سیک هه‌ستی پینه‌کردبوو.

قه‌رال گوتی: "چ بکه‌م؟"

هه‌موو دهربار گازانده‌یان له بولبوله که کردو گوتیان: "ئەو بولبوله زۆر سپله‌و پینه‌زان دهرچوو، بە لّام هه‌ر باشه ئەم بولبوله ده‌ستکرده‌مان هه‌یه که له‌و باشت‌ر ده‌خوینی".

ده‌بوايه بالنده ده‌ستکرده‌که هه‌مدیس بخوینی، ئەم که‌رته سی و چوار جاری له‌سه‌ر یه‌ک، هه‌مان ئاوازی دووباره کرده‌وه هه‌شتا ئاوازه‌که‌یان له‌به‌ر نه‌کردبوو.

مامۆستای مۆسیقا، ستایشیکی زۆری بالنده‌که‌ی کردو هه‌مووانی دلنیا کرد که ئەم بالنده‌یه له بولبوله راسته‌قینه‌که باشتره. نه‌ک هه‌ر له‌به‌ر ئە لّاماس و یاقوته‌کانی سه‌ر باله‌کانی، به‌لکو له‌به‌ر ئەوه‌ش که بولبوله ده‌ستکرده‌که له راستیدا بۆ خوێ ئامیریک بوو که به‌ پێچه‌وانه‌ی بولبوله راسته‌قینه‌که‌وه، هه‌رگیز له نێو نه‌ده‌چوو، و نه‌ده‌فته‌تا.

مامۆستای مۆسیقا گوتی: "خانمان، سه‌ره‌ران و خاوه‌نشکو! وه‌کو خۆتان ده‌بینن، هه‌رگیز ناتوانی بزانی که بولبوله راسته‌قینه‌که ده‌یه‌وی چ ئاهه‌نگ و ئاوازی بخوینی، و اتا مه‌علوم نییه ده‌یه‌وی چ ئاوازی بخوینی، به‌ لّام سه‌باره‌ت به‌ بالنده ده‌ستکرده‌که، هه‌موو شتی که پێشوه‌خته ریڤه‌خراوه. ده‌توانی باسی چۆنیه‌تی کارکرده‌که‌ی بۆ خه‌لکی بکه‌یت و ئەوه نیشان به‌ده‌یت که چۆن لیها‌توویی و دا‌هینانی مرۆڤ، ئاهه‌نگ و ئاوازی سی‌ریتمی خستوه‌ته‌ ناو سینه‌ی بولبوله ده‌ستکرده‌که‌وه یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک و به‌ شیوه‌یه‌کی ریڤه‌پێک لێده‌درین."

هه‌موو گوتیان: "ئێمه‌ش قه‌ناعه‌تمان وایه!"

مامۆستای مۆسیقا دا‌وا‌ی کرد که ری‌ی بده‌ن روژی یه‌ک شه‌مه‌ی دا‌هاتوو، بالنده‌که به‌ جه‌ماوه‌ری خه‌لک نیشان به‌دات. قه‌رالی‌ش فه‌رمانی دا که هه‌مووان گوی له

ئاوازەكەى بگرن. رۆژى يەك شەممە جەماوەرى خەلك گوتىيان لە دەنگى بولبولە دەستكردەكە گرت و لەزەتبان لى بىنى. زۆريان پى سەير بوو و بە قامكان ئاماژەيان بۆ دەكرد. لەو بەينەدا ماسىگرىكى هەژار كە گوتى لە دەنگى بولبولە راستەقىنەكە بوو بوو، لە پىر نەغمەكەى ئەوى وەبىر هاتەووە گوتى: "ئەم بولبولە زۆر باش دەخوینى، بەلام لە شتىكى كەمە كە من نازانم ئەو شتە چىيە؟"

بولبولە راستەقىنەكە لە قەلەمپەوى قەرال دووركەوتەو، بەلام ئالئندە دەستكردەكە لەلای تەختەكەى قەرالەو بەلىفۆكەيەكى ئاورىشمان بۆ تەرخان كرد، و هەر هەموو ئەو زىرو زومپدو جەواھىراتەيان، كە بە ديارى بۆيان هێنا بوو، لە دەورى داناو نازناوى يەكەمىن ئاوازخوانى دەستەچەپى شەوانى قەرالى درايە. قەرال وای بىر كردبوووە كە دەستەچەپ شايستەترە، چونكە دلش لەلای چەپى سىنەدايە.

مامۆستای مۆسقىقا، بىست و پىنج دانە كتيپى لەبارەى ئالئندە دەستكردەكە نووسى و دەربارىان وپراى ئەوى كتيپەكان پىر بوون لە پەيفو زاراوہى قورسو گرانى چىنى، دەيانگوت، خویندوياننەتەووە لىيان تىگەيشتون.

سالىك بورى. قەرال و دەربارىان و هەموو خەلكى چىن، دەيانتوانى ئاھەنگ و ئاوازەكانى ئالئندە دەستكردەكە لەبەر بخوینن، بۆيە زۆريان خۆش دەويست و حەزبان لىدەكرد. مندال و توالش لە شەقامەكاندا دەياخویند: "ترا - لا - ترا - لا - لا" و هەندىجار قەرالش لەگەل ئالئندەكەدا ئاوازەكەى دەگوتەووە زۆرى لەزەت لىدەبىنى.

بەلام شەويك، كاتى كە ئالئندە دەستكردەكە باشترىن ئاوازی خۆى دەخویندو قەرال لەسەر تەختەكەى خۆ راکشا بوو گوتى لىدەگرت، پارچەيەكى ناوہوى ئالئندەكە شكال ئالئندە دەستكردەكە كەوتە خپە خپ. ئەنجام هەموو پارچەكانى لە كار كەوتن و دەنگى مۆسقىقاو ئاوازەكە برا. قەرال لە جىپى خۆى راپەرى و پزىشكە تايبەتيەكەى خۆى گازكرد، بەلام ئەو چى لە دەست دەهات! چى پىدەكرا!.

ئەوسا سەعاتساز هات و دواى پشكنىن و تاقىكردنەوہيەكى فرە، هەموو توانايەكى خۆى خستەگەرو بە گوپرەى تواناى خۆى ئالئندەكەى چاك كردهو، بەلام گوتى: "دەبى"

ئەو ھەندەي دەكرىت، كەمتر بەكار بەيئىرى، چونكە پارچەكانى سكراب و سىلاك بوون و ناگۆردىن.

ئەمە كارەسات و نىسبەتتىكى گەورە بوو! بالئەدى دەستكرد، بۆى ھەبوو لە سالىڭدا يەك جار ئاواز بخوئى، تەنانت ئەو يەك جارەش بۆ ئەو زىاد بوو! لەو رۆژە گرینگەدا، مامۇستاي مۇسقا، وتارىكى كورتى داو لە وتارەكەيدا كۆمەلئىك وشەي دژوارو قورسى بەكار بردو بەلئىنى دا بالئەكە وەكو جارن بە چاكى بخوئى.

پىنج سال بورى، خەم و پەژارەيەكى گەورە بالئى بەسەر خەلكى چىندا كىشا. چىنىيەكان، قەرالەكەي خۇيان خۇشەويست، قەرال نەخۇش كەوتبوو، و دەيانگوت لەو يە بىرئىت.

جا دەبوايە بە زووترىن كات قەرالى تازە ھەلبۆيىردى و خەلكى لە جادەو باندا ھەوالئى قەرالى كۇنيان لە سەرەك وەزىران دەپرسى و ئەويش سەرى بادەداو دەيگوت: "پىف!"

قەرال، لاوازو رەنگزەرد، لەسەر تەختەكەي راكشا بوو. ھەموو دەباريان پىيان وابوو دەمرئىت و يەك لە داوى يەك بە جىيان دەھىشت و دەپۆيشتن تا سۆز بە قەرالى تازە بەدن. لە ھەموو ھۆل و رارەوەكاندا پەردەكان دادرابوونەو ھىچ دەنگىك نەدەھات و ھەموو شوئىئىك كىش و مات بوو.

قەرال، خۆزى دەخواست كە شتىك ئەم بىدەنگى و خامۇشىيە يەكھاوى و يەك دەستە مەرگ ناسايە، بشلەقئىنى، ئەگەر كەستىك پەيدا بوايە قسەي بۆ كىردبا يان سترانى بۆ چرى با، لەو ھەبوو بىرى مژول كىردباو نەخۇشىەكەي پەرى باو ئەفسوونى نەخۇشىەكەي بشكىنى و بە تال بكاتەو. مانگ لە پەنجەرەيەكى كراو ھە دەيدا لە ناو ژوورەكە، بەلام ئەويش بىدەنگى بوو، بىدەنگى بىدەنگ.

سەرەنجام رۆژى قەرال ھاوارى كرد، مۇسقا! مۇسقا. ئەي بالئەدى چكۆلەي زىپىن و گرانقەدرى من بخوئى! بخوئى! من زىپو جەواھىرات و بىدەدەم، بەم دەستانەي خۆم گەردنبەندەو مىدالە زىپىنەكەم لە مل دەكەم، بخوئى، بخوئى.

بەلام بەلئندەكە بېدەنگ بوو، چونكە كەس نەبوو كۆكى بكات. ھەموو شتېك كەش و مات بوو، بېدەنگ بوو، بېدەنگىكى ترسناك! لە پر لە پەنجەرەكەو ھاوازيكى خۆش ھاتە گوۋى. ئەمە دەنگى بولبولە چكۆلە راستەقېنەكە بوو، كە لە دەروە لەسەر چلەدارىك ھەلئىشتىبوو. بولبولەكە بە ھالى قەرالى زانى بوو و ھاتبوو تا بە زەبرى نەغمەخوانى يارمەتى بدات. كاتى بەلئندەكە ھەلئىكردە چرىكەى گۆرانى، خويىنى بەدەنى قەرالى رەنگ و روو سېسەلەو چرچەلە، ھاتەو جۆش و گيانىكى تازەى وەبەر كەوتەو و بوژايەو.

قەرال گوتى: "سوپاس، مەنتەبارم، ئەى بەلئندەى چكۆلەى ناسمانى، مەن تۆم لە خۆم دوور خستەو، بەلام بەو ھالەشەو تۆ زيانى مەنت كرىيەو، زىانت و ىدامەو. نازانم چۆن چاكەت بدەمەو؟". بولبولەكە گوتى: "تۆ پىشتەر پاداشت و چاكەى مەنت داوئەتەو. يەكە مچار كە ئاوازم بۆ تۆ خويىند، رۆندك لە چاوانت ھاتنە خوارى. مەن ھەرگىز ئەو ساتە لە بىر ناكەم. ئەو فرمىسكانە جەواھىراتىكن كە دلى ھەر نەغمەخوانىك، ھەر ئاواخوانىك خۆش دەكات، بەلام ئىستا بچوئەو با جارىكى دىكە لای لايەيەكت بۆ بلىم و بچوئىم."

كە بولبولەكە ھەلئىكردە چرىكەى ئاواز، قەرال نەقىمى خەيىكى قول و ئاسوودە بوو. سىپىدە، كە قەرال، ساغ و سەلامەت، لە خەو رابوو، تىشكى رۆژ لە پەنجەرەكەو لە ناو ژوورەكەى دەدا، ھىچ يەكىك لە خولام و نۆكەران نەگەپابوونەو، چونكە واياندەزانى كە قەرال مردووە، بەلام بولبولەكە ھىشتا ئاوازی بۆ دەخويىند."

قەرال، بە بولبولەكەى گوت: "تۆ ھەر كاتىك كە نارەزووت لىبوو ئاواز بچوئىنە، مەن ئەم بەلئندە دەستكردە دەشكىنم."

بولبولەكە گوتى: "كارى وا نەكەيت، ئەم بەلئندە دەستكردە، ئەركى خۆى، ئەوئەندەى لە توانايدا بوو، ئەنجام داو، وەكو جارى جاران رايىگرە. مەن ناتوانم ھىلانەى خۆم بگوازمەو كۆشك و لىرە بژىم، بەلام رىگەم بەدەن كە ھەر كاتى نارەزووم كرد بۆ كۆشكەكەتان بىم. مەن دوا نىوەرۋان دىم و لەسەر ئەو چلەى بەر پەنجەرەكە

دەنیشمەووە و ئاواز دەخوینم تا تۆ خۆشحال بکەم. من دەربارەی ئەو شادی، خەم، خرابی و باشیانە دەخوینم کە لە تۆ پەنھانن و دیار نین، چونکە من بەلندەییەکی بچووکم، بۆ هەموو شوینی دەرۆم، بۆ مائی ماسیگری هەژار، یان بۆ کوختەیی کاربایەکی دێھاتی و بۆ مائی هەموو ئەو کەسانەیی کە تۆ دەرباریانتان لێیانەووە دوورن دەفرم و دەچم. من دلێ تۆم لە تاجە کەتان خۆشتر دەوی، چونکە دل رووناکییەکی تایبەتی وەکو نوری خودای تیاپە. " و بولبلە کە ئاوازیکی دیکەشی بۆ قەرال خویند. " قەرال، کە جلکی درێژو جوانی پاشایەتی لە بەردا بوو، و شمشیرە زێرنیشانەکی بە قەدیا کردبوو، وەستاو گوتی: "ئەیی بولبولی ئازیز هەرچیەکت بوی بە دل و بە گیان بۆتی جیبەجی دەکەم. "

بولبولە کە گوتی: "من تەنیا یەك تکاو داوام لە تۆ هەیسە، ئەویش ئەو هەیسە کە هەرگیز بە هیچ کەسیک نەلێی کە بەلندەییەکی بچووکت هەیسە و هەموو شتێکت پێدەلێت، وا چاکە کەس بەم رازو نەپێنێیە نەزانێ. " ئەوسا بولبولە کە لە شەقەیی بالی داو رۆیی. لەم کاتەدا هەموو نۆکەر و خولامان و خزمەتکاران هاتن تا داو نیگای قەرالی مردوو بکەن، کەچی قەرال گوتی: "رۆژ باش. "

هانس کریستیان ئاندرسن
 کۆچرۆکی ئاندرولانگ

جاك و لاسكه لۇيا

هەبوو نەبوو، رۆژو رۆژگارى بىۋەژنىكى ھەژارو بەلەنگاز لە كوختەيەكى بچووكدا، دەژيا، ئەم بىۋەژنە تاقە كورپىكى بچووكى ھەبوو، ناوى جاك بوو. جاك كورپىكى ساويلكەى دلساف بوو. بە رىكەوت زستانىكى توش دەستى پىكرد، ژنەى بەلەنگاز سەيرى كرد، بۆ ئەوئەى لە برسا نەمرن، ھىچ چارىكيان نىيە جگە لەوئەى تاقە چىلەكەيان بفرۆشن. بەيانىيەك بە جاكى گوت: "من شنگم لەبەر براوئە ناتوانم برۆم چىلەكە بفرۆشم، تۆ بىبە بۆ بازارو بىفرۆشە".

جاك گوتى: "دايكە خەمت نەبى، خەيالت تەخت بى، من ئەم كارەت بۆ دەكەم." بىۋەژن گوتى: "ئىمە، پىشتەر چىلۆ گامان فرۆشتوون، بەلام تا ئىستا تۆم لەگەل خۆدا نەبردوئە تا ئەم كارە فېر بى، بۆيە ئاگادار بە فرىو نەخۆى."

جاك، پىرە چىلۆ ۋەپىش داو بەرەو بازار رۆيى. لە رىگەدا توشى قەساويك (قەساب) بوو كە چەند دەنكە لۇيايەكى جوانى بە دەستەوئە بوو. جاك بە ديار لۇياكانەوئە ۋەستاو كەوتە تەمەشا كردىيان. قەساوئەكە بە جاكى گوت: "ئەو لۇيايانە يەجگار بە نرخن." ۋ قەناعەتى بە جاك كرد كە چىلەكەى لە جياتى ئەو لۇيايانە پى بفرۆشيت.

كاتى جاك لە جياتى پارە، لۇياكانى داىە داىكى، داىكە زۆر نارەحەت بوو ۋ دەستى بەگرىيان كرد، ۋ كەوتە سەرزەنشتى جاك كە مندايىكى گەوجە. بىۋەژن، لۇياكانى لە جاك ۋەرگرت ۋ بە دەم گرىانەوئە لە ژوورەكە ۋەدەر كەوت ۋ فرىي دانە

باخچه كه وه... نه وسا به ننگه رانی گوتی: "كوره گه و جه كه م ئیدی له برسا ده مرین." جاك-پیش كه تازه بۆی ده ركه وتبوو چ كاریکی گه و جانهی كردوو، زۆر ننگه ران بوو. نه و شه وه، دایك و كورپ كه دوا هیواو ئومیدی خۆیان له ده ست دابوو، له حالئیکا كه ده یانزانی بۆ سبه ینی هیچ شتیکیان نییه بۆ خواردن، سه ریان نایه سه ر سه رین و به ننگه رانی خه وتن. به لام جاك له داخ و سوپیاندا خه وی لینه كه وت، سپیده زوو له خه و رابوو و سه ریکی باخچه كه ی دا، به و په ری سه رسامی دیستی لۆبیاكان شه وی روابوو و لاسكه كانی لۆبیا نه ونده به رز بوونه ته وه كه تاویره كه ی پشت كوخته كه یان به ته واوه تی داپۆشیوه. لاسکی لۆبیاكه دوو دوو تیک ئالا بوون و په یژه یه کی قایمان دروست كر دبوو.

جاك بیری كرد وه كه ده توانی به سانایی به لاسکی لۆبیاكه دا هه لزنێ و بچیتته سه ری، بۆیه بی چهن دوو چون. برپاری دا نه م كاره بكات و ئیدی به لاسكه لۆبیاكه دا هه لگه را، هینده به رز بووه وه كه هه ستی كرد هه موو شتیك له ژیر پیی نه ودا یه، كوخته كه ی خۆیان، گونده كه و ته نانه ت بورجه به رزه كه ی كلیساكه ش بچوك ده هاتنه به رچاو، به لام هیتتا ترۆپکی لاسكه لۆبیاكه ی لیه دیار نه بوو، و نه ی ده بیینی. جاك، هه ستی كرد ماندوو بووه، له پر هات به سه ریا كه بگه رپته وه، به لام زۆر به و ره بوو، و ده یزانی كلیلی سه ركه وتن له هه ر كاریكدا، كۆل نه دانه. دوا ی پشوویه کی چهن ده قیقه بی، درێژه ی به سه ركه وتن دا.

جاك هه ر سه ركه وت و سه ركه وت، گه بییه ئاستیك كه ئیدی له ترسی نه وه ی سه ری نه سوپیت، ته مه شای خواره وه ی نه ده كرد. نه نجام جاك گه بییه ترۆپکی لاسكه لۆبیاكه و به و په ری سه رسامی بیینی كه گه بییه ته سه ر زه مینیکی فره جوان. تا چاو بركات چیمه ن و سه وزه زار بوو، په زو مه ر خه ریکی له وه ران بوون. رۆخانه یه کی (رووبار) بچووكی پر ئاوی زوولالا به ناوه راستی سه وزه زاره كه دا تپده په ری، قه لایه کی گه و ره ش له نزیکي چه مهن زاره كه بوو.

لهو کاته‌دا که جاک نقومی ته‌مه‌شای قه‌لاکه بوو، ژنیکی یه‌جگار سه‌یر که کلاویکی سووری قوچه‌کی له‌سه‌ر بوو، و قژه‌که‌ی به‌سه‌ر شان و ملیا رژا بوو، دار عاسایه‌کی به‌ده‌سته‌وه بوو و له‌بیشه‌و دارستانیکی پشت قه‌لاکه‌وه و ده‌درکه‌وت و به‌ره‌و لای جاک هات.

جاک، به‌وپه‌ری نه‌زاکه‌ته‌وه، که‌وته مینگه مینگ و گوتی: "ببووره، ته‌مه مائی تویه؟"

پیره‌ژن گوتی: "نه، گوی بگره با من چیرۆکی ئەم قه‌لایه‌ت بو بگپ‌مه‌وه، رۆژگارێک، سوارچاکێکی نه‌جیمزاده له‌م قه‌لایه‌دا ده‌ژیا، ئەم قه‌لایه‌ که‌وتوه‌ته قه‌له‌مه‌روی ولاتی جن و په‌ریانه‌وه. ئەو نه‌جیمزاده‌یه ژنیکی جوان و چه‌ند منداڵینکی باشی هه‌بوو. دراوسێکانی خه‌لکانی کورته بالا بوون، که زۆر دۆستانه ره‌فتاریان ده‌گه‌ل ده‌کردو دیاری یه‌جگار گرانبه‌هاو به‌نرخیان ده‌دايه. هه‌والی ئەم قه‌لایه‌وه گه‌نجینه‌کانی، له‌هه‌موو شوینیکدا بلا‌ویوه‌وه، و دپۆیکی ترسناک که له‌و ده‌رووبه‌رانه ده‌ژیا و یه‌جگار به‌دفعه‌رو ناجسن و نارپه‌سن بوو، لپه‌را (پریاری دا) که قه‌لای نایه‌راو داگیر بکات و ده‌ست به‌سه‌ر گه‌نجینه‌وه سه‌روه‌ت و سامانه‌که‌یدا بگری. دپوه‌که، به‌رتیلی به‌خولامیکی خیانه‌تکاری نه‌جیمزاده‌دا، تا ریگه‌ی بدات بجیتته‌ناو قه‌لاکه‌وه. کاتی که دپوه‌چووه‌ناو قه‌لاکه‌، نه‌جیمزاده‌له‌غورابی خه‌ودا بوو، و له‌شیرینی خه‌ودا کوشتی. ئەوسا دپوه‌خۆی به‌ژووری نووستنی منداڵه‌بیتاوانه‌کانی نه‌جیمزاده‌دا کردو هه‌ر هه‌موو ئەو وردیله‌به‌له‌نگازانه‌شی کوشت.

خۆشبه‌ختانه‌هاوسه‌ره‌که‌ی نه‌جیمزاده‌له‌وی نه‌بوو، ده‌گه‌ل کوره‌ساوا دوو سی مانگانه‌که‌یدا چوو بوو بو دپه‌نی دایه‌نه‌پیره‌که‌ی خۆی که له‌خوار دۆله‌که‌وه‌ده‌ژیا. ئەوشه‌وه، تۆفانیکی یه‌جگار توند هه‌لده‌کات و هاوسه‌ری نه‌جیمزاده‌ناچار ده‌بیت له‌مائی دایه‌نه‌که‌ی وه‌مین.

به‌یانی رۆژی دوا‌یی، هه‌رکه‌دنیا رووناک بووه‌وه، یه‌کێک له‌خولامه‌کان که توانی بووی له‌قه‌لاکه‌هه‌لی، هایم و سه‌رگه‌ردان خۆی به‌مائی دایه‌نه‌که‌دا کردو هه‌والی

جهرگبری کوژرانی نه جیمزاده و مندالّه کانی پیدان. ژنه له سه ره تاوه نهیده توانی باوهر به قسه کانی یاروی خولام بکات، به لام کاتی که دلنیا بوو میرده که و مندالّه کانی کوژراون، خم و په ژاره دایگرت و لپرا یه کسهر بو قه لاکه بگه پیتته وه تا شه ویش وه کو نازیزه کانی گیانی خوی به خت بکات. به لام پیره دایهن، به دهم فرمیسک هه لپشتنه وه، له خانم پاراپیه وه که بو قه لاکه نه گه پیتته وه و شه و ی بیر خسته وه که شه و هیشتا مندالیکی دیکه ی هه یه و پیویسته له بهر خاتری شه و بژی. ژنه قاییل بوو که به نهیئی له مالی پیره دایه نه که ی وه میئی، چونکه خولامه که پیی گوت که دیوه که سویندی خواردوه که نه گهر هاوسهرو مندالّه که ی نه جیمزاده ی چنگ بکهون، شه وانیش ده کوژیت.

سالان تیپه رین، پیره دایهن مرد و کوخته که ی بو خانمی خوی به جیه پیتشت. ژنه ی بیچاره بو دایینکردنی ژیان، وه کو گوندییان کاری ده کرد. پارویه کی که می هه بوو، چیلکی (مانگا) کری، به شیری چیلکه و خه ره که که ی خه رچی ژیانی خوی و کوره که ی دابینده کرد. باخیکی چکوله و جوانیش به ته نیشته کوخته که وه بوو که نۆک و لویا و که له رمی تیا ده رواند. جار جاریش بو دایینکردنی پیویستیه کانی کوره که ی له ده ریی مالش کاری ده کرد."

ژنه دریزه ی به قسه کانی داو گوتی: "جاک! شه ژنه به له نگاهه، شه دایکه ی تویه. شه قه لایه رژی له رژیان هی دایکت بووه و تو له سه رته جاریکی دی و ده دهستی بییتته وه."

جاک به دهم گریانه وه و به سه رسامی هاواری کرد: "شه، دایکی من! م، م، من ده بی چ بکه م، ته گبیرم چیه؟!"

ژنه گوتی: "نه رکی تو شه میه که شه قه لایه بو دایکت بگه پیتته وه، به لام شه مه کاریکی گه له که سه خت و ترسناکه. جاک لئایا تو زاتی شه نجامدانی شه کارهت هیه؟" جاک بی ترسو دوو دلئی گوتی: "من له هیچ کاریکی دروست و ره و ناترسم."

ژنه گوتی: "تو که سیکی ده توانی دیوان بکوژیت. تو ده بی خوت به قه لاکه دا بکه ی، مریشکیکی لیه که هیلکه ی زیرین ده کات و سازیکی لیه که قسان ده کات،

دەبىي ئەو دووانە بەدەست بېنى، داڭىرىيان بىكەي، چۈنكى نەك ئەو دووانە، بەلكو ھەر ھەموو دارايىي و مولك و مالىي دېئوھەكە ھى تۆيە."

كاتى ئەو ژنە كلاو سوورە لە قسەكانى بوو، لە پر ديار نەما و جاك يەكسەر تېڭەبىي كە ئەو ژنە (پەرى) بوو.

جاك، لېبرا، ھەر ھەموو رېنمايىھەكانى پەرى (فريشتە) ئەنجام بدات. ئىدى چووه بەر دەرگاي كۆشكەكەو لە تەقەي دەرگاي دا. دىيويكى ترسناكى بە سام دەرگەي كردهو. جاك، ھەر كە ئەو دېئوھى بېنى، گەپرايەوھو ويستى ھەلئيت. بەلام دېئوھەكە گرتى و رايكيشايە ناو قەلاكە.

دېئوھەكە لە قاقاي پېكەنېنېكى ترسناكى داو گوتى: "ھا، ھا، تۆ چاوهروانى دىتىنى من نەبوويت، وانىھ ؟من نايەلم تۆ برۆي، بەراستى بە دەست كار كردهوھە ھىلاك و ماندووم. نازانم بۆچى منىش وەكو ھەموو خانمان نۆكەرم نەبېت. تۆ دەبىي كېردو چەقۇيان پاك بىكەيتەوھە، چەكەمەو پېلاو بۆياخ بىكەيت، ئاگر بىكەيتەوھە كە مېردەكەم لە مال نەبېت، يارمەتى من بدەيت. بەلام كاتى كە مېردەكەم لە مال بېت، دەبىي تۆ بشارمەوھە، چۈنكى ھەموو نۆكەرەكانى پېشووې منى خواردوون. كورە چكۆل تۆ پاروويەكى بە لەزەت و بەتامى!"

دېئوھەكە بە دەم ئەم قسانەوھە، جاكى رايكيشايە ژورەوھە. كورەي بەلەنگاز زۆر ترسا بوو، بەلام ھەولى دەدا نەترە بەر نەدات و ھەموو كارەكان بە باشى ئەنجام بدات. جاك گوتى: "من نامادەم، چەندى بتوانم، كۆمەكى تۆ بىكەم، يارمەتت بدەم، تاقە تكام ئەمەيە كە لە مېردەكەتم وەشېرە، چۈنكى ھەزناكەم بخورېم."

دەلە دېئوھە لە دلئى خۇيدا گوتى ئەمە كورېكى چاكە و سەرىكى لەقاندو بە جاكى گوت: "وەرە ئېرە، بچۆرە ناو ئەو سەندوقەي منەوھەو خۆت لەوېندەر وەشېرە. مېردەكەم ھەرگىز بۆي نىبە بىكەتەوھە، ئەوى بۆ تۆ شوپېنېكى ئەمىنە." ئەوسا دەرگاي سەندوقەكەي كردهوھە جاكى خستە ناوى. كونى كليلى سەندوقەكە ئەوئەندە گەرە بوو

که به ئەندازەى پێویست هەوا دەچوو زوورەووە جاک دەیتوانى هەر شتێک که لە ژوورەکەدا رووی دەدا ببینى.

زۆرى پى نەچوو، که دەنگى پىیەکی قورس که بە قالدەرمەکاندا سەر دەکەوت، هاتە گوى و پاشان دەنگى هەرهەشە بەرز بوووە: "بۆن دى، بۆنى بىگانان دى، لەم دەورومەکانان دى، بۆنى ئادەمیزاد دى، چ زندوو بى چ مردوو بى، ئىسک و پرووسکی تىک دەشکینم و دەیکەم بە یەک پاروو".

نێرە دىو هاوارى کرد: "ئافەت، ژنەکە! ئادەمیزاد لە قەلاکەدايە، دەمەوى بىخۆم."

دیله دىو بە دەنگى بەرز هاوارىکرد: "تۆ پىرو خله فاوى ئەمە بۆنى گۆشتى تازەى فیلە، دانیشەو تىشتەکەت (نانى بەیانى) بخۆ. ئەوجا دەلە دىو، بەلەمىکی گەورەى، که هالاورى گۆشتى لى هەلدهستا، نایە بەردەم نێرە دىو. نێرە دىو بە دىتنى گۆشتى فیل زۆر خۆشحال بوو، و بىرى بوونى ئادەمیزادى لەسەر دەرچوو.

کاتى که نێرە دىو قاوهلتى (نانى بەیانى) خوارد، بۆ پىاسە لە قەلاکە و دەدرکەوت، دەلە دىو، جاکى لە سەندوقەکە هینانە دەرئى و خواردنێکی باشى دایە جاک و ئىوارئى دووبارە جاکى خستەووە ناو سەندوقەکە.

شەوى نێرە دىو بۆ خواردنى شىو هاتەووە بۆ قەلاکە. ئىسکی مریشکى شکاندەووە و نىوہى مریشکەکەى کرد بە یەک پاروو و جاک لە کونى سەندوقەکەووە بەسەرسامى تەمەشای دەکرد. کاتى نێرە دىو شىوہکەى (خواردنى ئىوارە) خوارد داواى لە ژنەکەى کرد ئەو مریشکەى، که هیلکەى زىر دەکات، بۆ ببینى. دىوہ گوتى: "ئەم مریشکە وەکو ئەو رۆژگارەى که هى ئەو نەجیمزادە خوێپىە بوو، هیلکە دەکات، پىم وایە هیلکەکانى لە جارانىش گەورەترن."

دەلە دىو، یەکسەر بە مریشکى قاوہى بچکۆلەو هاتەووە لەسەر مێزىک، لەبەردەم مێردەکەیدا دایناو گوتى: "ئەگەر کارت بە من نىیە، دەچمە دەرئى پىاسە بەک دەکەم."

نیره دتو گوتی: "برۆ، منیش هزم لییه سه رخوائی بشکیتیم." ئەوسا مریشکه قاوهییەکی هەلگرت و گوتی: "هیلکه بکه." مریشکه که لەپر هیلکهیەکی زێری کرد. نیره دتو دووبارە گوتی: "هیلکه بکه" و مریشکه که هیلکهیەکی تری کرد و بەمۆرە نیره دتو بۆ جاری سییم داوای لە مریشکه کرد هیلکه بکات، و مریشکهش سییمین هیلکهی زێرینی کرد.

ئیدی جاک دلتیا بوو که ئەمە هەمان ئەو مریشکهیە که پەرییە که (فریشتە) باسی کرد. دتو مریشکهی لە عاردی داناو خەو بردییەو و دوای ماوێیەکی کەم پرخ و هۆری، وەکو هەرۆه تریشقە، بەرز بوووە.

کاتی جاک، بینی که نیره دتو لە غورابی خەودایە، دەرگای سەندوو قەکی پال ناو هاتە دەرئ و هیدی هیدی هاتە ناوەندی ژوورە کە و مریشکهی هەلگرت و بەلەز (بەپەلە) لە دەرگای ئاشخانە کەو (موبەق) بەرەو لاسکه لۆییا کە هەلھات و بەپەلە بە لاسکی لۆییا کەدا چوو خوارئ.

کاتی دایکی جاک، جاک بینی، لە خۆشیا دەستی بە گریان کرد، چونکه لەو تراسا بوو که نەبادا جن و پەری جاکیان بۆ شوینیکی دوور بردی و دتوێی ناپەسەن و بەد فەر گرتبیتی. هەمیشە ترسی ئەو دتوێی لە دلتا بوو. جاک مریشکه قاوهییەکی لە بەردەم دایکیدا داناو بۆی گێراوێ چۆن چوو تە ناو قەلاکە و هەرچیەکی بەسەر هاتبوو، لە سیری تا پیازی بۆ دایکی گێرایەو. دایکی جاک، بە دیتنی مریشکه که زۆر خۆشحال بوو دلتیا بوو که ئەو مریشکه دەوڵە مەندیان دەکات.

رۆژی که دایکی جاک بۆ بازار چوو بوو، جاک جاریکی دی بە لاسکه لۆییا کەدا هەلگەراو خۆی بە قەلاکەدا کرد، بەلام سەرەتا قژی خۆی بۆیە کرد و شتوێی خۆی گۆزی، ئەو جا چوو ناو قەلاکە.

دەلە دتو، جاک نەناسییەو و وەکو جاری پێشوو دەرگای قەلاکە بۆ کردەو، تا لە کاری مالدا یارمەتی بدات. دەلە دتو هەرکە گوتی لە دەنگی پێی میدرە کە بوو، جاک لە سەندوو قەدا شار دەو و نەیزانی که ئەمە هەمان ئەو کورپە کە

مريشكه كەى دزى بوو. دەلە ديوو به جاكى گوت: "له نيوو سەندووقە كەدا خۆت مەلا س بەدە، فزە نە كەى، ورتەت ليوو نە يەت، چونكە ئە گەر مېردە كەم بتدۆزىتتە وە، دەتخوا." " نېرە ديوو خۆى به ژوروا كردو گوتى: "بۆن دى، بۆنى بىگانان دى، لەم دەورومە كانان دى، بۆنى ئادەمىزاد دى، چە مردوو بى و چە زندوو، دەيگرم و ئيسك و پروسكى تىككەشكىنم و دەيكەم به يەك پاروو." دەلە ديوو گوتى: "قسەى بە لاش مە كە، چەلئە چەلت! ئە مە بۆنى گوشتى برژاوى گايە كە بۆ شيوو ئامادەم كردوو. دانيشە تا بۆنى بېنم."

نېرە ديوو دانىشت، دەلە ديوو يەكسەر گوشتە برژاوه كەى نايە سەرقايتكى گەورە و هيتاى و به دوو قۆلى كەوتنە خواردى. جاك كە دەيبىنى ئيسكى گايە كەيان وە كو بالئەهيه كى بچووك، دەكرۆشت و دەخوارد، بە تەواوتى چەپەسا بوو. كە لە خواردن بوونە وە، دەلە ديوو هەستا و بە مېردە كەى گوت: "گيانە كەم من دەچمە ژورره كەى سەرە وە تا ئە و چېرۆكەى كە دەم خویندە وە، تەواو بكەم، ئە گەر ئيشيكت بە من هەبوو، گازم (بانگم) بكە!"

نېرە ديوو گوتى: "جارى كيسە پارە كانم بۆ بېنە، با بەر لە وەى بخەوم پارە كانم بژميرم." " دەلە ديوو، يەكسەر دوو كيسەى گەورەى، كە نابوونىە سەرشانى، هيتاى لەلەى مېردە كەيه وە دايناو گوتى: "ئە مە هەموو ئە و پارەيهيه كە لە ميراتى نەجيمزادە كەوتوو، ئە گەر ئەمانەش خەرج بكەى، ئەوا دەبى بچى قەلاى كەسيكتى ديكە داگير بكەيت!" جاك لە دللى خۆيدا گوتى: "هەلبەتە من نايەلم كارى وا بكات." " نېرە ديوو، كاتى كە ژنە كەى رۆبى، پارە كانى هەلپشت و ژماردى. ئەوسا هەمووى لەسەر يەك كەلە كە كرد تاماندوو بوو. ئەوسا هەموو سكه و دراوه كانى كۆ كرده وە لە كيسە كانى كرده وە و پشتى دا بە كورسيە كەيه وە و زۆر زوو خەو بردييه وە، بە جۆرى دەى پرخاند، پياو جگە لە پرخەى ئە و هېچى ترى گوى لېنە دەبوو.

جاك، بە ئەسپايى لە سەندووقە كە هاتە دەرى و ئە و كيسە پارانەى كە نېرە ديوو لە بابى ئەوى دزى بوو، هەلگرت و قووچانى. پاش ئەوى جاك بە زەحمەت يكتى زۆر بەلا سكى

لۇيياكەدا داگەراۋ چۈە خۋازى، چۈە بۇ لاي دايكى و كيسه پاره كانى، لەسەر ميژىك، لە بەردەم دايكى دانا. دايكى جاك تازه لە شار هاتبوو ەو ەو چونكە جاك لە مالىە ە نەبوو، دەگريا.

جاك گوتى: "دايكە، ئەو پارانەم، كە باوكم لە دەستى دابون، بۇ هيئاويتە ە. دايكى گوتى: "ئۇ، جاك تۇ كورپىكى زۇر باشى، بەلام من ەزناكەم تۇ گيانى خۇت بخەيتە مەترسييە ەو بۇ قەلاى ديوە برۇيت! تۇ پيىم بلئى برازم تۇ چۇن دووبارە بۇ ئەويندەر چوويت؟"

جاك، ەموو شتەكەى، لە سىرى تا پيازى، بۇ دايكى گيپرايە ە، دايكى جاك زۇر خۇشحال بوو كە دووبارە پاره كانى ە دەست هيئا بوو ەو. بەلام ەزى نەدە كرد كە جاك لەبەر خاترى ئەو خۇى بخاتە تالوكە ە (خەتەر، مەترسى).

داوى ماو ەيك، جاك ديسان ليپرا كە بۇ قەلاى ديوەكە بروات. ەكو جارە كانى پيشوو، ەمديس بە لاسكە لۇيياكەدا سەر كەوت و لە دەرگاي قەلاى ديوەكەى دا. دەلە ديو، دەرگاي كرد ەو، بەلام ئەو دەلە ديوە هيئدە گەوج بوو كە ئە بچارەش جاكى نەناسييە ە، تەنيا پيش ئە ەى جاك بەرئتە ناو قەلاكە، كە ميئك لە فكران راچوو كە نەبا ئەمەش دزيكى ديكە بيت، بەلام سيماي تازهى جاك هيئدە بيئگەردو پاك دەهاتە بەرچاو كە دەلە ديو داواى ليكرد ە ژورور بكەوئ و ديسان لە سەندووقەكەى ناو شاردييە ە.

نيړە ديو، زوو بۇ مال گەرايە ە، ەركە لە دەرگاي قەلاكە ە ژورور كەوت، ھاوارى كرد: "بۇن دئ، بۇنى بيگانان دئ، لەم دەور مە كانان دئ، بۇنى ئادەميزاد دئ، چ زندوو بئ و چ مردوو، ئيسك و پروسكى دەھارم بەسەر يە كاو دەيكەم بە يەك پاروو."

ھاوسەرەكەى گوتى: "ئەى ديوى گەوج! بۇنى چى و ئادەميزادى چى! ئەمە بۇنى ئەو مەريە كە بۇ شام (شيو) بۇم برژاندوويت."

نيړە ديو دانيش و ژنەكەى مەريكى بيلتونى (تەواو) بۇ هيئا، كە ەموو مەريەكەى خوارد، بەژنەكەى گوت: "دەى ئيستا چەنگەكەم بۇ بيئە تا تۇ پياسەكەت دەكەى، منيش كە ميئك گوئ لە مۇسيقا دەگرم."

دهلّه ديو رۆبى و به چهنگىكى يه جگار جوانه وه گهرايه وه. چهنگه كه به شه لئاس و يا قووتى ره خشان و پرشنگدار رازنر ايوه وه و ژييه كانيشى هه مووى له زير بوو. نيره ديو گوتى: "ئه مه جوانترين شته كه من له و نه جييزا دهيم سه ندوه. زورم هه له موسيقايه و فره دلّم بهم چهنگه خو شه!"

ئه وسا نيره ديو، چهنگه كه ي برده لاي خو يه وه و گوتى: "ليده!"

چهنگه كه ش ئاوازيكى نهرم و خه مناكى لي دا.

نيره ديو هاوارى كرد: "ئيسستا ئاههنگى لاي لايهه بؤ لي بده" و چهنگه كه ش

ئاههنگىكى دلّه وازى بؤ لي دا و ديوه به دهم شه و نه و ئاوازه وه خوى ليكه وت.

كاتى نيره ديو، به ته و اههتى خه وت، جاك به شه سپايى له سه ندو و قه كه هاته ده رى و

چوو بؤ موبه قه كه تا بزائى كه ئاخؤ دهلّه ديوه چوو ته ده رى يان نا. كه جاك بينى هه چ

كه سيك له و ناوه نييه، به شه سپايى ده ركهى ماله كه ي كرده وه، پاشان خو ي به ژوره كه ي

نيره دي دا كرد، چهنگه كه ي هه لگرت و هه لات. به لام له و كاته دا كه جاك به ره و ده رگا

هه لات، چهنگه كه به دهنگى به رز هاوارى كرد: "سه روه رم، سه روه رم!" ديوه كه خه به رى

بو وه وه، به دهم نه ربه كه ي ترسنا كه وه له جي يى خو ي راپه رى و به دوو شه قان (ههنگاو)

كه ييه بهر ده رگاى چوونه ده روه. به لام جاك زور چالاك بوو وه كو بروسكه به خو و

چهنگه كه ي ده ستيه وه هه لات. جاك كه وته گفتوگؤ ده گه ل چهنگه كه دا، چو نكه بو ي

ده ركه وت كه شه چهنگه په ريه (فريشته). جاك، به چهنگه كه ي گوت كه من كور ي

خاوه نى پيشووى تو م، يانى كور ي هه مان سوار چاكى نه جي مزاد هم. ديوه كه هه نده به له ز

غارى دا كه به ته و اههتى له جاكى به له نگاهز نزيك بو وه وه و ده سته زه لامه كه ي (كه وره) دري ژ

كرد تا بيگر يت، به لام خو شه ختانه ريك له م ده مه دا پيى نايه سه ر به رديكى له قو به و

هه يكه له زه لامه يه وه ته ختى سه ر عاردى بوو.

جاك ده رفه تى هه نا كه خو ي هه لئداته سه ر لاسكى لو ييا كه و به په له پييدا دا كه ر يت.

كاتى جاك كه يشته وه باخچه كه ي مالى خو يان، سه يرى كرد ديوه كه به دويدا دي ت. جاك

هاوارى كرد:

"دایکه، دایکه! خیرا تهوره که بیته."

دایکه، تهور به دهست بهره و لای جاک غاری دا و جاک به زهبری تهور، هه موو لاسکه کانی لوییاکه ی بری و به دایکی گوت لاکه ویتته لاره.

رئیک له م ده مده دا، له کاتیکا نیره دیو خوی به دوا لاسکی لوییاکه وه گرتبوو، جاک به پهله شه ویشی بری و نیره دیو شلپ که وته سه ر عاردی و حیاتتی له بهر برا.

جاک و دایکی زور ترسا بوون، به لام له م ده مده دا، خانمیککی جوان، هاته به رده میان و گوتی: "جاک! تو وه کو کوری سوار چاکیککی دلیرو مه رد رهفتارت کرد و هه قتی خوته میراتی بابت به تو بری. دهی نیستا عاردی هه لکه نه و نیره دیو له چال بنه و برؤ ژنه که شی بکوژه."

جاک گوتی: "من دهستم ناچیتته خوینی کهس، ناتوانم کهس بکوژم، مه گهر شه یرم پی بفرؤشیت. من ناتوانم شمشیر کهم له ژنیک هه لکیشم. ژنی دیوه که به هه موو ناشیرینییه کیه وه زورم ده گهل میریغان و دلوفان بوو."

په ریه که، به ده مده جاکه وه پیکه نی و گوتی: "من زور خوشحالم که تو دلئیکی به خشنده ته هیه، به هه حال بو قه لاکه بگه ریوه و هه ر کاریک که پیویسته شه غامی بده." چونکه لاسکی لوییاکه برا بوو، جاک داوای له په ری کرد تا ریگهی قه لاکه ی پی نیشان بدات. په ری گوتی که به گالیسکه که ی خوی که تاوسان دهیهاژون، بو شه وینده ر ده بات. جاک سوپاسی په ری کرد و ده گهل ته ودا سواری گالیسکه که بوو.

هه ر پویشتن و پویشتن تا گه بیته گوندیکی بناری گردیک. کومه لئیک خه لکی بیچاره و بیته و له وینده ر خریو بوونه وه. په ری، گالیسکه که ی راگرت و روو له و خه لکه گوتی: "دؤستان! تهو دیوه سته مکاره ی که غه دری له نیوه کرد بوو میگه له مالاته کانی خواردبوون، مرد. پیویسته سوپاسی ته م کوره گه غه بکه ن که دیوه که ی کوشت و له کولی کردنه وه. ته مه کوری سوار چاکي نه جیمزاده، یانی هه مان سه ر گه وره ی پیشووی نیوه یه." خه لکه که، به و قسانه ی په ری، زور خوشحال بوون و گوتیان: "وه کو چؤن راستگو یانه خزمه تی بابی ته م گه غه بیان کردوه، به و تاوایه خزمه تی شه ویش ده کن." ته وسای په ری

داواى لىكردن كه جاك بۆ قەلەكە بەن. كاتى گەيىنە قەلەكە، جاك لە تەقەى دەرگای داو
 ويستی وەژورور بکەوى. بەلام ھاوسەرە پىرەكەى نىرە دىو، كه لەسەر قوللەى دىدەوانىيەكەو
 ەشاماتەكەى بىنى بوو، زۆر ترسا بوو و يەكسەر دلى خەبەرى دا كه شتىك بەسەر
 مېردەكەى ھاوو. ئەو دەلە دىو كاتى بە پەلە لە قالدەرمەكان دەھاتە خواری، پىيى لە
 جەكانى خۆى گېر بوو لە قالدەرمەكانەو سەرنگون بوو. كاتى خەلكەكە سەبىريان كرد،
 دەرگای قەلەكە ناكىتەو، بە زەبرى لۆسەو بارىيە دەروازەكەيان كردهو و رووبەرووى
 جەستەى بى گىيانى دەلە دىو بەدەفەر و بەدخوأكە بوونەو كه لەسەر قالدەرمەكانەو
 كەوتبوو خواریو.

لەو بەدواو جاك، بەقەلەو مالىەكەى بابى شاد بوو و پەرى، چوو دايكى جاك و
 چەنگەكە و مريشكە قاوييەكى بۆ هينان بۆ قەلەكە. جاك ژنى دىو كەشى لە چال ناو
 يارمەتى ھەر ھەموو ئەو كەسانەشى دا كه دىو كە مال و سامانى بە تالان برد بوون.
 پەرى بەر لەو ەى بۆ مەملەكەت و قەلمەرەوى پەريان بگەرپتەو، بۆ جاكى گىرايەو كه
 ئەو، ئەو قەساو ەى بەو لۆيانەو ەى ناو بوو سەر رىي جاك تا تاقي بكاتەو ەو بزانی چتۆ
 (چۆن) كورپكە.

پەرى گوتى: "ئەگەر تۆ بى ئەقلانە تەمەشای ئەو لاسكە لۆيا زۆر گەورەيەت كردبا،
 من ئىدى كارم بە كارتەو ە نەدبوو، بە دەردى خۆتەو بە تەنيا جىم دەھىشتى و تەنيا
 چىلكەم بۆ دايكت دەگىرايەو. بۆيە تۆ شايستەى سەرفرازىت و كاتى كه بە لاسكى
 لۆياكەدا سەردەكەوتى، لە راستيدا بە پەيژەى بەختەو ەيدا سەردەكەوتىت."
 ئەنجام، پەرى، جاك و دايكى بەجىھىشت و بۆ مەملەكەت و ولاتى خۆى گەرايەو.

حىكايەتى فولكلورى ئىنگلىستان
 كۆ چىرۆكى ئاندرولانگ.

(۶)

پشیلەى چەكمە پۆش

هەبوو نەبوو ئاشەوانىك هەبوو، ئەم ئاشەوانە سىڭ كورپى هەبوو. كە مرد لە داراى دنيادا تەنيا ئاشىك و كەرىك و پشیلەيەكى بۆ كورپەكانى لە پاش بەجى مابوو. كورپەكان، ئەم ميرات و كەلە پوره ناچيزەيان خيتر لە بەينى خۆياندا دابەش كردو چاوەروانيان نەكردو كە پاريزەرىك بيت و يارمەتيان بدات و ئەو ميراتەيان لى بەش بكات.

كورپى گەورە ئاشەكەى هەلگرت، كورپى دووهم كەرەكەو لە ئەنجامدا هيچ شتىك بۆ كورپە چكۆلەكە نەمايەو تەنيا پشیلەكە نەبيت، كە بەم بەشە ناچيزە قاييل نەبوو. كورپى بچوك لە دلئى خۆيدا گوتى: "براىەكەم دەتوانن بە يارمەتى يەكتر ژيانى خۆ بەرپۆه بەرن، بەلام من كاتى كە پشیلەكەم خواردوو كەولەكەيم كرد بە دەستكيش، ئيدى لە برسا دەمرم!"

پشیلەكە، كە واى دەنواند گوتى لە قسەكانى ئەو نيبە، هەر هەموو ئەو قسانەى ژنەوت (بيست) و بە هۆشمەندى و جددى گوتى: "ئاغا، پيويست ناكات بە هيچ جورى بە بەشە ميراتەكەى خۆت نارازى بيت، يەك زەرە خەمت نەبى. تۆ تەنيا ئەو بەكە كە خورجينيك و جووتى چەكمە بۆ من پەيدا بەكەيت تا بتوانم بە ئاسانى بە بيشەو جەنگەلاندا ريبكەم ئيدى هەقت نەبى."

ئەم پشیلەيە پيشترىش سەلماندبووى كە لە فيل و دەھۆياندا يەجگار زيرەك و بە توانايە. بۆ نمونە كاتى دەيويست كەرويشكىك يان مشكىك راو بكات، خۆى لە نيو گياو رووكاندا مەلاس دەداو بە جورى لاقەكانى بەرز دەكردەو، لە تۆ واىە مردوو.

کورە، متمانەى بە زیرەکی پشیلەکەى پەیدا کردو هەموو ئەو شتانەى کە داواى کرد بوون، بۆ پەیدا کرد.

پشیلەکە، بە خۆشحالیەوه چەکمەکانى لە پیکردو خورجەکەى لە مل کردو چوو بۆ شوینی راگرتن و بە خێوکردنى کەرویشکان. پشیلەکە، هەندیک کەپەک و گێزەرى کردە خورجینەکەى خۆیەوه و بە جۆری لە عاردی راکشا کە وا بیته بەرچاو مردووه. نەخشە و پلانیەکەى ئەمە بوو کە چاوەروان بکات تا کەرویشکیکی چکۆلەى کەم ئەزموون بیته بۆ مل و موش خۆی بەناو خورجینەکەى ئەودا بکات.

داواى تۆزیک، تەگبیرەکەى پشیلەى ناوبراو سەرى گرت. کەرویشکیکی چکۆلەى نەزان خۆی بە خورجەکەدا کردو ناغای پشیلەش خیرا دەرکی خورجینەکەى (تورەکە) بەست و لە چاووترووکانیکا کەرویشکەکەى کوشت.

پشیلەکە کە لە راوو شکارەکەى خۆی رازی بوو، بەرەو کۆشکی پاشا وەرپیکەوت و داواى دیتنى پاشای کرد. پشیلەیان بە قالدەرمەکاندا سەرخست. خۆی بە ژوورى پاشادا کردو ئیکلامیکی کردو گوتی: "سەرورەم من لە لایەن ناغامەوه، لەلایەن کارابسی ی نەجیمزادەوه - پشیلە ئەو ناوہى لە ناغای خۆی نابوو - کەرویشکیکم بە دیاری بۆ هیناوی."

شا وەلامى داہیەوه: "بە ناغات بلێ من سوپاسى لوتف و کەرەمى ئەو دەکەم." رۆژنیکی دیکە پشیلەکە، خۆی لە نیو تەبارە گەنمیکدا حەشارداو سەرى خورجینەکەى بە تەواوتى کردەوه. ئەمجارەیان دوو کەوى قوت و قەلەو خۆیان بە خورجینەکەدا (تورەکە) کردو پشیلەکە خیرا دەمى خورجینەکەى بەست و هەردووکیانى گرت. دووبارە و بەهەمان شیوەى کە کەرویشکەکەى بە دیاری بۆ شا بردبوو، بەو ناواہی رۆبى و کەوہکانیشی پشیکەش بە پاشا کرد. شا کە زۆر دلای بەو جووتەکەوہ خۆش بوو بوو، دیارییەکی بە پشیلەکەدا.

پشیلەکە، بەمچۆرە تا دوو سێ مانگی دیکەش، هەر ماوہ نا ماوہیەک، جاریک دەچووہ دیدەنى شاو بە ناوی ناغایەوه دیارییەکی بۆ دەبرد. ئەم دیاریانە بریتى بوون

لهو گیانله بهرانهی ئەو راوی دەکردن. رۆژی پشیلە زانی که شا دەخوازیت کێژەکهی خۆی، که جوانترین شازاده خانی دنیا بوو، به نیازی پیاسه و گه‌ران، بۆ به‌ستینی (که‌نار، رۆخ) رووبار ببات. پشیلەکه، به ئاغا و خاوه‌نه‌کهی خۆی گوت: "تۆ ئەگه‌ر به گویی من بکه‌یت و ئەوه‌ی من پیتی ده‌لیم، ئەنجامده‌ی، چاره‌نووسیکی باشت ده‌بیت، تۆ ته‌نیا ئەوه‌نده‌ت له‌سه‌ره‌ برۆی له‌ فلان شوینی رووباره‌که مه‌له بکه‌یت و ئیدی هه‌موو کاره‌کانی دی به‌ من بسپیره." ئاغای پشیلەکه، که هه‌نوکه به‌ نه‌جی‌زاده کارابس ناو ده‌برا، نه‌یده‌زانی پشیلەکه چ نه‌خشه‌یه‌کی له‌ سه‌ردایه، به‌لام پشیلەکه هه‌رچه‌کی پینگوت، ئەنجامی دا.

کاتی که کوره‌ به‌ده‌م مه‌له‌کردنه‌وه له‌ ناوه‌که دا بوو، شا له‌ رووباره‌که نزیک بووه‌وه، پشیلەکه ده‌ستی به‌ هات و هاوار کرد: "عه‌ش‌ره‌ت هاواره، فریاکه‌ون، نه‌جی‌زاده کارابس خه‌ریکه ده‌خنکی." که شا گویی له‌م هاواره بوو، ده‌ستووری دا گالیسکه‌که‌ی رابگرن. شا، پشیلەکه‌ی ناسییه‌وه، فه‌رمانی به‌ ده‌ست و پێوه‌نده‌کانی دا به‌ په‌له‌ برۆن و کۆمه‌کی (یارمه‌تی) ئەو نه‌جی‌زاده‌یه بکه‌ن و رزگاری بکه‌ن.

کاتی که نه‌جی‌زاده‌ی نه‌گه‌تیا‌ن له‌ رووباره‌که دینایه‌ ده‌ری، پشیلەکه، له‌ گالیسکه‌که نزیک بووه‌وه و بۆ شای گێپرایه‌وه که کاتی ئاغای خه‌ریکی مه‌له بوو دزان هاتن و جله‌کانیا‌ن دزی و ئەم بۆ ده‌ستگیرکردنی دزه‌کان هاواری کردوه. جا پشیلە‌ی فیل‌باز جله‌کانی ئاغای له‌ ژێر به‌ردی‌کی گه‌وره‌دا شارده‌بووه‌وه. شا یه‌کسه‌ر فه‌رمانی به‌ نۆکه‌رو خولامه‌کانی خۆی دا برۆن ده‌ستیک جلکی باش بۆ ئەم نه‌جی‌زاده نه‌گه‌ته هه‌لبژێرن.

شا به‌رێزو حورمه‌تیکی زۆره‌وه ره‌فتاری ده‌گه‌ڵ نه‌جی‌زاده‌دا کرد. جا چونکه نه‌جی‌زاده گه‌نجی‌کی قۆزو له‌بار بوو، هه‌رکه ئەو جلکه باشانه‌ی، که نۆکه‌رانی شا بۆیا‌ن هینابوو، له‌به‌ر کردبوو سه‌رو سیمایه‌کی جوان و دلگێری په‌یدا کرد بوو و کێژی پاشاش زۆری چوه‌ دل‌ه‌وه. له‌ راستیدا نه‌جی‌زاده ته‌نیا دوو سی جار نیگای شازاده خانی کرد و ئەویش نیگا کردنی‌کی به‌رێزو نه‌زاکه‌ته‌وه، بۆیه ئەمه‌ کردیه کاریک کێژی

شا به ته‌واوه‌تی‌ حەزی‌ لیبکات و ناشقی‌ ببی. شاش داوای‌ له کورە کرد که ده‌گه‌لیاندا سواری‌ گالیسکه‌ ببی و پیکه‌وه‌ بچنه‌ سه‌فه‌ر.

پشیلە‌ که‌ بینێ‌ نه‌خشە‌ که‌ی‌ به‌ ته‌واوه‌تی‌ سه‌ری‌ گرتووه‌، زۆر‌ خۆش‌حال‌ بوو. له‌ پیش‌ گالیسکه‌ که‌ی‌ شاوه‌ به‌ ریکه‌وت و سه‌یری‌ کرد ژماره‌یه‌ک‌ جوتیارو‌ دپهاتی‌ له‌ کیلگه‌یه‌ کدا‌ خه‌ریکی‌ گیادرون‌ بوون، خۆی‌ گه‌یاندنێ‌ و گوتی: "دۆستان‌ گوی‌ بگرن، ئە‌گەر‌ به‌ شا‌ نه‌لین‌ که‌ ئە‌م‌ کیلگه‌ و مه‌زرایه‌ هی‌ نه‌جیمزاده‌ کارابسه‌، هه‌مووتان‌ وه‌کو‌ قیمه‌ ئە‌نجن‌ ئە‌نجن‌ ده‌کات."

شا‌ له‌ کات و ساتی‌ خۆیدا‌ گه‌ییه‌ ئە‌و‌پنده‌ر، له‌ گیا‌که‌ره‌کانی‌ پرسى‌ که‌ ئە‌و‌ کیلگه‌ و مه‌زرایه‌ هی‌ کییه‌؟ هه‌موویان‌ له‌ ترسا‌ به‌ یه‌ک‌ دهنگ‌ گوتیان: "ئه‌مه‌ مه‌زرای‌ نه‌جیمزاده‌ کارابسه‌." شا‌ به‌ کارابس‌ ی‌ گوت: "مه‌زرایه‌کی‌ باشت‌ به‌ میرات‌ بۆ‌ ماوه‌ته‌وه‌."

نه‌جیمزاده‌ به‌رسقی‌ (وه‌لام) دایه‌وه‌: "جه‌نابت‌ وه‌کو‌ ده‌بینیت‌ ئە‌م‌ مه‌زرایه‌، سالانه‌ به‌روبوومیکی‌ زۆر‌ ده‌دات."

پشیلە‌ی‌ فیلباز‌ هه‌مدیس‌ له‌ پیش‌ شاوه‌ که‌وته‌ پڕ‌ و تووشی‌ ژماره‌یه‌ک‌ درۆینه‌وان‌ بوو و پیتی‌ گوتن: "گویی‌ بگرن‌ دۆستانی‌ تازیز، ئە‌گەر‌ به‌ شا‌ نه‌لین‌ که‌ هه‌موو‌ ئە‌م‌ مه‌زرایانه‌ هی‌ نه‌جیمزاده‌ کارابسه‌ هه‌مووتان‌ ده‌کوژیت." زۆری‌ نه‌برد‌ که‌ شا‌ گه‌ییه‌ ئە‌و‌پنده‌رو‌ پرسى‌ که‌ ئە‌م‌ مه‌زرایانه‌ هی‌ کیین؟

درۆینه‌وانه‌کان‌ گوتیان: "هه‌مووی‌ هی‌ نه‌جیمزاده‌ کارابسه‌."

شا، هی‌نده‌ی‌ دی‌ نه‌جیمزاده‌ی‌ چوو‌ه‌ دلنه‌وه‌. پشیلە‌، هه‌مدیس‌ له‌ پیش‌ گالیسکه‌ که‌وه‌ که‌وته‌ پڕ‌ و و هه‌ر‌ که‌سیکی‌ بینێ‌ به‌ هه‌مان‌ شیوه‌ ترساندی، شا‌ سه‌ری‌ له‌و‌ هه‌موو‌ سه‌روه‌ت و سامانه‌ زۆره‌ی‌ نه‌جیمزاده‌ سوپ‌ما‌بوو. سه‌ره‌نجام‌ ئاغای‌ پشیلە‌، گه‌ییه‌ کۆشک‌ و قه‌لایه‌کی‌ گه‌وره‌ که‌ هی‌ دپویک‌ بوو. ئە‌م‌ دپوه‌، ده‌وله‌مه‌ندترین‌ دپوی‌ دنیا‌ بوو، هه‌ر‌ هه‌موو‌ ئە‌و‌ ده‌قه‌رو‌ ناوچانه‌ی‌ که‌ شا‌ پێیاندا‌ تی‌ په‌ری‌ بوو، له‌ قه‌له‌مه‌رو‌ی‌ قه‌لایه‌کی‌ ئە‌ودا‌ بوو.

پشیلەى گۆرپن كەوتە سۆراغ و سوسەى ئەوہ كە بزانیت ئەم دپوہ كپپە و چ توانایە كى ھەپە؟ داواى كرد كە دپوہ بدینى و گوتى نایەوى بەبى پرسى خواھنى ئەم قەلایە، لە قەلا كە نزیك ببیتەوہ. دپوہ بەو پەرى ریزو ئەزا كە تەوہ پیشوازی كرد و خولكى كرد كە دابنیشیت.

پشیلە كە گوتى: "من بیستوومە كە گواپە تۆ توانای ئەوہت ھەپە بچیتە پپستی ھەر گیانلە بەرپكەوہ. بۆ غوونە خۆت بگۆرپت و شپوہى شیر یان فیل وەر بگریت. دپوہ گوتى: "ئەمە زۆر راستە، جا بۆ ئەوہى بۆتى بەسەلمپم ئیستا دەچمە پپستی شیرپكەوہ!"

پشیلە كە، كە شیرپكى لە بەردەم خۆیدا بینى، زۆر ترسا و لە ترسا خۆى ھەلداپە بن مپچە كە، دیارە ئەم كارە بۆ ئەو كارپكى ئاسان و بى مەترسى نەبوو، چونكە چە كەمە كانى بۆ ئەو كارە لە بارو گونجاو نەبوون.

پشیلە كە كە بینى دپوہ كە گەراپەوہ دۆخى خۆى، لە شپەرەوہ بووہوہ بە دپو، لە بن مپچە كە ھاتە خوارى و گوتى كە بە راستى ترساوہ. پشیلە كە جارپكى دى گوتى: "من بیستوومە كە گواپە دەتوانى بچیتە پپستی بچووكترین گیانلە بەرپانى وەكو كەرویشك یان مشكەوہ، جا من پپم واپە ئەم كارە مەحالى مەحالە."

دپوہ ھاوارپكرد: "مەحال؟ ئیستا پپتى نیشان دەدەم!" دپوہ، یە كسەر خۆى گۆرپ و چوہە قالبى مشكپكەوہ كە بە ژوورە كەدا غارى دەدا. پشیلە كە، ھەر كە چاوى بە مشكە كە كەوت یە كسەر پرى داپەو خواردى.

زۆرى پپ نەچوو شا لە رپوہ گەپپە ئەو پپندەر و كە چاوى بە كوشك و قەلا جوانە كەى دپوہ كەوت، وپستى بیپپن و تەمەشای بكات. پشیلە كە، كە گۆپى لە دەنگى تەق و ھۆرى گالیسكە كە بوو، كە بەسەر پر دە بزۆزە كەى قەلا كەدا تپدە پەرى، راپكردە ناو ھەوشى قەلا كە و ھاوارپكرد: "خاوەنشكۆ بە خپر ھاتى بۆ كۆشك و قەلای نە جیمزادە كارابس!"

شا هاواریکرد: "نەمە چییە؟ نەجیمزادە ئەم کۆشک و قەلایەش هی تۆیە؟ بە
عەمراتم کۆشک و قەلای و جان و خۆشم نەدیتوو. بە یارمەتیت دەچینه ناو قەلاکە با
تەمەشایەکی بکەین."

نەجیمزادە، دەستی شازادەخانمی گەنجی گرتبوو، لە دواى شاو بە قالدەرمەکاندا
سەردەکەوتن. کاتی کە چوونە ناو هۆلە گەورەکەى قەلاو، لەویندەر زیافەت و
دەعوەتیکی گەورە ریکخرا بوو، ئەم میوانییە لەلایەن دێوێکەوێک خرا بوو، چونکە
ئەو رۆژە قەرار وا بوو چەند کەسیک لە دۆستەکانی بیئە دیدەنى ئەو. دۆستانى دێو
کاتی دیتیان کە شا لە قەلاکەدا، زاتیان نەکرد بیئە ژوووەو.

ئێستا شاو کێژەکەى هەردووکیان بە تەواوەتى شەیدای رەوشتى بەرزى ئەم
نەجیمزادەى بوو بوون. شا کە چەند پیاڵەیهک شەرابى نۆشى بوو، کە ئەو هەموو
سەرودەت و سامانە مۆلەى نەجیمزادەى بیئى، رووی تیکردو گوتى: "ئەگەر بتهویژ
حەز بکەى ئامادەم بئکەم بە زاوای خۆم، ئیدی بە خۆت سەرشکی."
نەجیمزادە، ئیکلامیکی (کرنۆش بردن) کیشاو ئەو کەرەمەى قەبوول کردو هەر
ئەو رۆژە زەماوەندى دەگەل شازادە خاندا کرد.

پشیلەش بوو بە کەسایەتییهکی سەنگین و بە قەدر و تەنیا بۆ کەیف و خۆشى راو
مشکی دەکرد.

چارلز پراٹ

(۷)

پالتۆ سوور

هه‌بوو نه‌بوو، رۆژگارو سهرده‌مانىك كچۆله‌يه‌كى قشتيله‌ى خۆشه‌ويست له‌ گونديكدا ده‌ژيا، ههر كه‌سيك ئه‌م كيژه‌ى ناسيباو ديتبا، خۆشى ده‌ويست. به‌لام داپيره‌ى له‌ هه‌موو كه‌سيكى خۆشتر ده‌ويست و ههر كارىكى له‌ ده‌ست به‌هاتبايه‌ بۆى ده‌کرد. رۆژى دايه‌ گه‌وره (داپيره) پالتۆيه‌كى مه‌خه‌لى سوورى دا به‌ نه‌وه‌كه‌ى. ئه‌م پالتۆيه‌ زۆر له‌ كچۆله‌ كه‌ ده‌هات، بۆيه‌ له‌وه به‌ دواوه به‌ پالتۆ سوور ناوى ده‌رکرد و هه‌موو كه‌سيك به‌ پالتۆ سوور بانگى ده‌کرد. رۆژى دايكى پالتۆ سوور، كيژه‌كه‌ى گاز (بانگ) كردو گوتى: "وه‌ره ئه‌م كيك و بوتله شه‌رابه‌ بۆ داپيره‌ت ببه. چونكه‌ نه‌خۆش و بيتناقه‌ته، به‌لكو به‌م شتانه‌ تۆزى ببورژيتسه‌وه. تا دنيا گه‌رمى نه‌كردوه‌، خي‌را برۆ. له‌ ريگه‌ش لاسارى و ئه‌ملارو ئه‌ولا مه‌كه، غاريش مه‌ده نه‌با بكه‌ويت و بوتله‌كه‌ بشكى و شه‌رابه‌كه‌ له‌ كيس داپيره‌ بچي‌ت و چاك نه‌بي‌تسه‌وه. له‌ بيرت نه‌چى كه‌ گه‌يسته‌ مالى داپيره‌ رۆژ باش و سلاوى لي‌بكه‌ و سهر به‌م كونا و به‌و كونا نه‌كه‌ى."

پالتۆ سوور به‌ليني به‌ دايكى دا كه‌ هه‌موو فه‌ماريشته‌كانى (قسه‌كانى) به‌ جي‌ديني و به‌ گوتى ده‌كات.

داپيره‌ له‌ بيتشه‌ و دارستانىكا ده‌ژيا كه‌ نيو سه‌عاته ريبه‌ك له‌ گوندا ئاوه‌دانى دوور بوو. كاتى پالتۆ سوور گه‌يبه‌ بيتشه‌ و دارستانه‌كه‌ توشى گورگي‌ك بوو، به‌لام نه‌يده‌زانى گورگ، حه‌يوانىكى ناره‌سه‌ن و درنده‌يه، بۆيه‌ هيچ نه‌ترساو به‌ره‌ لاي گورگه‌كه‌ چوو و گوتى: "رۆژ باش." گورگه‌ وه‌لامى دايه‌وه: "رۆژ باش، سوپاس." و ئه‌وسا پرسى: "پالتۆ سوور، به‌م به‌يانى زووه، بۆ كوى ده‌چي‌ت؟"

"ده‌رۆم بۆ مالى داپيره‌م."

"ئەدى ئەم زەمىلەيە چى تىدايە؟"

"كىك و شەراب، بۇ دايرەمى دەبەم، پىيىستى بەم شتانەيە تا ببورژىتەوہ."

"پالتو سوور، نەنكت (دايرە، داىە گەورە) لە كووى دەژى؟"

پالتو سوور، وەلامى داىەوہ: "بىرەوہ تا ئەوى چارەكە سەعاتىك دەبى. مالىەكەى لە دارستانىكداىە، لە ژىر سى دار بەرووى گەورەداىە و نىكى چەند دار كوئىكە كە بىگومان تو پى دەزانى."

گورگە لە دللى خۇيدا گوتى: "ئەم كچۆلە قشتىلە دلپاكە پاروويەكى بەتام و لەزەتە! ھەلبەتە زۆر لە دايرەى پىرى بە تام و لەزەت ترە، مەن دەبى فيلىك بەوزمەوہ بەكار بىنم كە كەسىام لە دەس دەرەنچىت."

ئەوسا گورگەكە، كەمىك لەگەل پالتو سووردا رىيى كىردو گوتى: "پالتو سوور تو تەمەشاي ئەو گولە جوانانە بكە، بۇچى تەمەشاي دەروبرەت ناكەى؟ وا تەسەور دەكەم تەنەت گوى لە ئاوازى بالئەدەكانىش نەگىت، رەفتارت ئەوئەندە جەدىيە كە پىموايە نەچوويىتە قوتابخانەش. زۆر شتى جوانى دىكەش لە دارستانەكەدا ھەن كە تو نەت دىتونون."

پالتو سوور روانىيە دەروويەرى خۇي، كە سەيرى كىرد تىشكى ھەتاو بەدەم سەماوہ خۇي بە نىو لوق و چلى درەختەكاندا دەكات و دەدا لە گولە گەش و پاراوەكان، لە دللى خۇيدا گوتى: "بۇچى چەكە گولكى گەش و تازە بۇ دايرەم نەبەم، بىگومان زۆرى پى خۇش دەبى. خۇ ھىشتا زووە، تازە ھەوللى رۆژە، فرىا دەكەوم چەپكى گول بەكەم."

پالتو سوور لە رىگاكە لايدا، بە مەبەستى گول چىن بە ناو چىرە دارستانى بىشەكە كەوت. ھەر گولكى دەچنى، گولكى دوورتى بەدى دەكردو جوانتر دەھاتە بەرچاوى بەمچۆرە بەرەبەرە كەوتە ناو قوولايى بىشەكە. گورگەش ئەم دەرفەت و دەلىقەيەى قوستەوہو بەكراست چوو بۇ مالىەكەى دايرەو لە دەرگەى دا.

"ئەوہ كىيە لە دەرگا دەدا؟"

"مەنم، پالتو سوور، كىك و كەمى شەرابم بۇ ھىناوى، دەرگا بكەوہ."

دايرە گوتى: "بەخۆت دەرگا كە راکىشە، زۆر نەخۆشم، ناتوانم لە جىي خۇم ھەستم."

گورگه، دهرگاگه‌ی راکیشا و کردیه‌وهو بیته‌وهی چ قسه‌یه‌ک بکات، یه کسه‌ر به‌ره‌و ته‌خته خه‌وه‌که‌ی داپیره‌ رۆبی و پیره‌ژنی به‌سته‌زمانی خوارد. نه‌وسا جلی خه‌وو کلاوه‌که‌ی داپیره‌ له‌به‌ره‌و له‌سه‌ر کردو خۆی به‌ ناو جیگاگه‌ی داپیره‌دا کردو هه‌موو پیره‌دکانی ده‌وربه‌ری ته‌خته خه‌وه‌که‌ی دادایه‌وه.

پالتۆ سووریش هیشتا هه‌ر خه‌ریکی گولّ چنن بوو و تا توانی گولّی چنی، له‌ پر ته‌وه‌ی بیرکه‌وته‌وه که به‌لینی به‌ دایکی دا بوو، له‌ ریگه‌دا خۆی ماتهلّ نه‌کات. کاتی پالتۆ سوور، گه‌یه‌ کوخته‌که‌ی داپیره‌، سه‌ری له‌وه‌ سوپما که دهرگای کوخته‌که‌ی داپیره‌ کراوته‌وه، که خۆی به‌ ژوررا کرد، هه‌موو شته‌کانی به‌لاوه‌ سه‌یر بوو، هه‌ستی به‌ ترس ده‌کرد، به‌لام نه‌یده‌زانی بۆ.

پالتۆ سوور به‌ ده‌نگی به‌رز بانگی کرد: "رۆژ باش دایه‌ گه‌وره". به‌لام که‌س وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

پالتۆ سوور، چوو بۆ لای ته‌خته خه‌وه‌که‌ی داپیره‌و پیره‌دکانی لادا. دایه‌ گه‌وره‌ نووسته‌وه، ته‌دی بۆ کلاوه‌که‌ی هیناوته‌ سه‌ر چاوی؟ زۆر سه‌یره!

"ئه‌ی دایه‌ گه‌وره‌ ئەم گوێچکه‌ گه‌ورانه‌ چیه‌!"

"ئه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌یه‌ باشتر گویم له‌ ده‌نگت بی‌ گیانه‌که‌م"

"دایه‌ گه‌وره‌ ته‌دی ئەم چاوه‌ گه‌ورانه‌ چیه‌!"

"بۆ ئه‌وه‌ی باشتر بتبینم گیانه‌که‌م."

"ده‌سته‌کانت چهند گه‌ورن داپیره‌!"

"بۆ ئه‌وه‌یه‌ باشتر له‌ نامیزت (باوه‌ش) بگرم گیانه‌که‌م."

"ئه‌دی داپیره‌ ده‌م ددانه‌کانت بۆ ئه‌وه‌نده‌ گه‌ورن!"

"بۆ ئه‌وه‌یه‌ باشتر بتخۆم گیانه‌که‌م."

گورگه‌، له‌ گه‌لّ ئه‌و قسه‌یه‌دا یه‌ کسه‌ر له‌سه‌ر ته‌خته خه‌وه‌که‌ راپه‌ری و پری دایه‌ پالتۆ

سوورو چه‌په‌لۆشی کرد.

گورگه که تیر بوو، جاریکی دی خۆی به ناو جینگاکهدا کردو لیتی راکشاو زوو به زوو پرخ و هۆری خەوی بەرز بووهوه.

به ریکهوت راوچییهک لهو دهمهدا به لای کوخته کهی داپیره دا تیده په پری، که گوئی له دهنگی پرخ و هۆری گورگه که بوو، وایزانی داپیره یه، گوئی: "با بچم بزائم داپیره هیچی پیوست نییه."

راوچییه که، وه ژورور کهوت، چوو بو لای تهخته خهوه که، له پر چاری به گورگه که کهوت، راوچییه که گوئی: "ئهی حیوانی به دغه پرو نارهسن لیتره چی ده کهی؟ من له میژه له تو ده گه پیم!"

راوچییه که، یه کسه ر تفهنگه کهی سوار کرد که گورگه بهر گولله بدات، به لام له پر بیرى کرده وه، که نابادا گورگه ی نارهسن داپیره ی چه په لوش کرد بی. به لکو هه ولتی بدهم پیره ژن رزگار بکه م. تفهنگه کهی له لایه که وه داناو چه قویه کی هه لگرتو که وه هه لدرینی ورگی گورگه نووستوو که. هیشتا ورگی گورگه کهی به ته وا وه تی هه لته درى بوو، که سه ری پالتۆ سوور وه دیار کهوت و دواى تۆزیک پالتۆ سووری به سته زمان له ورگی گورگه که وه دهر په پری و هاواریکرد: "واى که ترسام، ورگی گورگه که، تاریکی تاریک بوو." دواى پالتۆ سوور، دایه گه ورهش که هیشتا زیندوو بوو، به هانکه هانکه هاته ده ری.

پالتۆ سووری عه یاریش خیرا روپی پر باوهشینک به ردی هیناو ورگی گورگه ی تاینی لی پر کرد. گورگه ی نارهسن و به دغه پر خه به ری بووه وه و یستی هه لیت، به لام به رده کانی ناو سکی هینده قورس بوون که به پشتا کهوت و توپی.

هه موویان خۆش حال بوون، راوچییه که پیستی گورگه کهی گروو بو مالتی برده وه، دایه گه وره ئه و کیک و شه راهی که پالتۆ سوور بو هینا بوو، خواردو چاک بووه وه. و پالتۆ سوور له دلی خۆیدا گوئی: "ئیدی هه رگیز به ته نی پی نانه مه ناو بیتشه و جهنگه لان و به گوئی دایکم ده که م."

جاکوب و ویلهلم گریم

(۸)

چەخماخ

رۆژى سەربازىك بەسەر جادەيەك دا دەپزىيى : چەپ، راست! چەپ! راست!
كۆلەپشتىيەكەي دابوو بە شانياو شمشىرەكەي لە قەدى بەستبووو لە بەرەي شەپەرەو بە
مال دەگەرپايەو. سەرباز، لە رىگەدا تووشى بوو بە تووشى ژنىكى جادووبازەو.
پىرەژن زۆر ناشىرىن و رەزا گران بوو، لىوى تا سەر سىنگى شۆر بووبووەو.

پىرەژن، بە سەربازەي گوتى: "ئىوارەت باش سەرباز! چ شمشىرەكۆلەپشتىيەكەي
جوانت ھەيە! بەراستى سەربازىت! تۆ ھەقە لە زىر بگىرئى. لە زىر بارىكرئى"
سەربازەكە گوتى: "سوپاست دەكەم، داپىرە."

جادووبازەكە گوتى: "وەرە ئىشىك بۆ من بكە تا خۆتىش دەولەمەند بىي. ئەو
درەختە زەلامە دەبىنى؟ ئەو ناو دەكەي بەتالە، كلۆرە، ھەر قالۆرەكەيەتى جا ئىشەكەي
من ئەو ھەيەكە بەو دارەدا سەر بكەو. لەسەر ترۆپكى درەختەكەدا كوئىك ھەيەكە
دەتوانى لىوھى بچىتە خواری. من پەتەك لە ناو قەدەت دەبەستەم تا ھەر كاتى ويستت،
ھەلتكىشمەو سەرى."

سەربازەكە گوتى: "باشە من دەبى لەوى چ كارىك بكەم؟"
جادووبازەكە گوتى: "ئى، دەيسا گوئى بگرە! كاتى بە كلۆرى دارەكەدا چووتە
خواری و گەيىتە بنى درەختەكە، ھۆلىكى گەورە دەبىنى، زۆر رووناكە، سى سەد چراي
تىادا دەسووتى، پاشان سى دەرگات دىتە رى، ھەر دەرگايەو كلىلى خۆى لەسەرە،
دەتوانى بەو كلىلانە دەرگاكان بكەيتەو. رىك لە ناو ھەرپاستى ژوورى يەكەمدا
سەندوو قىكى گەورە ھەيەكە سەگىكى لەسەر ھەلتووتاو، ھەر چاوپكى ئەو سەگە بە

ئەندازەى ژۆر پىيالەيەكە، بەلام مەترسە، نىگەران مەبە. من بەركۆشە شىنەكەى خۆمت دەدەمى تا بىدەيت بەسەر سەگەكەدا.

ئەوسا سەندووقەكە بگەووە بە دللى خۆت چەندت پارە ويست دەرى بىنە. سەندووقەكە پرە لە سگەو دراوى مسين. بەلام ئەگەر ويستت زىوت هەبن، دەبى بچى دەرگای ژوورى دووم بگەيتەو، سەگىكى لىيە هەر چاويكى بە قەد چەرخى (تايە) گاليسكەيەكە. بەلام هيچ ترسيكت نەبى، بەركۆشەكەى منى بەسەرا بدە. خۆ ئەگەر حەزت لە زۆر بوو، دەبى دەرگای ژوورى سييم بگەيتەو، كە تا حەز بگەى زىرى تايە. بەلام ئەو سەگەى لەوييەو پاسەوانى سەندووقەكەيە هەر چاويكى بە ئەندازەى بورجە بازەنبيەكەى كوپنھاكەو زۆر درو دىندەيە. ئەميش ئەگەر بەر كۆشەكەى پيدا بەدى هەقى بەسەرتەو نايىت. هەنگى دەتوانى چەندت زىر بوى لە سەندووقەكەى دەربىنى.

سەربازەكە گوتى: "زۆر باشە! بەلام پىرەژن بلى بزاتم، من لە هەنبەر ئەمەدا، دەبى چ كارىك بۆ تۆ بگەم؟ چونكە گومانم لەو نىيە كە تۆش چاوپەرەوانى شتىكى لە من، ئەمەم بە خۆرايى لەگەلدا ناكەى."

جادووبازى پىر وەلامى داىەو: "راستە، تۆش دەبى لە جياتى ئەمە، چەخماخىكى قەدىمىم بۆ بىنى كە داپىرەم دەمى سالى لەويىندەرى داناو."

سەربازەكە گوتى: "باشە، دەيسا وەرە پەتەكە لە ناو قەدم بىستە."

پىرەژن گوتى: "وەرە، ئەمە پەتەكەو ئەمەش بەر كۆشە شىنەكە."

سەربازەكە بە درەختەكەدا هەلزانو لە كونى سەر ترۆپكى درەختەكەو خۆى بە ناو كلۆرەكەدا كرد. كاتى گەيىشتە بنى درەختەكە. وەكو چۆن پىرەژن باسى كردبوو، چاوى بە هۆلىكى گەورە كەوت كە سى سەد چراى تيا دەسووتا.

سەربازەكە، دەرگای ژوورى يەكەمى كردەو سەگىكى بىنى، هەر چاويكى بە ئەندازەى ژۆر پىيالەيەكە بوو. كەوتە مەرابى و خافلاندى سەگەكەو دەيگوت تۆ سەگىكى زۆر ئاقلى، شانت واو بالات وا، لە گەرمەى ئەم قسانەدا بەركۆشەكەى

به سه ريدا دا. نهوسا چوو به لای سه ندووقه كه وهه هم موو گيرفانه كانی له دراوی مسین پر كرد، پاشان دهركی سه ندووقه كهی داخسته وهه سه گه كهی نایه وه سه ری و چوو بو ژووری دووهم. سه گیکي لی بوو، ههر چاویکی به قه د چهرخی گالیسكه یه كه بوو. سه ریازه كه به سه گه كهی گوت: "بهو جۆره موپه م لی مه كه، دهنا ههر دوو چاوت دهردینم." و یه كسه ر بهر كوشه كهی به سه ريدا دا. سه گه كه به كاوه خو له سه ر سه ندووقه كه هاته خواره وه، سه ریازه كه دهركی سه ندووقه كهی كرده وهه یه كه دنیا دراوو سه كهی زیوی بینی. ههنگی ههرچی پارهی كهی مسی له گيرفاندا بوو، ههر هه مووی هه لپشت و له جیاتی نه وه گيرفانه كانی و كوئه پشتییه كهی پر كرد له دراوی زیو.

پاش نه وه بو ژووری سییهم رۆی. ژوور چی ژوور، پیاو هه تره شی ده چوو! سه گيك له سه ر سه ندووقه كه بوو، كه ههر چاویکی به نه ندازهی بورجه بازنه ییه كهی كوینهاگ بوو. سه ریازه كه كه زور ترسا بوو، بهرپزو نه زاكه ته وه سلأوی له سه گه كه كردو یه كسه ر بهر كوشه كهی دا به سه ریاو خوئی گه یانده سه ندووقه پر له زیپه كه. په حا كه زیپری تیا بوو! بهو هه موو زیپه دهیتوانی شه كرۆكه و مژ مژهی دنیا بكرپت! سه ریازه كه، ههرچی دراوی زیو، له بهرك (گيرفان) و كوئه پشتییه كهیدا بوو، هه لپشت و گيرفانه كانی و كوئه پشتییه كهی پر كردن له دراوی زیپه — به لی، گيرفانه كانی، كوئه پشتییه كهی و ته نانه ت كلاوه كهی و چه كمه كانیشی به جۆری پر كرد له زیپه كه به زه مته دهیتوانی ری بكات. نیستا بهراستی بوو بوو به سه ریازیکی پاره دار. ئیدی خوئی ماته ل نه كرد، سه گه كهی نایه وه سه ر سه ندووقه كه و ده رگای ژووره كهی داخست و هاواری كرد: "پیره ژن، نیستا هه لم كیشه سه ره وه!"

پیره ژنی جادووباز پرسى: "چه خماخه كه تیش له گه ل خوتا هیناوه؟" سه ریازه كه گوتی: "ناه، سهیری ئەم بیربلاوییهی من! ههر له بیرم نه ما بوو" و گه راپه وهه و چه خماخه كه شی هینا.

پیرهژن، سهربازه‌که‌ی هه‌لکیشایه‌ سهری. ئیستا سهربازه‌که به گیرفان، کۆله‌پشتی، کلاوو چه‌کمه‌ی پر له زیره‌وه له‌سه‌ر جاده‌که وه‌ستا بوو. سهرباز، له پیره‌ژنی پرسى: "ئه‌ری تو ئهم چه‌خماخت بو چیه، چی بیده‌که‌ی؟" پیره‌ژن گوتى: "ئه‌مه په‌یوه‌ندی به تووه‌ نییه، تو پاره‌ی خۆت وەرگرتووه و منیش چه‌خماخی خۆم وهرده‌گرم."

سهرباز گوتى: "ئىستا پىتتى نیشان دده‌م که تاخو په‌یوه‌ندی به منه‌وه هه‌یه بیان نا. ده‌ی خیراکه پىم بلای ئهم چه‌خمامه به که‌لکی چیدیت، دنا هه‌ر ئىستا ملت ده‌په‌رینم!" پیره‌ژن هاواریکرد: "نا، نه‌که‌ی!"

سهربازه‌که، ده‌م ده‌ست سهری پیره‌ژنی په‌راندو هه‌واله‌ی ئه‌و دنیای کرد! پاشان به به‌رکۆشه‌که بو‌خچه‌یه‌کی دروستکردو زیره‌کانی تیککردو بو‌خچه‌که‌ی به کۆلیاداو چه‌خماخه‌که‌شی له به‌رکی ناو به‌ره‌و شار وهریکه‌وت. شار، شاریکی زۆر جوان بوو! به‌کسه‌ر بو‌باشترین میوانخانه‌ رۆیی و باشترین ژووری به‌کری گرتو به دلای خۆی داوای خواردنی کرد، چونکه هه‌نوکه (ئىستا) پاره‌یه‌کی زۆری هه‌بوو به‌راستی ده‌وله‌مه‌ند بوو.

ئهو خزمه‌تکاره‌ی که ئه‌و شه‌وه چه‌کمه‌کانی سهربازه‌که‌ی پاک ده‌کرده‌وه، زۆری پى خه‌یر بوو که ئهم پیاوه ده‌وله‌مه‌نده ئه‌و چه‌کمه شپرو کۆنانه له پینه‌کات. به‌لام سهربازه‌که، بو سبه‌ینى جووتى چه‌کمه‌ی نو‌ی و ده‌ستى جلکی نایابی کړی. ئیتر سهربازیکی گومناو نه‌بوو، به‌لکو که‌سیکی ده‌وله‌مه‌ندی دیار بوو. خه‌لکی باسی کاره‌ گرینگه‌کانی شارو پاشاو کیژه‌ جوانه‌که‌ی پاشایان بو ده‌کرد.

سهربازه‌که ده‌پرسی: "چۆن ده‌توانی ئهم شازاده خانمه‌ بدینى؟" ئه‌وانیش ده‌یانگوت: "که‌س ناتوانى بیدینى. چونکه له کۆشکیکی گه‌وره‌دا ده‌ژى، که هه‌سارو شووره‌و بورج و قولله‌ی به‌رزى هه‌یه! هه‌یج که‌سیک جگه له شاو شازن ناتوانن بچنه

ئەويندەر، چونكە پېشېبىنى ئەو كراوھ كە كېژى پاشا شىو بە سەربازىكى ئاسايى دەكات و پاشاش ئەمەى زۆر لەبەر گرانە.

سەربازەكە، لە دلى خۇيدا دەيگوت: "زۆر ھەز دەكەم كېژى پاشا بدىنم" بەلام نەيدەزانى چۆنى بدىنى.

سەربازەكە، ئىستا وەكو پىاو ماقول و ئەشرفان دەژيا، دەچوۋە تەمەشاي شانۆ، لە پاركى پاشايەتيدا سواری گالىسكە دەبوو يارمەتى ھەژارانى دەدا. ئەو رۆژە سەختانەى وەبىردىتايەو ھە تاقە پۆلىكى لە بەركدا نەبوو، ئەسپى لە باخەلىدا سەوزەلى خانى دەگوت، بەلام ئىستا دەلەمەند بوو بوو، جلكى نايابى لەبەر دەكردو ژيانىكى پىر شكۆى ھەبوو دۆستىكى زۆرى لە دەورخىر بوو بوونەو ھەمىشە ستايشيان دەكرد، بە شان و بالياندا ھەلدەداو ئەویش با دەچوۋە ژىر كەولى و كەيفى بە خۆى دەھات. بەلام چونكە بەردەوام ھەر پارەى خەرج دەكردو قەت ھەولى نەدەدا شتىك بختە سەر سەرۋەتەكەى، ئەنجام رۆژىك پارەكەى تەواو بوو تەنيا دوو شلىنگى پى ما. ناچار بوو ژوورە جوانەكەى چۆل بكات و بگوازىتتەو بە ناو كايىنەيەكى پەپروتى ژىر جەمەلۆنىك. بە خۆى چەكەكانى خاوپىن دەكردەو بە سوژنو داوان پىنەى دەكرد. دۆستەكانى لىي تەكىنەو نەدەھاتنە دىدەنى، چونكە دەبوايە بە قالدەرمەيەكى بەرزدا، سەر بگەون بۆ لاي.

ئىوارەيەكى درەنگ، دنيا زۆر تارىك بوو سەربازەكە تەوانى كىپىنى تاقە چرايەكىشى نەبوو، لە ناكاو چەخماخەكەى وەبىر كەوتتەو. چەخماخەكەى دۆزىيەو چەخماخى لىدا. لە پىرىكدا دەرگا كرايەو، ئەو سەگەى كە ھەر چاويكى بە ئەندازەى ژىر پىالەيەك بوو، ھات و گوتى: "فەرمايشت بە چىيە ئەزبەنى (قوربان)؟" سەربازەكە ھاوارىكرد: "خودايا، ئەمە چىيە، من باوهرم نايەت بەم چەخماخە دەتوانم دووبارە بە ئارەزوۋەكانى دلەم بگەم." ئەوسا بە توندى دەستورى بە سەگەكەدا: "بىرۆ پارەم بۆ بىنە!" سەگەكە رۆيى، خىرا بە توره كەيەكى گەورەى پىر لە پارەو، كە بە دەمىەو گرتبوو، گەپايەو.

ئىستا سەربازەكە، بۆي دەركەوتبوو كە چ چەنماخىكى بايەخداری ھەيە. ئەگەر يەك جار چەنماخەكەي لىدبا، ئەو سەگەي كە لەسەر سەندووقە پارە مسىنەكە خەوتبوو، دەھات. ئەگەر دووجار لىدبا، سەگى سەر سەندووقە زىوہەكە دەھات و ئەگەر سى جار لىدبا سەگى سەر سەندووقە زىرەكە دەھات. بەمجۆرە سەربازەكە جارەكى دى گەرايەوہ سەر ژيانە بەشكۆكەي پيشووي و گەرايەوہ ژوورو مائە جوانەكەي جاراني، جلکى نايابى لەبەر كرد، ديسان دۆستەكاني دەوريان دايەوہ و كەوتنەوہ ستايش و پيدا ھەلدانى.

شەويك، سەربازەكە بە خۆي گوت: "زۆر سەيرە كە ھىچ كەسيك ناتواني شازادەخانم بديني. خەلكى دەلئين زۆر جوانە، بەلام ئەو ھەموو جوانيە بە چى دەچيت، كە ئەو نەتواني تاقە جاريك لەو كۆشكە قايە بيتە دەري؟" چەنماخەكەي يەك جار لىدا، يەكسەر ئەو سەگە ھات كە ھەر چاويكى بە ئەندازەي ژيەر پيالەيەك بوو.

سەربازەكە گوتى: "دەزانم. ئىستا نيوہ شەوہ، بەلام زۆر ھەز دەكەم، ئەگەر بۆ يەك دەھيش بوو شازادە خانم بدينم." سەگەكە، وەدەركەوت و ھەندەي بلتي يەك و دوو بە شازادە خانمەوہ گەرايەوہ. شازادەخانم لەسەر پشتى سەگەكە پاكشا بوو، و ھيندە جوان بوو كە ھەر كەسيك ديتباي يەكسەر دەيزانى كە ئەمە شازادەخانمىكى راستەقينيە.

سەربازەكە، لە تەمەشاي شازادەخانم تيەر نەدەبوو، بەلام سەگەكە دەبوايە بۆ كۆشكەكەي بەريتەوہ. بەياني زوو كاتى كە شازادەخانم دەگەل شاو شاژندا خەريكى بەرچايى بوون، بۆي گيړانەوہ كە شەوي خەويكى سەيري لەبارەي سەگيەك و سەربازيەك ديتووە، و ئەويان بەسواري سەگيەك بۆ مالى سەربازەكە بردوہ.

شاژن گوتى: "خەويكى زۆر جوان و عەنتيكەيە." بەلام بۆ شەوي دوايي يەكيەك لە كارەكەرەكاني كۆشكى نارد تا بەديار تەختە خەوہكەي شازادە خانمەوہ دانيشيت و ئاگاي لى بى تا بزاني ئەوہي ئەو ديتويەتي بەراستی خەو بووہ و يان رووداويكى راستەقينيە بووہ.

سەربازەكە، خولیاى دووبارە دیتنى شازادە خانى كەوتبۈۋەسەەر. بۆيە، دووبارە سەگەكەى بۆ كۆشك ناردو شازادە خانى لەگەل خۇيدا هینسا. ئەمجارەيان كارەكەرەكە دوویان كەوتو سەیری كرد سەگەكە خۆى بە مالىكى گەورەدا كرد. كارەكەرەكە زۆر بە زیرەكى، بە پارچە تەباشیریک خەتیکى راستو چەپى بە دەرگای ئەو مالدەا كیشاو دووبارە بۆ كۆشكەكە گەراپەۋەو سەگەكەش شازادە خانى بۆ سەر جیگاكەى خۆى گىپراپەۋە. بەلام سەگەكە زۆر لە كارەكەرەكە زیرەكتر بوو. كاتى كە بینى خەتى راستو چەپ لە دەرگای مالدەكە داۋە، ئەۋیش پارچە تەباشیریکى پەيدا كردو نیشانەى راستو چەپى لە تىكرای دەرگای مالدەكانى شار دا، تا كارەكەرەكە نەتوانى مالى سەربازەكە بدۆزیتتەۋە.

بەیانى زوو شا، شاژن، كارەكەرەكەو ھەر ھەموو دەرباریان رۆیشتن تا بزانن شازادە خانم بۆ كامە مال براۋە.

پاشا، كاتى كە يەكەمىن نیشانەى راستو چەپى بینى، گوتى: "ئیرەيە، ئەم مالدەيە."

بەلام شاژن، دەرگایەكى دیکەى پى نیشان دا كە ھەمان نیشانەى پىۋە بوو گوتى: "نە گیانەكەم! ئەم مالدەيە."

كارەكەرەكەو دەرباریەكان گوتیان: "ئەمەش نیشانەيەكى ترە. ئەۋەش يەكیکى ترە." و چونكە تىكرای دەرگاكان ھەمان نیشانەيان پىۋە بوو، ھەموو گىتر بوونو بە ناۋمىدى گەرانەۋە.

بەلام شاژن، نافرەتیکى يەجگار ھۆشن (بەھۆش) بوو، لەو شاژنانە نەبوو كە تەنیا فیری ئەۋەپى لە گالیسكەى پاشايەتیدا دانیشیتو بگەپى. دەستى دایە مقەستە زپرەكەى و پارچەيەك ئاوریشمى برى و كیسەيەكى چكۆلەى لیدروستكرد. ئەوسا تۆزى گەنى لە كیسەكە كردو كیسەكەى لە ملی شازادە خانم كرد. كونیكى چكۆلەشى لە بنى كیسەكە دروستكرد. بەمۆرە شازادەخانم بۆ ھەر كوی رۆیشتبا، لە كونی كیسەكەۋە گەنم دەژراو گەنى لە پاش بەجى دەما.

شەوئى، ديسان سەگەكە ھاتەو ھەلگرت و شازادەخانمى ھەلگرت و دەگەل خۇيدا بۆ لاي سەربازەكەى برد. ئىدى سەربازەكە بەرادەيەك شەيداي شازادەخانم بوو بوو كە ئامادە بوو ھەرچىەكى ھەيە بيدات تا ببى بە شازادەيەك و بتوانى دەگەل شازادەخانمدا زەماوئەند بكات.

سەگەكە، ھەستى بەو ھەنەرد كە رىزى دەنكە گەنم رىك لە كۆشكەكەو ھە تا پەنجەرەى ژوورەكە رژاوە.

سەبەينى، شاو شازن بەو پەرى نىگەرانى زانىان كە كچەكەيان لە كوئى بوو ھە سەربازەيان دەستگىر كرو لە زندانىان پەستا.

زىندانەكە زۆر تارىك و ناخۆش بوو. لەگەل ئەمەشدا بە سەربازەكە يان گوتبوو: "سەبەينى لە سىدارە دەدرىي." لە ھەموو ئەمەش خراتر، ئەو ھەبوو كە چەخماخەكەى لە مائەو ھە بىر چوو بوو.

بەيانى رۆژى دواتر، سەربازەكە لە دەلاقە چكۆلەكەى زىندانەو ھە، لە پشت شىش بەندەكانەو ھە، خەلكى بىنى كە بە پەلە بۆ دەرىي شار غارىان دەدا تا تەمەشاي ئىعدام كرنەكەى ئەو بكەن. دەنگى تەپلانى دەژنەوت و سەربازانى دەبىنى كە بەرىز رىيان دەكرد. ھەموو خەلكى لە جم و جوولدا بوون. كورپىژگەيەكى پىنە دۆز، بە بەركۆشەو پىلاوى چەرمەو بە ژىر دەلاقەى زىندانەكەدا تى دەپەرى. ئەو ھەندە بەلەز (خىرا) غارى دەدا كە تاكىك لە پىلاوكانى، رىك لە ژىر دەلاقەكەدا، لەپىي داكەندرا. سەربازەكە گوتى: "ئەھى كورۆ، پەلەى گەبىشتنە ئەوئىندەرت نەبى. دلنيا بە تا من نەيەم، ھىچ شتىك روو نادات، ئەگەر ئىستا بچىت بۆ مائەكەى من و چەخماخەكەم بۆ بىنى، چوار شلىنگت وئىدەدەم. بەلام لە بىرت نەچى دەبى وەكو با برۆيت."

كورپىژگە كە گوتى لە چوار شلىنگ بوو، وەكو با رۆبى و چەخماخەكەى بۆ يارۆى سەرباز ھىنا. سىدارەيەكى گەورەيان، لە دەرىي شاردا، بەرپا كرىبوو. سەربازان و ھەشاماتىكى يەجگار زۆر بە چوار دەورىدا ھەستا بوون شاو شازنىش لەسەر تەختىكى گەورە، رىك بەرانبەر بە قازى دانىشتبوون.

کاتی میر غمزه ب (جهلاد) پتی سیداره که ی له ملی سهربازه که کرد، سهربازه که گوتی که همیشه دهرهفت به مه حکومی نه گهت دهریت تا دوا خواستی خوی بلی و گوتی که زور همز ده کات ب دوا جار که میک پایب بکیشیت.

شا، نهیتوانی خواسته که ی رت بکاته وه... بویه سهربازه که چه خماخه که ی دهرهیناو سی جار له سه ریه که چه خماخی لیدا. له چاوتروو کانی کدا سی سه گ دهره کوهتن، یه که میان هر چاویکی به قه د بنیپاله یه که بوو، دووه میان هر چاویکی به نه ندازه ی چه رخی گالیسکه یه که بووو سییه میان هر چاویکی به قه د بورجه باز نه بییه که ی کونینهاگ بووو هر سیکیان چاوه روانی فرمانی سهروه ری خویان بوون.

سهربازه که هاواریکرد: "سه گه کانم! فریام که ون، نه یه لن له سیداره م بدن!"
له ناکاودا، سه گه کان هیرشیان ب قازی و دهرباریان بر دو له قاپی هه ندیکیان و له که پوری (لووت) هه ندیکی تریان نه وین و هه لیاندان به ئاسمانا.

پاشا هاواریکرد: "نه مه شتیکی نه کرده نییه!" لی سه گه گه وره که شاو شازنیشی گرت و هه لیاندان به ئاسمانا. سهربازه کان ترسان و قوچانیان (هه لاتن). خه لکه که به خوشحالییه وه گوتیان سهربازی دلیرو دلاور! تو ده بی بیت به پاشای ئیمه و ده گه ل شازاده خانمی جواندا زه ماوه ند بکه یت!"

خه لکی، سهربازه که یان سواری گالیسکه کرد و له کاتی کدا که شه و سی سه گه له پیش گالیسکه که وه سه مایان ده کرد، خه لکه که هاواریان ده کرد: "بژی! با بژی!" کورو کالیش فیکه یان ده کیشاو سهربازانیش سروودیان ده گوت.

شازاده خانمیش له نه نجامدا، له کوشکه که هاته دهری و ههوت شه وو روژ شایی و زه ماوه ندیان گپراو شازاده خانمیش بوو به شازنی تازه.

هانس کریستین ئاندرسن

له کؤچپوؤکی (ئاندرولانگ) هوه

بیچووه مراوییه ناشیرینه‌که

وهرز، وهرزی هاوین بوو، دیمه‌نی گوند یه جگار جوان بوو، گه‌نم زهرد بوو بوو، وینجه‌ی سه‌وز هم‌موو چه‌مه‌نزاره‌کانی داپۆشی بوو، له‌قله‌قیکی لاق دریتی لاق سوور رتی ده‌کرد، به‌ده‌م ریگاوه، به‌زمانیک که له‌دایکییه‌وه فی‌ر بوو بوو، خۆی ده‌دواند. دارستانیکی گه‌وره‌ده‌وری مه‌زراو سه‌وزه‌زاره‌کانی گرتبوو، چه‌ندین ده‌ریاچه‌ی جوانو قوول له‌ناوه‌ندی شه‌م لی‌په‌وارو دارستانه‌دا هه‌بوو. به‌ئی به‌پراستی گوند له‌باوه‌شی شه‌و هاوینه‌دا، یه‌جگار جوانو دل‌قرپین بوو، خانویه‌کی گه‌وره‌ی کۆنو که‌ونارا له‌ناوه‌ندی مه‌زراکه‌دا بوو، که‌سه‌ریانه‌که‌ی له‌ژیر تیشکی زی‌پینی هه‌تاودا ده‌دره‌شایه‌وه. هه‌وزیکی بچووک ده‌ورانده‌وری خانوه‌که‌ی دابوو، له‌بن دیواری خانوه‌که‌وه تا قه‌راخی هه‌وزه‌که‌ی یه‌کیارچه‌ ریواس بوو، ریواسه‌کان هینده‌ به‌رز بوون که‌ مندا‌لانی بچووک ده‌یان توانی خۆیانی له‌په‌نادا وه‌شپین، هه‌موو گیاو رووه‌که‌کان وه‌کو خودی لی‌په‌واره‌که‌ کیوی بوون. مراوییه‌ک، له‌نیو شه‌و گیاو رووه‌کانه‌دا ده‌ژیا، شه‌م مراوییه‌ له‌هیلا‌نه‌که‌ی خۆیدا، له‌سه‌ر هیلکه‌کانی هه‌ل‌نیشتیوو و چاوه‌روانی شه‌وه‌ بوو. هیلکه‌کانی بتروو‌کیینی و بیچووه‌کانی بی‌نه‌ دنیاوه. ئیدی خه‌ریک بوو به‌ره‌ به‌ره‌ له‌م هه‌موو چاوه‌روانیه‌ بیزار ده‌بوو، چونکه‌ کرکه‌وتن له‌سه‌ر هیلکان، به‌پراستی کارپکی زه‌جمه‌ت بوو، هه‌ندی له‌مراوییه‌کان رۆژانه‌ ده‌هاتنه‌ دیدنه‌ی، به‌لام هه‌ندیکی تریان هه‌زیان ده‌کرد، هه‌ر له‌هه‌وزه‌که‌دا مه‌له‌ بکه‌ن، نه‌ک خۆ بگه‌یه‌ننه‌ ژیر ریواسه‌ کیویله‌کانو ده‌گه‌ل خامراویدا سه‌رگه‌رمی قسان بن.

ته نجام، هیلکه کان یه که له دواى یه که ترووکان: "جیک، جیک" هه موو زهر دینه هیلکه کان، بوو بوون به جوجه له و سه ریان له قاوغان هینا بووه دهر.

خامراوی گوتی: "قاق، قاق" بیچووه مراوییه کان که قوشقی بوو بوون، ناوری ته ملاو شه ولایان ده دایه وه، خنه خن بهم لاو به ولادا رایانده کرد، له ژیر گه لا ریواسه کاندایه هر چه کیان ده بینی به سه رسامی ته مه شایان ده کردو دایکیان ریی ده دان به که یفی دلّی خویمان ته مه شای ده ورو به ری خویمان و ته و سه وزه زاره پان و به ریینه بکه ن، چونکه رهنگی که سک (سهوز) بو چاو باشه.

بیچووه مراوییه کان گوتیان: "نهم دنیا به چه ند گه وره به، چه ند جوانه!" هه لبه ته شوینه که ی نیستایان له چاو ته وسای که له ناو هیلکه کاندایه بوون، زور جیسا و زتر بوو، خو شتر بوو.

دایکه که یان گوتی: "وردیله کانم چما ئیوه پیتان وایه نه مه هه موو دنیا به، دنیا هه ره شه ونده به؟ دنیا زور له م باخو دارستانه گه وره تره و تا ته و په ری مه زراکانی که شیشی گونده که ش دهرات! من تا نیستا نه گه بیوه مه ته شه و پندهره نه مدیتوه. ده ی نیستا ژماره تان ته و او بوو."

هه نگی خامراوی له جیی خو هیستا، ته مه شایه کی جوجه له کانی کردو گوتی: "راوه ستن، راهه ستن! هیشتا به کیکتان نه هاتوه ته دنیا، هیشتا گه وره ترین هیلکه ماوه بتروو کی. خودایا چه بکه م، چه ندی تری دهوی تا بتروو کی! به راستی له چاوه روانی بیزار بووم. ده لئی به دهنووک به ربه شه هیلکه یه و بیتروو کیسنم. سهیره بوچی هیشتا نه ترووکاوه." و دووباره له سه ره هیلکه که هه لنیشته وه.

پیره مراوییه که هه تبه و ده دیده نی خا مراوی، پرسی: "ئی، حال و شه حوالت چونه، له چیدایت؟"

خامراوی گوتی: "باشم، به لام دوا هیلکه هیشتا نه ترووکاوه، له وه ده چی کاتیکی زورتری بی بیچیت. به لام وه ره با فه ر خه کانی دیکه مت پیشانده م. به جگار جوانن، به

عهمراتی خۆم جوجه‌له‌ی وا جوانم نه‌دیتون! ههر هه‌موویان له‌ بابیان ده‌چن، شه‌و بی
وێژدانه‌ی که تا ئیستا سه‌رێکی من و بێچوه‌کانی نه‌داوه.

پیره‌ مراری گوتی: "ئاده‌ی با ته‌مه‌شایه‌کی هیلکه‌ نه‌ترووکاوه‌که‌ت بکه‌م. دیاره
ده‌بی هیلکه‌ قه‌له‌موون بیت. جارێکیان منیش گه‌وج بووم و زه‌حه‌تێکی زۆرم ده‌گه‌ڵ
چهند بێچوه‌ قه‌لێکدا کێشا. له‌ ئاو ده‌ترسان، ههر چیم کردو کۆشا نه‌متوانی فێره
مه‌له‌یان بکه‌م. چهنده‌م بۆله‌بۆل به‌سه‌ردا ده‌کردن، فایده‌ی نه‌بوو نه‌بوو. ئاده‌ی با
ته‌مه‌شایه‌کی بکه‌م! ئا خۆیه‌تی، ته‌مه‌ هیلکه‌ قه‌له‌موونه. وازی لێبێنه‌و برۆ به‌لای
جوجه‌له‌کانی ترته‌وه‌و فێره‌ مه‌له‌یان بکه‌م."

خامراوی گوتی: "نا، نا، من تا ئیستا زه‌حه‌تێکی زۆرم کێشاهه‌، ماوه‌یه‌کی زۆر
چاوه‌روانم کردوه‌، با که‌میکی تریش سه‌بر بکه‌م و له‌سه‌ری هه‌لێشم."

پیره‌ مراری گوتی: "به‌ که‌یفی دلێ خۆت بکه‌، چی به‌ باش ده‌زانی شه‌وه‌ بکه‌." و
چونکه‌ خامراوی به‌ گوتی نه‌کرد، زیز بوو و هه‌ستا و رژی.

سه‌ره‌نجام هیلکه‌ گه‌وره‌که‌ ترووکا. جوجه‌له‌که‌ به‌ جوکه‌ جوک ده‌بویست له‌ قاپۆره
هیلکه‌که‌ بێته‌ ده‌رێ. زۆر گه‌وره‌و ناشیرین بوو. خامراوی ماوه‌یه‌ک لێی ورد بووه‌وه: "
چهند جوجه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌و ناشیرینه‌، به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک له‌وانی دی ناچیت، تۆ بلیتی
بێچوه‌ قه‌له‌موون بی؟! ده‌ی گوتی مه‌ده‌یه‌، زوو به‌ زوو ده‌رده‌که‌وی. ناچار ده‌بیت خۆی
به‌ ئاودا بکات و مه‌له‌ بکات، ته‌گه‌ر رازی نه‌بی به‌ تۆبزی و به‌ شاپان ده‌بخه‌مه‌ ئاوه‌وه."

سبه‌ینی که‌ له‌ خه‌و پابوون، رۆژه‌که‌ی رۆژێکی زۆر خۆش بوو، خامراوی و
بێچوه‌کانی چوون بۆ هه‌زه‌که‌. خامراوی له‌ پێش هه‌موویانه‌وه‌ خۆی هه‌لدايه
ئاوه‌که‌وه: "قاق، قاق." جوجه‌له‌کانیش یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک خۆیان هه‌لدايه‌ ئاوه‌که‌وه،
خه‌ریک بوو له‌ ئاوه‌که‌دا نقوم بن، به‌لام یه‌کسه‌ر هاتنه‌ سه‌ر ئاوه‌که‌و که‌وتنه‌ مه‌له‌. ههر
هه‌موو جوجه‌له‌کان له‌ ناو ئاوه‌که‌دا بوون، ته‌نانه‌ت بوونه‌وره‌ ناشیرینه‌ بۆره‌ قنه‌که‌ش
ده‌گه‌ڵ شه‌وانی دیدا مه‌له‌ی ده‌کرد: خامراوی گوتی: "نا، نه‌خێر قه‌له‌موون نییه‌. تۆ
ته‌مه‌شا چهند به‌ باشی بپی له‌ ژێر ئاوه‌که‌دا دێنی و ده‌بات و خۆی قیت له‌سه‌ر ئاوه‌که‌

پادەگریت. نا بیچووی ھەلالی خۆمە، لە گۆشت و خوینی خۆمە، ئەوی پاستی بی زۆر لێی وردبیتەو ئەو ناشیرنەش نییە! قاق، قاق، دەی وردیلە جوانەکانم دووم بکەون با دنیاتان پێ نیشان بدەم، با بۆ مەلەبەندی مراویانتان بەم، با ئەوانیش بتان بینن. لە من دوور مەکەونەو، تا خێراتر بپۆن باشترە. ئاگاتان لە پشیلە بیت!" خامراوی و جوجەلەکانی گەیشتنە مەلەبەند واری مراویان. چ ھەراو ھەرتەنەیکە بوو. دوو بنەمالە می مراویان لەسەر مارماسیەک لێیان بوو بوو بە قەرەشەو دەمەقالی. ئەنجام لەو بەینەدا پشیلەیکە ھات بەسەر او مارماسیەکی بۆ خۆی ڕفاند.

خامراوی گوتی: "وردیلەکانم، خۆ بە چاوی خۆتان بینیتان. ئەمە یاسای دنیایە." ناو زایبە دەمی، چونکە ئەویش لە دلی خۆیدا خۆی بۆ خواردنی سەری مارماسیەکە نامادە کرد بوو! دەی ئیستا پێ ھەلگرن، خێراکەن، کړنۆش بۆ پیرە مراوی بەرن، ئەمە زانترین مراوی گوندەکەیکە و زۆریش بوێرو دلیرە، ئەسل و نەژادی ئەسپانیاییە. ئەو پەتە سوورەکی بە لاقیەوہیە دەبینن؟ ئەمە بەرزترین میدال و نیشانەکی ریزە کە بە مراویەک بەخشری و نیشانەکی ئەوہیە کە خاوەنەکی بە کەسیکی تری نادات و بۆ خۆیی رادەگریت. گشت خەلک و گیانلەبەرانی گوند ریزی دەگرن. دەی خێرا پێ ھەلگرن با بپۆین، لاقتان وامەییەننەوہ یەک، لاقتان بلاو بگرن. ئەوہ بزانتن کە ھەر بیچووە مراوییەکی بە ئەدەب، ھەمیشە وەکو باب و دایکی لاقی بلاو دەگریت." بیچووە مراوییەکان بە گوێی دایکیان کرد. مراوییەکانی دی کە بە سەرسامی سەیریان دەکردن، بە قاق قاق گوتیان: "تەمەشا، وا یەک فەوجی ترمان بۆ ھات، ھەر لە ماغان کەم بوو، یانی دەبێ ئەم ھەمووہ دەگەل ئیمەدا بپۆین؟ خۆ خواردنی دنیا بەشمان ناکات. ناھ! تەمەشای ئەو یەکەیان بکە، چەند رەزا قورسە. ئیمە حەزناکەین ئەمە لەگەل ئیمەدا بپۆی." یەکسەر یەکیک لە مراوییەکان خۆی گەیانندە بیچووە ناشیرینەکە و دەنوویکی لە ملی دا. دایکی بیچووە ناشیرینەکە ھاواریکرد: "وازی لێینە، بۆچی لێیدەدە؟ بیوہیە و کاری بە کاری کەسەوہ نییە."

ئەو مراویيەى كە لە بێچووە ناشیرینەكەى دابوو، گوتى: "دەزانم، بەلام زۆر ناشیرین و كۆمیدیيە، دەبى تەنگەتاوى بكەين، بۆ ئەوەى بروات!"

پیرە مراویيە پەت لە پێنەكە گوتى: "كچەكەم، بێچووەكانت هەموو جوان و روح سووكن، بەلام ئەو یەكەيان، بە باشى لاقي بلاو ناگرئ، وانییە؟"

خامراوى گوتى: "جەنابى مراوى! راستە جوان نییە، رەزا سووك نییە، بەلام وەكو هەموو بێچووەكانى ترم بە باشى مەلە دەكات. دەتوانم بڵێم لەوانى دیکە باشتريش مەلە دەكات. ئەگەر هەندى تەژوە ناقتۆلا (گەرەى ناشیرین) دیارە، هى ئەوێهە كە ئەو هیلکەيەى ئەوى لیبوو زۆر گەرە بوو. "هەنگى دانەوییەو و ژبیر گەردنى بێچووەكەى ماچ كەرد و ئەوازشتى كەرد و لەسەرى رۆبى: "جا چونكە نێرەيە، ئەگەر جوانیش نەبى زۆر گرینگ نییە."

بەلئى بێچووە مراوى بەسەزمان، زۆر ناشیرین بوو و هەموو پەلەوهر و مریشك و مراویەكانى دى بەر دەنووكیان دەدا و گالتهیان پێدەكەرد و دەیانگوت: "تەها، كە ناقتۆلاى. "نێرە قەلپكە كە پەنجەيەكى تیژى سوژن ئاسا لە پشت هەر لاقتیکەو بوو، خۆى بە گەرە و سەرورەرو پاشای هەموو قەلەموونانى دنیا دەزانى، كە بێچووە مراوى تاینى بىنى وەكو چارۆكەى كەشتیانى چارۆكەدار خۆى پیر با كەرد و ئەوئەندەى قیراندو شیراند كە پۆنەكەى ژبیر ملی شین و مۆر بووئەو.

بێچووە مراوى نەگبەت نەیدەزانى كێو بروات. چونكە زۆر ناحەز (ناشیرین) بوو و هەمووان گالتهیان پێدەكەرد، هەستى بە بەدبەختى دەكەرد. رۆژ بەرۆژ وەزعى خراتر دەبوو. هەموو هەر دەیان بوغزاند، تەنانەت خوشك و براكانى خۆیشى لەگەلیدا توندو رەق بوون و هەمیشە پێیان دەگوت: "بریا پشیلەيەك دەبیردیت و لە كۆلمانى دەكەردیتەو." تەنانەت دايكیشى دەگوت: "خۆزگەم بەوئەى ناتبیین. بریا لەبەر چاوم گوم دەبووت." مراویيەكان بەر دەنووكیان دەدا و مریشكان پەلاماریان دەدا. ئەو كێژەش كە دانى دەدانئ، هەمیشە بە نووكە شەق دوورى دەخستەو.

سەرەنجام، رۆژتېك ھەر چۆنى بوو، ھەلقىيە سەر پەرژىنى مەزراكە، ھەموو چۆلەكەكانى ئەو ناوھ كە ئەو يان بىنى، ترسان و فرېن و لەو ناوھ دوور كەوتنەوھ. بېچوھە مراوييەكە لە دلئى خۆيدا گوتى: "چونكە ناشىرىنم، بۆيە ئەمانە ھەلدېن و لېم دوور دەكەونەوھ." بېچوھە مراوى گۆرىن (ناوبرا) ھەر رۆيى، ھەر رۆيى تا شەوئىكى درەنگ گەييە گوتى قۆيى و ئاويىكى گەورە، كە پر بوو لە سۆنە و مراوييە كۆيى. ئەوئەندە شەكەت و ماندوو و ھيلاك بوو ھەر لەوئەندەرو لە قەراغ قۆيى و زەلكاوەكەدا خەو بردىيەوھ.

كە رۆژ بووھو، مراوييە كۆيىيەكان، يەك يەك لە خەو رابوون و بە سەرسامى پوانيانە ئەم غەوارىيە و لىيان پرسى: "ئەرى تۆچ جۆرە بالئەديەكى؟ بېچوھە مراوييەكەى ھاورېمان سەرى بە ھەموو لايەكدا وەردەسوورانئو رۆژ باش و سلاوى لە يەك بە يەكيان دەكرد. مراوييە كۆيىيەكان گوتيان: "تۆ زۆر ناشىرىنى، بەلام دەتوانى لاي ئىمە بىنئىتەوھ، بە مەرجى كە بىر لەوھ نەكەيتەوھ ژن لە خىلئى ئىمە بىنى."

بېچوھە مراوى نەگبەت و داماو، ئەوھى بىرى لىنە دەكردەوھ ژن ھىنان و زەماوئەند بوو. ھەموو ئاوتىيىكى ئەوھ بوو كە بتوانى، بە ئاسانى و بى سەرىيەشەو بى ئەوھى كەس گەرى پى بكات، لەو زەلكاوەدا بژى و بە كەيفى خۆى ئا و بجاتەوھ. تازە دوو رۆژ بوو بېچوھە مراوييەكە گەيى بوو ئەوئەندە كە دوو نېرە قازى كۆيى لى ھاتنە پىشى. ئەم قازانە ھىشتا بار (بېچوھە مەلى بەھارە) بوون، بۆيە زۆر گورج و گۆل و زىتەل و بزىو بوون. بە تەشەرەوھ (تەعللىق) پىيان گوت: "ھاورىيى جاحىل، تۆ ئەوئەندە ناشىرىنى كە چووئەتە دلئمانەوھ و خۆشمان دەوتى. دەتەوئى دەگەل ئىمەدا بىت و بى بە بالئەديەكى كۆچەرى؟ لە زەلكاويىكى دىكەى ئەم دەوربەرەدا، كۆمەلئىك قازە مېيە دەژىن كە ھەر ھەموويان كىژى رندو جوانن. ھەر كە چاويان بەم سەرو فەسالە ناشىرىنەى تۆ بگەوئى، نەك بە دلئى، بە سەد دل ئاشق و شەپىدات دەبن!"

لە پر دەنگى تەقبنى دوو فېشەك لە ئاسماندا "تريق، تريق" دەنگى دايەوھ. ھەردوو بارە قازەكە پەلە خوار بوونەوھ، كەوتنە ناو زەلكاوەكە، ئاوەكەى ژىرىيان لە

خوینی نهواندا سوور بوو. دیسان دهنگی تهقه بهرز بووه، قازه کیوییهکانی ناو نه بیچاره که (قامیشه لآن) هه لفرین. ئیدی راو بوو ئەما راو. راوچیان له دهوروبه ری قۆبی و زه لکاوه که دا خۆیان بۆ له بۆسه دابوون و هه ندیکیانیش له سه ر داره کان خۆیان هه شاردا بوو. دوو که ئیکی شینبای چر به سه ر دره خته کان و ئاوه که وه وه ستا بوو. توله و تازیان به نیو قامیشه لآن و دوه نه چاره که دا، به نیو قور و چلپاوه وه، به دهم مل و موش و بۆنکردنه وه ده هاتنه پی شی. بیچووه مراوی نه گهت، له ترسا زراوی تۆقی بوو و سه ری وه بن بالی نابوو. له پر تازییه کی لئی نزیک بووه وه. زمانی بستیک له زاری هاتبووه ده ری و توورپی له چاوانی ده باری. دهمی کرده وه و ددانه کانی چر کرده وه. ئەوسا به لای بیچووه مراوییه که دا روپی و شلپ خۆی به ئاوه که دا دا.

بیچووه مراوییه که گوتی: "سوپاس بۆ خودا! ئەوه نده ناشیرینم که ته نانهت تازییش پیم قاییل نییه که بۆ خۆی بمخوات."

به درێژایی ئەو ماوه یه که راوچیان ته قه یان ده کردو فیشه کان به نیو قامیشه لانه که دا به گیزو هور تێ ده په رین، بیچووه مراوییه که ی هاورپیمان له جیی خۆی نه بزووت. که خۆر ئاوابوو، راوچییه کان رویشتن و کپی و ئارامی بالی به سه ر هه موو شوینی کدا کیشا. تا ئەو دهمه بیچووه مراوی بیچاره له ترسا له جیی خۆی نه جوولا. ئەوسا سه ری هه لپری، نیگایه کی دهوروبه ری کرد، وه کو تیسکه ی تفهنگ بۆی ده رچوو له قۆبی و زه لکاوه که دوور که و ته وه. بایه کی توندی ده هات و بیچووه مراوی داماو، به هه زار زه جمهت له مه زراکه ده رچوو.

پاژیکی (بهش) شه و بوری بوو که بیچووه مراوییه که گه ییه کۆنه کوخته یه کی چکۆله. کوخته یه کی هینده ویران و دارو خا بوو، که له ئان و ساتا بوو به سه ریا بروخیت و سه یر بوو که تا ئەو کاته خۆی به پیوه گرتبوو. گش و هورپی باو باهۆز هه تره شی پیای ده برد. بیچووه مراوی داماو، له پال کوخته که دا، کلکی له عاردی توند کرد تا بایه که هه لئێ نه گریت و به دیواری کوخته که یدا نه کیشیت. باو باهۆزه که، سات به سات توندتر بوو، بیچووه مراوییه که له پر بینی که بایه که لایه کی له ده رگای

کوخته که دهره پناوه و که له بهری تێ خستوه، بۆیه بیچووه مروییه که دهیتوانی به ناسانی لهو که له بهرهوه خۆی بخزینتیه ژورهوه و ههرواشی کرد.

پیره ژنیک، به خۆو پشیله یهک و مریشکێکهوه لهو کوخته یه دا ده ژیا. پشیله که که ناوی (سانی) بوو، زۆر شاره زایانه پشتی کووڤ ده کردهوه و دهی میاواندو مووی خۆی گرژ ده کردو دهی مراندو دهی پرخاند. خۆ ته گهر پیره ژن دهستی به تووکه که یدا هینابا، به تایبهتی ته گهر به پێچه وانهوه دهستی پێدا هینابا، پزیسکی لێده بووهوه. مریشکه که دوو لاقی زۆر کورتی هه بوو، ناوی (خرپن) بوو. ئەم مریشکه هیلکه کهر بوو، پیره ژن وه کو مندالێکی خۆی خوشی دهویست. که دنیا رووناک بووهوه، رۆژه لات، سهیریان کرد بیچووه مروییه کی غه ریبو غه واره خۆی به گۆشه یه کی کوخته که یاندا کردووه، زۆریان پێ سهیر بوو. پشیله که دهستی به مراندن کرد، مریشکه که کهوته درقه درقو گاره گار. پیره ژن سهری له ههراو ههنگامه ی تهوان سوڤما بوو، پرسی: "چی بووه؟" روانییه ده و روبه ری خۆی، به لام چونکه چاوه کانی کز بوو بوون، بیچووه مروییه که ی لێ بوو به مروییه کی خرپن و قه له و که ری ی ون کردووه و به پێی خۆی هاتووته بهر دهستی، گوتی: "به ه به ه! چ دهسکه وتی کی با هاورده یه! ته گهر میچکه بی باشه، هیلکه مان بۆ ده کات. به لام ده بی جار ی سهیر بکه ین تا بزانی نیره یه یان مییه." پیره ژن، سێ ههفته ی ریک، بۆ تاقیکردنه وه بیچووه مروییه که ی له ماله که ی خۆیدا پاگرت، به لام به در یژایی ئەم ماوه یه تاقه هیلکه یه کیشی نه کرد.

ئێستا، پشیله و مریشکه که بوو بوون به ناغاو خانمی مال. هه میشه ده یانگوت: "ئیمه و دنیا"، چونکه خۆیان نهک هه ر به نیوه ی دنیا، به لکو به نیوه باشه که ی دنیا ده زانی. بیچووه مروییه که ی له مه ر خۆمان، باوه ری وابوو که هه موو که سیک هه قی ته وه ی هه یه را بوو چوونی جیاوازو تایبه تی خۆی هه بی و گوزارشتی لیبکه ن. به لام مریشکه که وا بی ری نه ده کرده وه ته مه ی پێ قه بول نه ده کرا. رۆژیک مریشکه که، له بیچووه مروییه که ی پرسی: "تۆ ده توانی هیلکه بکه ی؟"

- نه .

- كهواته ده‌مت لىنكبنه‌و فزه مه‌كه .

پاشان پشيله‌كه لىي پرسى: "تۆ ده‌توانى خۆت گىف بكه‌يته‌وه‌و بمرئى و پزىسك بهاوى؟"

- نه ء

- كهواته، كه خه‌لكى ئاقل و فاميده كه‌وتنه قسه، تۆ ده‌مت داخه‌و له خۆته‌وه قسه مه‌كه .

بىچووه مراوييه‌كه، مات و خه‌مبار له سووچىكه‌وه هه‌لكورما . له پر هه‌ستى‌كرد پىويستى به هه‌واى تازه‌و تيشكى خۆره، بۆيه هه‌زى ده‌كرد كه ميك مه‌له بكات و گرىي دلى خۆى بۆ مريشكه‌كه كرده‌وه .

مريشكه‌كه به‌رسقى (وه‌لام) دايه‌وه: "من ده‌زام كويت ديشيت؟ چونكه هيج كارىك نازانى و هيجت له‌بارا نيبه، بۆيه بىر له‌م شته قۆرانه ده‌كه‌يته‌وه . برۆ له جياتى ئەم گه‌وجه گه‌وجه، هيلكه‌يه‌كه بكه، يا مره مريك بكه، هه‌نگى ده‌بينى چۆن هه‌موو شتيك به دلى خۆت ده‌بى." "

بىچووه مراوييه‌كه گوتى: "تۆ له قسه‌كانى من ناگه‌ى، لىم تىناگه‌ى..."

مريشكه‌كه كه به‌رسقى دايه‌وه: "باشه، ئەگه‌ر من لىت تىنه‌گه‌م ئەدى كى لىت ده‌گات؟ بىگومان خۆت له پيره‌ژن و پشيله‌كه‌ش به ئاقلتر ده‌زانى، وانيبه؟ ئەوه‌نده‌ش غه‌را مه‌به بچكۆل . باوه‌ر بكه من خىرو چاكه‌ى تۆم ده‌وى . پيشىنان گوتويانه: دۆست ئەوه‌يه بتگرينى نكه بتخاته پىكه‌نين! كاتى خۆت به فيرۆ مه‌ده . باشترين شت ئەوه‌يه به‌زووترين كات بىيته هيلكه‌وه فيرى هيلكه‌كه كردن ببىت، چۆن بمرئى، چۆن به پهره‌كانت پزىسك بهاوى ."

بىچووه مراوييه‌كه گوتى: "وا باشتره لىره برۆم و خۆم به دنباى به‌رىندا بكه‌م ."

مريشكه‌كه گوتى: "كه‌يفى خۆته، چىت پىخۆشه ئەوه بكه ."

بیچووہ مراویبہ کہ لهوئی رۆبی، به زۆر قهله مپه ودا تی پهری، و له زۆر ئاودا مه لهی کرد، به لآم ههر كه سینك كه دهییینی، ئه وهنده ناحهزو ناشیرینه گالتهی پیده کرد. وهرز هاتن و رۆیین، تا وهرزی پایز هات. گه لآی دارو دره ختان بهره بهره زهرد ده بوون، با لیتی ددان و دهوهرین. دنیا زۆر سارد بوو بوو. هه وری گه وآ گه وآ، كه دیار بوو به فری پییه، له زهوی نزیك ده بوونه وه. قهله ره شه كه یه كه له هیلانه كه ی خۆیدا هه ئنیشتبوو و له سه رما هه لده له رزی و ده یقرا ند، ژیان له و سه رما و تۆفه دا بۆ بیچوو هه مرای نه گه ت و بیچاره زه هه ت و دژوار بوو. رۆژی، ده مه و ئیواره یه كه، كه تیشکی هه تا و بالی به سه ر هه موو شوینی کدا کیشابوو، پۆله بالنده یه کی سپی جوان هاتنه بی شه و مه زرا كه. بیچوو هه مرایبیه كه به عه مراتی خۆی ئه م بالنده یه نه یینی بوو. هه موو مل باریك و درێژ، بالیان گه وره بوو. ئه مه نه قوو بوون. ده نگ و ئاوازیان هه موو ئاسمانی پر کردبوو. ئه م قوو هه جوانانه، هه موو سالیك له م کاته دا، له شه قه ی بالیان دده او به ره و ئاران و گه رمه سیرو ده ریاچه ی گه و ره تر کۆچیان ده کرد

ئه مه نه، له ئاسماندا به ره به رزو به رزتر ده بوونه وه و بیچوو هه مرایبیه كه ی هاو پرتی خۆمان، نوقمی ته مه شای ئه وان بوو بوو. هه ستیکی سه یر دل و ده روونی داگیر کرد بوو. به سه ر ئاوه كه وه به ههر چوار ده وری خۆیدا ده سو راپیه وه و ملی هه لده پرتی تا مه له كان باشتر بدینی له پر هاواریکی هینده به رزو سه یری کرد كه خۆی له ده نگه كه ی خۆی ترسا. نه یده توانی ئه و بالنده جوانانه له بیربكات، کاتی كه ئه وان له هه ته ری چا و ون بوون، خۆی به ژێر ئاوه كه دا کرد. كه هاته وه سه ر ئاوه كه ئیدی بیچوو هه مرایبیه كه ی جارن نه بوو، هه ستیکی سه یر سه راپای گرتبوو. ناوی ئه و بالنده یه نه ده زانی و ته نانه ت نه شیده زانی كه بۆ کوئی کۆچ ده کهن، به لآم هه ستیده کرد كه هه رگیز هیچ كه س و هیچ شتیکی به نه ندازه ی ئه و بالنده خۆش نه ویستبوو. له ناخی دلی خۆیدا زه رده یه كه به غیلی پینه ده بردن. هه رگیز ئه و جوانیه ی بۆ خۆی به ئاوات نه خواستبوو. ئه و ته نیا ئه وه ندیه به س بوو كه مرایبیه کانی دی له نینو خۆیاندایه بوللی بکهن، ده ری نه کهن، داماو خۆت بیچوو هه مرای ناچه ز (ناشیرین)!

وهرز گؤرا، زستان هات، زستانیکي زۆر سارد. بیچووه مراوی ناچار بوو له ئاوه کهدا مهله بکات تا نهبهستی، بهلام ئاوه که رۆژ به رۆژ زیاتر دهیبهست و مهوداکهی کهمتر دهبووه، تا وای لیهات هه موو ئاوه که بهستی و بوو به یه کپارچه سههۆل. بیچووه مراوی له ناو ئاوه کهدا پییهکانی دهجوولاند تا نه یه لێ ئاوه کهی دهووریهری بیبهستی، بهلام بی سوود بوو ههولێ. سههرهخام ماندوو بوو، له پهلوپۆ کهوت و سههۆل چوار دهووری گرت.

بهیانی زوو، کابرایهکی جووتیار که به ویندهرا تیدهپهپری، مراوییه کهی بینی که له نیو سههۆلدا گیری خواردوو. به سهندهلهکانی (قاپ قاپ، تهفتهقیله) سههۆله کهی شکاندو مراوییه کهی بو ماللهوه، بۆ لای ژنه کهی بردهوه. بیچووه مراوی لهوێ. له مائی جووتیاره کهدا ناهیکی تی گهراو بوژایهوه. مندالهکانی دهیانویست گه مهی دهگه ل بکهن، بهلام ئهو وایزانی که دهیانهوێ تهزیهتی بدن. بۆیه شپرزو و ترساو به هه موو لایه کدا غاری دهدا. له په شوکاویدا خۆی به قاپیک شیردا کرد، شیره که رژایه ناو ژووره که. ژنی جووتیاره که به قیژه قیژ دواي کهوت، بیچوه مراوییه که ته مجاره یان خۆی به قاپه که رهیه کدا کردو له وپوه هه لفری و کهوته که ندوو ئارده که یانه وه، و پاشان له ویش دهرهات. ته و جا ژنه که، به و مقاشه ی که به دهستی وه بوو، یه کیکی پیدا کیشا. مندالهکان به دهم پیکه نین و ههراو ههنگامه وه کهوتنه هه ول و ته قه لای ته وه ی که بیگرن. خۆشبه ختانه دهرگای ماله که کرا بوه وه و بیچووه مراوییه که به هه ر زه همه تی بوو توانی له دهرگاکه وه وه دهر بکه وێ و به ره و بیشه و لیپه واران هه لفری. کاتێ گه ییه بیشه زاران، هیلاک و ماندوو، شپرزو و چه په ساو، له سه ر ئهو به فره زۆره نیشته وه که تازه که و ته بوو.

سه رباری هه موو به دبه ختیبهکانی، ناچار بوو سه رمای سه ختی زستانیش تهحه مول

بکات،

رۆژگار تیهپری، وهرزی به هار هات، پرتهوی هه تاو بالی به سه ر هه موو لایه کدا کیشا، تهیرو تو کهوتنه خویندن، ئیدی به هار بوو ته ما به هار! تا هه ز که ی جوان و دلگیر.
له پر بالی لیک کردنه وه، به دهنگی بالهکانیا تیگه یی که زۆر به هیژ بوون. بالهکانی گه وه بوو بوون و ئیستا دهیان توانی هه لێ بگرن و له عاردی بهرز بکه نه وه. له شه قه ی

بالیدا، له چا و ترووکا نیکدا خوی گه یانده باخیکې گه وړه. د ارسینو، شکوفه یان کرد بوو، بونی یاس، د نیای پر کرد بوو. به راستی باخیکې دلگړو جوان بوو، هر گوشه یه کیت ته مه شا ده کرد، تهر و پرو پاراوو به هاری بوو. بیچووه مراوییه که ی هاورپیمان، له قوولایی باخه که ووه له دووره و سق قوی سپی جوانی به دی کرد، که به بهر چاوییه ووه به غروره ووه بالیان لیک ده دا، له دووره ووه ناسینییه ووه خه میکی سهیر سهراپای داگرت. له دلی خویدا گوتی: "اچا که بچم بۆ لای تمم بالنده جوانانه، هر چه نده پییان ناخوش ده بیت و لیم توره دهن و به دهنوکان تیم به رده بن و دهنکوژن، به لام قهیدی نییه، توان به دهنوک بمکوژن باشتره له ووهی مرویان بهر دهنوکم بدن یان مریشکان په لامارم بدن، یان کچولئی مه زاردار بهر نو که شاپانم بدات یان له سهرمای زستاندا رهق بجه ووه."

ههنگی له شقه ی بالیدا، خوی به رووباره که دا کردو به مه له بهر ووه لای قوه جوانه کان رژی. کاتئ قوه کان بینیان له شقه ی بالیان داو به په له خویان گه یاندى. بیچووه مروی به سه زمان گوتی: "وهرن بمکوژن!" به دهم چا و پروانی مهرگه ووه، سهری به دیار ناوه که ووه شوپ کرده ووه. به لام چی بینى؟ وینه ی بالنده به کی جوانی له ناوه سافو زواله که دا بینى. ته مه وینه ی خوی بوو، به لئ گورابوو، ئیدی بیچووه مراوییه بوره قنه ناشیرین و ناقولاکه ی جاران نه بوو، به لکو قوییه کی ته و او بوو.

گرینگ نییه له مه زراو مه لبه ندی مرویان بیته دنیا، گرینگ ته و یه له هیلکه قوو بوو بیت.

قوه گه وړه کانی تر، به دهور و به ریدا مه له یان ده کردو به دهنوکان نه وازشتیان ده کرد. چونکه له نه گبه تی و به دبه ختی رزگار بوو بوو، له خوشیاندا له پیستی خوی نه ده هیوری. هه نو که له هه موو کهس زیاتر قه دری ژیانى خوش و بایه خى جوانی ده گرت و ده زانی. چهند مندالیک هاتن بۆ باخه که تا ورتکه نان و گه نمه شامی بۆ قوه کان بجه نه ناوه که ووه. مندالیک که له هه موو ته وانی دی بچووکتر بوو، به سه رسامی هاواری کرد: "ته مه شا کهن! ته مه قوییه کی تازه یه." منداله کانی دیکه ش هه موو به یه که دهنگ گوتیان: "به لئ، قوییه کی

تازه هاتووه. "ئەوجا لە خۆشیاندا کەوتنە چەپڵە لێدان و سوردان و بە غار رویششتن تا داكو بايشيان بيئن.

ئەو خەلکەى کە بۆ باخە کە دەهاتن تا ورتکە نان و گەمە شامى بۆ قووه کان بخرنە ئاوه کەوه، دەیانگوت: "ئەم قووه تازه يه له هەموو ئەوانى تر جوانتره. تازه بارو جوانه." قووه پیره کانیش، بە نیگای پر میهرو ستایشه وه سهريان ده کرد.

بیچوووه مراوییه کەى لە مەر خۆمان کە ئەو هەموو میهرو ریزه ی دەبینى، دەپه شوکا و له شهرما سهرى وه بن بالى دەدا. ههستی شادمانى، سهراپای قووه باره کەى داگرتسوو، بەلام له خۆى بايى نه بوو، چونکە دلى پاک و بيگهره، دلى پر میهرو دلۆقانى، ههريگيز مه غروور ناييت. له خۆى بايى ناييت. ئەو کاتانه ی وه بير دینایه وه کە هەمووان نازاریان دەدا، ته شقه له يان پى ده کرد و گالته يان پیده کرد و له گەل ئیستادا بهراوردی ده کرد کە هەمووان دهیانگوت جوانترین بالنده يه.

بنه ياسى وه نه وشه يى سهرى چلانی دانه واند بووه وه به ئاسته م خۆى له ئاوه کە دەسوو، ههتا و گه رم و ئارام ده دره وشایه وه. ئەویش باله کانی پیکدادان و گه رده نه جوانه کەى قوت کرده وه له کانگای دلّه وه، به وه پهرى شادى هاواری کرد: "گاتى کە بیچوووه مراوییه کى ناحه ز بووم، له پر خه ی خه ی خه یالیشدا ئەوهم به بیره نه ده هات کە روژى له روژان، ئەوه نده خو شحال بيم."

هانس کریستین ئاندرسن

۱۸۴۴

(۱۰)

راپونزهل

هه‌بوو نه‌بوو، روژگارتيك ژنو ميژديك پينكه‌وه ده‌ژيان. ئەم ژنو ميژده مندااليان نه‌بوو، بژيه زور خه‌مين و نارپه‌حەت بوون. سەرەنجام خواوهند ئاواتي ژنو ميژده‌ي هينايه دي، ژنه سكي پر بوو. په‌نجه‌ره‌يه‌كي بچوك له ماله‌كه‌ي ئەم ژنو ميژده ميه‌ره‌بانه‌دا هه‌بوو، ئەم په‌نجه‌ره‌يه ده‌پروانيه سەر باخيكي يه‌جگار جواني پر له گول و گولزاري جوان.

شوره‌يه‌كي (ديوار) زور به‌رز به ده‌وري ئەم باخه‌دا كي‌شرا بوو، و كەس زاتي نه‌ده‌کرد بچيته باخه‌كه‌وه، چونكه خواه‌ني باخه‌كه ژنيكي جادوو‌بازي به ده‌سه‌لات بوو كه هه‌موو خه‌لكي دنيا لبي ده‌ترسان.

روژتيك، ژنه له‌بەر په‌نجه‌ره‌كه وه‌ستا بوو، و نقومي ته‌مه‌شاي باخه‌كه بوو، كه له پر چاوي به ته‌ختيكي كه‌وت كه زه‌لته‌يه‌كي زوري گولي راپونزه‌لي به‌سه‌ره‌وه بوو. گه‌لاي راپونزه‌له‌كه هينده ته‌رو ئاودارو تازه بوو كه ژنه حەزي چووه خواردني زه‌لته‌ي راپونزه‌ل. تاسه‌ي خواردني زه‌لته‌ي راپونزه‌ل روژ به روژ له‌لاي ژنه‌ي تايين كه بي‌زو و مه‌گيراني ده‌کرد، زياتر ده‌بوو، و ژنه دلنيا بوو كه شه‌گەر له‌وه گيايه نه‌خوات كام ده‌كات و نه‌وسي ده‌تكي و نه‌خوش ده‌كه‌وي و لاواز و رهنگ زه‌رد ده‌ب. چەند روژتيك به‌م حاله‌وه بوري، تا روژتيك ميژده هه‌ستي به نيگه‌راني و په‌شيوي هاوسه‌ره‌كه‌ي كردو گوتي: "گيايه‌كه‌م بچي نه‌وه‌نده لاواز بوويت؟ ژنه وه‌لامي دايه‌وه: "شه‌گەر، توژتيك راپونزه‌ل، كه له باخه‌كه‌ي پشت ماله‌كه‌مانه‌وه هه‌يه، نه‌خۆم، دلنيام كه ده‌م‌رم."

پیاوه که، که ژنه که ی زۆر خوښده ویست، له دلێ خۆیدا گوتی: "تا ژنه که م نه مردوو به فیا بکهوم، و به هه رخرخ بووه، هه ندێ راپونزه لێ بو بچنم."

که رۆژ ناوا بوو، دنیا تاریک بوو، پیاوه به سه ر دیوارو هسه ره که کهوت، خۆی به باخی ژنه جادوو بازه که دا کردو به په له باوه شیک راپونزه لێ چنی و بو ژنه که بی هیئا. ژنه، به راپونزه له که، زه لاتیه که کی هیئده به تام و له زه تی دروست کردو خوارد که له عه مراتی شتی وا خۆشی نه خوارد بوو. رۆژی دواتریش، ژنه دیسان هه زی چوو خواردنی زه لاتیه راپونزه له و میرده که ی ناچار کرد هه مدیس بو باخه که بچیت و هه ندێ راپونزه لێ بو بیتنی.

ئێواره وه ختیکی درهنگ، پیاوه بو جاری دووه م به سه ر هسه ری باخه که کهوت، به لام هه رکه پتی نایه ناو باخه که، چاوی به ژنه ی جادوو باز کهوت و ترس له سه راپای نیشته. ژنه ی جادوو باز، به نیگیه که ی زۆر تو ره وه هاواری کرد: "چۆن ویرات وه کو دزان به هسه ره که دا سه ر بکهوی و بیتته ناو باخه که م و گو له راپونزه له که م بدزیت؟ تو ده بی له سه ر ته م رووقامی و سه رپنجیه ته سزا بدریت تا بی به په ندو عیبه رت بو کهسانی تر." کابرا گوتی: "تکایه مبه ره، چونکه من له ناچاریدا ته م کاره م کردوو. ژنه که م حامیله یه، بیژگه وانه، له په نجه ره که مانه وه گو له راپونزه له کهانی تو ی بینسی و به جۆری هه زی چوو خواردنی ته و گو له که ته گه ر نه بخواردایه کامی ده کردو ده مرد."

ژنه ی جادوو باز که گوپی له و قسانه بوو گوتی: "ته گه ر راست بکهیت و ابیت، ته نیا به یه ک شت لیت خۆش ده م. ده بی ته و منداله ی که ده تان بی، بده یته من تا به ده وری دنیا دا بیگی م. دلنیا به که منداله که ت ئاینده یه که ی باشی ده بیت و وه کو دایکیک ئاگاداری ده که م."

پیاوه، له ترسا، داوا که ی ژنه ی جادوو بازی قه بوو لکرد. زۆری نه برد که منداله هاته دنیا و سه رو که له له ی ژنه ی جادوو باز په ییدا بوو. جادوو بازه که، منداله که ی ده گه ل خۆدا بردو ناوی نا "راپونزه له". ته م ناوه له و ده شه رو مه رزو بووه دا به مانای "گو له ئیستکانی" یان "گو له پهر" بوو.

راپونزەل، ھېندە جوان بوو دەتگوت ھەتاوہ. کہ تەمەنی بوو بە دوانزە سالان، ژنەى جادووباز، لە نيو ليرەوارىكى چرە دارو درەختدا، لە بورجىكى بى دەرگاوى بى قالدەرمەو بى پليكانەدا ھەپسى کرد، تەنيا لە سەرى بورجەكەدا دەلاقەيەكى بچووك ھەبوو کہ ھەر کاتى پيرە جادووباز ويستباى راپونزەل بدىنى، لە پايىنى بورجەكەوہ بانگى ليدەکرد:

راپونزەل، راپونزەل

پرچە زيرينه کەت بەریدەوہ

راپونزەل، کہ قۆتىكى زۆر دريژى جوانى وەکو پرستە زيرى ھەبوو، ھەركاتى گوئى لە دەنگى جادووبازەكە دەبوو، قۆە ھۆنراوہكەى، يانى پرچەكەى دەكردەوہو لە دەلاقەكەوہ شۆرى دەكردەوہو ژنەى جادووباز وەكو پەيژە، پييدا سەردەكەوت بۆ ناو بورجەكە.

چەند سالتيك بەم جۆرە بورى، تا رۆژتيك كورە پاشايەك بەدەم سواريبەوہ گوزەرەو ريبى كەوتە ئەو ليرەوارەو بە تەنیشتى بورجەكەدا رەت بوو. لەو دەمەدا كورە پاشا گوئى لە دەنگىكى يەجگار خۆش و دلرپين بوو، بە دەستى خۆى نەبوو وەستاو ئەفسوونى ئەو دەنگە بوو. ئەمە دەنگى راپونزەل بوو کہ لە تەنياييدا بيتاقەت بوو بوو و ھەوليدەدا بە گۆرانى چرپىن خۆى سەر گەرم بکات. شازادە پريارى دا بە بورجەكەدا سەر بکەوى و خواوہنى ئەو دەنگە بدىنى، بەلام ھەر چەندى کردو كۆشا ھيچ دەرگايەكى نەبينيبەوہو ئەنجام بۆ مال گەرايەوہ. شازادە بە جۆرى شەيداي ئەو دەنگە بوو بوو کہ ھەموو رۆژى بۆ ليرەوارو دارستانەكە دەرۆيسى و گوئى لە دەنگو ئاوازی راپونزەل دەگرت.

رۆژتيك کہ شازادە لە پشت درەختيكەوہ وەستا بوو، لە ناكاو جادووبازە پيرەكەى بينى کہ لە خوار بورجەكەوہ ھاوارى دەکرد:

راپونزەل، راپونزەل

پرچە زيرينه کەت بەریدەوہ

هەنگی سەیری کرد کە راپونزەل پرچە کە ی شۆر کردەووە و جادووبازە کە پێیدا سەرکەوت بۆ سەر بورجە کە .

شازادە لە دلی خۆیدا گوتی: "ئەگەر ئەمە پەیژە بێ و بکری پێیدا سەر بکەوی بۆ سەر بورجە کە، وا چاکە منیش بەختی خۆم تاقی بکەمەووە و پێیدا سەر بکەوم."

رۆژی دوایی، دەمەورۆژاوا، شازادە هاتە بن بورجە کە و هاواریکرد:

راپونزەل، راپونزەل

پرچی زێرینت بەریدەووە

راپونزەل، هەرکە گوێی لە دەنگی شازادە بوو، پرچە زێرینە کە ی شۆر کردەووە و

شازادە پێیدا سەرکەوت.

سەرەتا راپونزەل زۆر ترسا، چونکە تا ئەو کاتە هیچ پیاویکی نەبینی بوو. بەلام

شازادە زۆر بە نەرم و نیانی قسە ی دەگەل کردو گوتی:

"یە کە مچار کە گویم لە دەنگ و ئاوازت بوو، زۆر دلەبەندت بووم و کەوتە هەولێ

ئەو ی بتبینم." راپونزەل یە کسەر ترسی رەوپیەووە، هەرکە شازادە خوازبینی کرد،

راپونزەل لە دلی خۆیدا گوتی ئەمە گەنجی قۆزە و سەبارەت بە منیش زۆر لە پیرە

جادووبازە کە میریقانترە (میهرەبان). ئیدی راپونزەل دەستی دە نیو دەستی شازادە ناو

گوتی: "من زۆر خوشحال دەم ئەگەر لە گەل تۆدا بم، بەلام نازانم چۆن لەم بورجە بێمە

خوارەو؟ چارە ئەمە یە کە هەر کاتی بۆ دیدە نیم دێی، کلافە یە ک ئاوریشم دەگەل خۆدا

بینی، تا پە یژە یە ک ی پی دروست بکەم، کە پە یژە کە ئامادە بوو، هەنگی دەتوانم پێیدا

بێمە خواری، و تۆش بە سواری ئەسپە کەت هەلمبگریت و لیڕەم ببە ی."

چونکە پیرە ژنە ی جادووباز، بە رۆژەو دەهاتە دیدەنی راپونزەل، بۆ یە راپونزەل بە

شازادە ی گوت کە بەشەو بێتە دیدەنی، هەر کاتی کیش کە شازادە دەهات کلافە یە ک

ئاوریشمی دەگەل خۆیدا دینا، تا پە یژە کە ئامادە بوو.

پیرە ژنی جادووباز، هەر هەستی نە کرد کە چ شتی ک لە دەورویەری رووی داو، تا

رۆژی ک راپونزەل، بێ بیر کردنەو، رووی کردە جادووبازە کەو گوتی: "نازانم دایکە گیان،

بوچی تو زور به زه همت هه لده کیشمه سه ری، که چی شازاده ی گهنج زور به ناسانی و له چاو ترووکاینکدا ده گاته لام."

جادووبازی پیر، له ناکاو هاواریکرد: "ئه وه چیت گوت کچه تیوه ی نارپه سه نی به دفر، من وام خه یالده کرد که تو م له هه موو خه لکی دنیا شار دووه ته وه، که چی وا دیاره منت خاپاندووه (خه له تاندووه)؟"

جادووبازه که، به توورپیی که زییه جوانه کانی راپونزه لئی له دوری دهستی پیچاو به دهستی راستی قرچ قرچ مقهستی لیناو بری. ئه وسا به وپه ری دلپه قی راپونزه لئی بو بیابانیکی دووره دهستی کاکي به کاکي بردو له وی به ره لالی کرد تا به تاقی ته نیاو به وپه ری نه گبه تی دریزه به ژیان بدات.

به لام شهوی هه مان روژ، که جادووبازه که راپونزه لئی دامای له بیاباندا به ره لالی کرد بوو، که زییه کانی راپونزه لئی به ته لبه ندی ده لاقه که وه به ست، و کاتی که شازاده هات و هاواریکرد:

راپونزه ل، راپونزه ل

پرچی زیرینت شو پر بکه وه.

پیره ژنه جادووبازه که، پرچی راپونزه لئی شو پر کرده وه و شازاده ی وه کو هه همیشه هه لکیشایه سه ره وه.

به لام شازاده، له جیاتی راپونزه ل، رووبه پرووی پیره ژنه جادووبازه که بووه وه که چاوانی شه رباری تی بری بوو و به ته وسه وه گوتی: "ها، به ته ما بوویت دلداره که ت بدینی، به لام ئه و بالنده جوانه هه لفری و روپی و بو هه همیشه بیده نگ بوو. پشیله گرتی و چاوانی توژ دهر دینی. راپونزه ل ته واو، به یه کجاره کی ون بوو، و جاره کی دی هه رگیز نای بینیتته وه."

شازاده، به و قسانه خه میکی وه ها دایگرت، که بی هیچ بیر کردنه وه یه که له سه ر بورجه که وه خوی هه لڈیرا. ئه گه رچی نه مرد، به لام ئه و چقل و دروانه ی به سه ریاندا که وت، له چای چه قین، هه نگی شازاده کوپرو نابینا، ویل و سه رگه ردان به ناو لیوه وارو

جەنگەلەن كەوت، خۆراكى بنە گياو دانەوئىلەي كينوى بوو، پيشەي تەنيا گريان و زارى و خەمى لە دەستدانى دلدارە نازيزە بى سەرو شوپنەكەي بوو.

شازادە، يەك سالى تەواو، بە دەم خەم و كۆفانەو و ئىل سەرگەردان بوو، تا سەرەنجام گەببە ئەو بىابانەي كە راپونزەل، بەوپەرى كلۆلى تيايدا دەژيا.

شازادە، لە ناكاودا گوئى لە دەنگىك بوو كە زۆر بە گوئى ئاشنا بوو. بەوپەرى تاسەو تامەزرۆيى بەرەو سەمتى دەنگەكە داكشا. كاتى كە بە تەواوەتى لە دەنگەكە نزىك بوو، راپونزەل شازادەي ناسيبەو، دەستەكانى لە ملى وەرئىناو لە هۆرژنى گرانى دا. دوو دلۆپە فرمىسكى راپونزەل رژانە سەر چاوانى شازادە، كە لە پر چاوانى كرانەو توانى وەكو جارى جارەن هەموو شتىك ببينى.

شازادە، راپونزەلى، بۆ ولاتى خۆى بردو، سالى سالى بە خۆشى و شادى پىكەوە ژيان.

جاكوب و ويلهيم گريم.

شازادە خانم و دەنگە نۆك

هەبوو نەبوو، لە رۆژگارانی كۆنى كۆندا، شازادە يەك هەبوو، ئەم شازادە يە دەيوبيست شازادە خانمىك بجاوژى، بە لّام شازادە خانمىكى راستە قىنە.

شازادە، بە جددى كەوتە گەران بە دووى شازادە خانمىكى راستە قىنەدا، هەموو دنيا گەرا، بە لّام تووشى هەر شازادە خانمىك دەبوو، رووداويك دەهاتە پيشەووە و بۆى دەرەكەوت كە ئەو كىژە شازادە خانمى راستە قىنە نىيە.

زۆر شازادە خانمىش هەبوون، كە شازادە بۆى ساغ نەدەبوووە كە ناخۆ شازادە خانمى راستە قىنەن يان نا. سەرەنجام شازادە پاش ئەووى دنياى بە دواى شازادە خانمىكى راستە قىنەدا تەى كردو دەستى نەكەوت، بە نا ئومىدى بۆ مال گەرايەووە. شەويك هەلىكردە بۆران و تۆفانىكى توند، هەورە تىرشقە دنياى هەلگرتبوو، بارانىكى توندى لافا و ئاسا دەبارى، شەويكى يەجگار ترسناك بوو. لە ناكاو لە جەرگەى ئەو تۆفانەووە دەنگى لىدانى دەرگای كۆشك بەرز بوووە. پاشاى پىر بە پەلە هەستاو چوو دەرگای كردهووە. سەيرى كرد كىژىك لەبەر دەرگا وەستاو، زۆرى پى سەير بوو. وەزعى كىژە كە زۆر خراب بوو، باراناو بە سەرپايدا دەهاتە خواری و لە پىلاو كانيەووە دەرەچوو. كىژە دەيگوت كە گوايە شازادە خانمىكى راستە قىنە يە. كاتى كە پاشا، كىژۆلە كەى هينايە ناو كۆشكە كە، شازنى پىر بىرى كردهووە: "چ قەيدى، بە زووى بۆمان دەرەكەوئى كە ئەو كىژە شازادە خانمى راستە قىنە يە يان نا؟"

شازن، كە لەم كارانەدا زۆر شارەزاو كارامە بوو، هيجى بە كەس نەگوت، يەكسەر خۆى بە يەككە لە ژوورى نووستنەكاندا كردو دەنگە نۆكىكى خستە سەر تەختە خەو كەو پاشان بىست دانه دۆشەكى لەسەر پاختو پاشان بىست ليفەى پەرى قووى

شیکراوهی له سهەر دۆشه که کان راخست. ئیستا ئەم جینگیه ناماده بوو تا شازاده خانم شهوی له سهری بخوای.

بهیانی، شازن له کیژی پرسی: "خهوی دوی شهوت چۆن بوو؟" شازاده خانم وهلامی دایهوه: "زۆر خراب بوو، تا بهیانی چاوم لیک نهناوه، نازانم، لهوه دهچوو شتیکی زۆر رهق له سهەر جینگاکه م بوو بی، ئازای ئەندامم شین و مۆر بووه تهوه. یه جگار ناخۆش بوو." بهو جۆره بۆیان ده رکهوت که کیژی درۆی نه کردوه و شازاده خانمیکی راسته قینهیه، چونکه توانی بوو له ژیر بیست دۆشهک و لیغه وه ههست به دهنکه نۆکه که بکات.

کهس گومانێ لهوه نه بوو، که جگه له شازاده خانمیکی نازدار، کهسی دی نه وهنده ههستیاری ناسک بیت! بۆیه شازاده زه ماوه ندی دهگهڵ ئەو کیژهدا کردو دهنکه نۆکه کهیان وه کو یادگار له مۆزه خانه ی پاشایه تیدا دانا! ئەگەر یه کیک ئەو دهنکه نۆکه ی نه دزیی، ئیستاش ده توانی لهو مۆزه خانه یه دا بیدینی! ئەمه بوو به سه رهاتی شازاده خانمیکی راسته قینه.

هانس کریستین تاندرسن

سەربازى قەلایى

هەبوو نەبوو، لە سەردەم و روژگارانیکی زۆر کۆندا، بیست و پینج سەربازى قەلایى هەبوون کە هەموو براپوون و زورپەتەى یەك كۆنە کەوچكى قەلایى بوون. جلەکانیان سوورو زەرد بوو. هەموو خەبەردار و وریا، تەفەنگ لەسەر شان وەستابوون، و تەنیا تەمەشای پیتشەو هیان دەکرد. کاتێ کە سەرى پاكەتە کەیان لیکرایهوه، و چاویان بەم دنیا بەرینه دا کرایهوه، یەكەم شت کە بەر گوێیان کەوت هاواری مندالیکی چکۆلە بوو کە بە دەم چەپلە لیدانەوه گوتی: "ئای سەرباز، سەربازى قەلایى!" ئەم سەربازانە دیاریی جەژنی لە دایکبوونی ئەو کورە بچکۆلەیه بوون. ئیدی مندالە کە هەرکە دیارییه کەى وەرگرت سەربازەکانى هەلگرت و یەك یەك لەسەر میژە کە ریزی کردن. ئەم سەربازانە کوت و مت وەکو یەك و ابوون، بە موو لە یەكتر جیاواز نەبوون، تەنیا یەکیکیان نەبیّت، کە لە دواى هەموویانەوه دروستکرا بوو، کە نۆرە هاتبووه سەر دروستکردنی ئەو، قەلاییه کە کەمى هینابوو، بۆیه بە یەك لاقەوه دروستکرا بوو، چونکە قەلاییه کە بەشى نەکرد بوو. ئەم سەربازە وەکو ئەوانى دى خەبەردار و وریا، تەفەنگ لەسەر شان وەستا بوو، بەلام لەسەر یەك لاق وەستابوو، پاشان هەر ئەم سەربازە بوو کە لە ناو هەموو ئەوانى دیدا ناوبانگ و شوۆرتی دەرکرد، جا ئەم چیرۆکەى لیژەدا بۆتانی دەگێرەوه، سەربورده و بەسەرھاتی ئەو سەربازەیه:

میژە کە، مەلایى زۆرى لەسەر بوو، بەلام جوانترینیان کۆشک و قەلایەکی مقەوایی بوو، کە دەتوانرا، لە پەنجەرەکانیەوه ناو ژوورەکانى بدینی. ناوینەیه کى قەلایى لە چوار دەورى کۆشک و قەلاکە دانرا بوو، ئەم ناوینەیه لە دەریاچەیه کى بچووک دەچوو، کە وینەو دیمەنى درەختانى قەلایى دەنواندەوه و وینەى کۆمەلێک قازى مۆمىن

به دهم مهله كردهوه، بهسهر دهريچه كهوه دهبينران. هه موو شتيكي نهو كوشكه جوان بوو، بهلام له هه موويان جوانتر، كچوله يهك بوو كه له بهر كوشكه كهدا وهستا بوو. نهو كچوله يهش له كارتونو مقهوا دروستكرا بوو، كراسيكي زور تهنكي له بهردا بوو، و شاليكي شيني له مل بوو كه گوله باخيكي كارتوني گه وره ي پيوه كرابوو. كچوله كه له حالي سه ما كردندا بوو، ههردوو بالي بلاو كردبوونه وهو، لاقتيكي له پشته وه به راده يهك بهرز كردبووه وه كه سه ربازه قه لاييه كه نه يده تواني لاقى بديني و پيي و ابوو ته وپيش وه كو خوي هه ر يهك لاقى هه يه! سه ربازه قه لاييه كه (قه سدير) له دلي خويدا گوتي: "نه مه بو من باشه، مه گه ر هه ر يه كيكي وا بخوازم، به لام نهو نه شرافزاده يه و له كوشكدا ده زي و من له كارتونيكي چكوله دا ده ژيم كه بيست و چوار كه سي ديكه شم له گه لدان. نه م كارتونه ي من جيگه ي نه شرافزاده يه كي وه كو نهو نييه! به لام هه ر چونيك بووه ده بچ ناشنايه تي ده گه لدا په يدا بكه م."

نه وسا چوو له پشت پاكه ته برنو تيبه كه وه وهستا. ده يتواني له وينده ره وه ته مه شاي نهو كچوله جوانه بكات، كه به بچ نه وه ي به لانسى خوي له ده ست بدات به هه مان ده قه وه له سه ر يهك لاق وهستا بوو. كه شه و هات، هه موو سه ربازه كاني دي له پاكه ته كه يان زرا نه وه وه خه لكي كوشكه كه چوونه ناو جيگا و نوستن. نه وسا مه لاعي به كان ده ستيان كرد به گه مه كردن و ره قسين و زرمه زلي و ده ستبازي و له يه كتردان. سه ربازه قه لاييه كان، له نيو پاكه ته كه ي خويانه وه ده ستيان به بوله بول كرد، چونكه نه وانيش حه زيان ده كرد بينه ده ري و ياري و گه مان بكه ن، به لام سه ري پاكه ته كه يان بو هه لئه ده درايه وه. بوندق شكينه كان سي چرته كي هه لئه به زينه وه وه ده چوون به ئاسماندا، هه لئاته كان ياري گورگ و شوانيان ده كرد و ئيدي هه راو هه نكامه يهك بوو سه گ ساحيبي خوي نه ده ناسي. كه ناريبه كه له ده نكي هه راوزه نا زه ناي نه وان خه به ري بووه وه، به شيعر داواي لي كردن كه بيده نگ بن! ته نيا سه ربازه يهك لاق و سه ماكاره چكوله كه له جيي خويان نه جوولان و مانه وه. كيژوله سه ماكاره كه، ههردوو بالي بلاو كردبوونه وهو، له سه ر نوو كي پي وهستا بوو،

سەربازەكەش لەسەر تاقە لاقەكەى، وریاو خەبەردار لە شوینی خۆی وەستابوو و چاری لە سەماکارە چكۆلەكە نەدەگواستەووە. سەعاتی قەد دیوارەكە دوازدە زەنگی لێدا، سەری پاكەتە برنوتیەكە كراپەووە، لە جیاتی برنوتی، جنۆكەییەكی چكۆلەى رەشى لێهاتە دەرەووە.

جنۆكەكە گوتی: "سلاو سەربازی قەلایی! برۆ بەرپی خۆتەووە، ئەم كچۆلە جوانە خۆراكی تۆ نییە."

بەلام سەربازەكە خۆی لە گیلی دا، وای نواند كە گوپی لى نەبوووە و فرامۆشی كرد.

جنۆكەكە بە گرژى و مۆنى گوتی: باشە باش! بە گوپی من مەكە. قەیدی نییە، بەلام ئەگەر سبەى هەرچیەك بەسەرھات تۆبالت بە ئەستۆى خۆت، گلەیی لە من نەكەى."

كە رۆژ بوووەو مندالەكان لە خەو هەستان، سەربازە قەلاییەكانیان لە قەراغ پەنجەرەكەدا ریز كرد. نازام خەتای باپەكە بوو یان خەتای ئەو جنۆكە رەشەچكۆلەییە بوو كە پەنجەرەكە لە ناكاو كراپەووەو سەربازە یەك لاقەكە لەو سەرەووە، لە قاتی سیپەمەووە، بەسەر سەرا كەوتە خوارەووە. بەراستی شتیكى ترسناك و دلشەزین بوو! كاتی سەربازە نەگبەتەكە كەوتە خوارەووە، نووكی كلاوخودەكەى چەقیە نیوان دوو كاشی و لنگەوقوچ، پى بە ناسمانەووە، وەستا.

كارەكەرى مائەكەو مندالەكە بەراکردن دابەزین تا بیدۆزنەووەو فریای بكەون، بەلام بۆ نەگبەتى نەیان بىنى و پىیان پىدا ناو تىپەرىن. خۆ ئەگەر سەربازەكە قسەى كردباو هاوكارى كرابا: "ئەمەتام! لێرەم." بىگومان دەیاندۆزییەووە. بەلام شەرمى كردبوو بە جلکی فرمى سەربازییەووە، هاوار بكات.

لە پرتەپوتم دەستى پىكرد. بارانەكە بەرە بەرە توندی كردو، بوو بە خورزم و رىژنە، باراناو هەستا. كە بارانەكە خۆشى كردەووە، دوو كورپى چكۆلە لە رىگەووە هاتن،

یہ کیکیان ہاواریکرد: "تہ ماشا! تہ مہ سہریازیکی قہ لایبہ، و رہ سوازی بہ لہ می بکہین."

بہ کاغزی رۆژنامہ بہ لہ میکی گچکۆکھیان دروست کرد، سہریازہ کھیان تیئاو دایانہ دہم جۆگہ ئاویکھوہ. ہہردوو کورہکہ، بہ غارو بہ خۆشی و شادی، چہ پلہ لیڈانہوہ کہوتنہ شان بہ شانی بہ لہ مہ کہ. بۆ سہریازہ قہ لایبہ کہ، تہو جۆگایہ، بہو شہ پۆلہ گہورانہوہ، و ہکو لافاویکی ترسناک و ابوو! بہ لہ مہ کاغہ زینہ کہ، ہہلدہ کشاو دادہ کشا، بہرز دہبووہوہ و نزم دہبووہوہ، ہیندہ توند بہرہو خوار دہبووہوہ و بہ دہوری خۆیدا خولی دہخوارد، کہ سہریازی نہ گبہت لہ ترسا لاتی دہلہرزی، بہ لہ م ہہر بہ دہقی خۆیہوہ رەق راوہستا بوو، و خۆی شیلو نہدہ کردو تہنیا تہ ماشای پیئشہوہی دہ کرد.

لہ ناکاو، بہ لہ مہ کہ خۆی بہ مہنہۆلیکدا کرد، کہ و ہکو پاکہ تہ کہی خودی سہریازہ کہ تاریک بوو. سہریازہ کہ لہ دلی خۆیدا گوتی: "ئیرہ کوئندہرہ؟ من لہ کویم؟" تہوسا بہ خۆی گوت: "ہہ بی و نہ بی، تہ مہ ئوینی تہو جنۆکہ رەشہ چکۆلہ یہ یہ. ئا، خۆزی کچۆلہ کەم دہ گەل بوا یہ، تہوسا ہیچ باکم بہ تاریکی نہ بوو!" ریک لہو کاتہدا جرجیکی لی پەیدا بوو، تہم جرجہ لہ مہنہۆلہ کەدا دہ ژیا. لہ سہریازہ کہ ہاتہ پیئش و گوتی: "پاسہ پۆرتت پیئہ؟ کوا بزائم، تہ گہر پاسہ پۆرتت نہ بی بۆت نیبہ بیئتہ ئیرہ."

بہ لہ م سہریازہ کہ و ہلامی دایہوہ، بہ خۆو تہفہ نگہ کە یہوہ رەق راوہستا بوو. بہ لہ مہ کہ بہ پەلہ بہر بی خۆیدا رۆیی، جرجہ کہ بہ بۆلہ بۆل و دانہ جیری دوا ی کەوت، بہ دہنگیکی ناساز ہاوازی دہ کرد: "بیگرن! بیگرن! کریی ترانزیتی نہ داوہ! قیزی ہاتنہ ژوورہوہی نیہ!"

سات بہ سات گورو گۆرمی ئاوہ کہ خیراترو توندتر دہبوو. سہریازہ قہ لایبہ کہ (قہ سدیر) رووناکی رۆژی لہوسہری مہنہۆلہ کہ بہ دی کرد. دہنگیکی یہ جگار ترسناکی لہ دوورہوہ ہاتہ گوی. ئاوہ کہ ریک لہو سہری مہنہۆلہ کەوہ، دہرژایہ مہنہۆلیکی

گه وره تره وه که بۆ شه و سهر بازه چکۆله يه، زۆر ترسناک بوو. ريتک وه کو شه وه بوو من و تو له تافگه و قهلبه زه يه کي زۆر بهرز ه وه بکه وي نه خواره وه.

به له مه کاغه زينه که له کو تايي مه نهو له که نزيک و نزيکتر ده بو وه وه. سه ربازي داماو توند خو ي گرتبوو، به له مه که ريتک که وته ناو مه نهو له که وه. سي چوار جار به ده وري خويدا خولايه وه و پر بوو له ناو. به له مه که خه ريك بوو نقووم ده بوو! سه ربازه که، له جي ي خو ي ره ق را وه ستا بوو، ناو گه يينه بينا قاقاي، به له مه که سات به سات زياتر نقوم ده بوو، و کاغه زه که ي زياتر ده خوسايه وه و ناو گه ييه سه ر سه ري سه ربازه که.

له م ساته دا، کچۆله سه ماکاره که ي بير که وته وه خه مي شه وه ي ده خوارد که جاري کي دي هه رگيز ده موچا وه جوانه که ي ناييني و شه نا واته ده با ته ژي ر گل شه وه. شه م ده نگه چه ندين جار له گو ييدا زرين گايه وه وه ده نگي دا يه وه:

بۆ پيشه وه ، بۆ پيشه وه، شه ي پياوي نازا

به ره و مه رگ، مه رگي شووم و سارد

هه ره پيش شه ي پياوي نازا

شه نجام به له مه که ته فرو تونا بوو، سه ربازه که که وته ناو ده که وه و نقوم بوو، به لام ريتک له وه ده مه دا ماسييه کي گه وره قووتي دا! سكي ماسيه که له مه نهو له که شه تاري کتر بوو. چه ند شو يني کي ته نگ و تار بوو! سه ربازي داماو بي شه وه ي هيج هه ول و ته قه لايه ک بدات، له وه ينده ر، له ناو سكي ماسييه که دا راکشا.

له پر ماسييه که که وته هه لبه زو دابه زو سو رانه وه و خولانه وه، پاشان له جو و له که وته. تيشکيک ناو سكي ماسييه که ي رووناک کرده وه، سه ربازه که گو يي له ده نگيک بوو: "خودايا! خو شه وه سه ربازه چکۆله که يه، شه وه چ ده کا لي ره!"

تومه ز ماسييه که راو کرابوو و له بازاردا فرژشا بوو. پاشان برا بووه موبه ق و که يبان زي مال به کير دي کي گه وره سكي هه لدر ي بوو. به دوو قامکان سه ربازه که ي هه لگرتبوو و بر دبووي بۆ ژو وره که ي، تا هه مووان شه م قاره مانه دلپرو دلا و ره که له سكي ماسييه که دا بوو بوو بدينن.

لهسەر مېژده که میان دانا. بهراستی ریکه وتی سهیرو عهنتیکه له م دنیا به دا روو ده دن. سهربازه قه لاییه که دووباره گه رابوه وه بو هه مان ژووری پیشوو! هه مان مندالان و هه مان بوو که له و گه مان، هه مان کۆشک و قه لآو، هه مان سه ماکاری چکۆله ی جوانیش له هه مان شوین بوون.

سه ماکاره که هیشتا لهسەر یه ک لاق وه ستا بوو، و لاقه که ی تری له پشته وه و به بهرزییه وه راگرتبوو. کاتی سهربازه که، ته و لاقه ی تری بیینی، له تو وایه دنیا ی به سهردا رووخواو چیوای نه ما بوو فرمیسکی قه لآیی له چاوانی بینه خواری. سهربازه که روانییه کچۆله که، به لآم ته و هیچی نه گوت.

له پر یه کیک له کوره چکۆله کان، سهربازه قه لاییه که ی هه لگرت و له خوت و خۆرایی خستییه سۆپاکه وه. جنۆکه ره شه چکۆله که ش له نیو سۆپاکه دا بوو.

سهربازه که راکشاو ههستی به گه رماییه کی زۆر کرد، نهیده زانی که ته مه گه رمای ناگری سۆپاکه یه یان گه رمای ناگری ته شقه. رهنگی به ته و اه ته ی په ری بوو، ئیدی دیار نه بوو که ناخۆ هی گه رمای سۆپاکه بوو بیان هی ته و سه فهره پر به سه ره اته ی. سهربازه که روانییه خانمی چکۆله و، ته ویش روانییه سهربازه که. سهربازه که ههستی کرد که خهریکه ده تویتته وه، به لآم هیشتا هه ر وریاو خه بهردار وه ستا بوو.

په نجه ره که کرایه وه. بایه ک هه لیکرد، سه ماکاره چکۆله که ی له جیی خۆی هه لکه ندر به ره و لای سهربازه که ی هه لدا، که وته سۆپاکه وه و سووتاو ته و او بوو، ته مه کۆتایی کچۆله که بوو! سهربازه قه لاییه که ش توایه وه ته نیا کلویه ک قه لآیی بچوو کی له شوین مایه وه. بو به یانی کاتی خزمه تکاری ماله که، خۆله میشی سۆپاکه ی دهردا، چاوی به و کولۆ قه لاییه که وت که شیوه ی دلکی وه رگرتبوو. به لآم سه ماکاره چکۆله که هیچی له دوا جی نه ما بوو، ته نیا ته و گولّه باخه نه بی که وه کو زوخال، ره ش هه لگه رابوو.

هانس کریستین ئاندرسن.

رۆژھەلاتی خۆرو رۆژئاوای مانگ

ھەبوو نەبوو، رۆژو رۆژگارێک پیاویکی دێھاتی ھەژار، دەگەڵ ژنەکەیی و چەند کێژەکیدان لە گوندێکدا دەژیان. کچەکانی ئەم پیاوێ دێھاتی ھەموویان جوان بوون، بەلام بچووکەکیان لە ھەموویان جوانتر بوو.

رۆژێک لە درەنگە ئیوارەییەکی پاییزیدا، کە مائی کابرای دێھاتی بە خێزانی لە دەوری ئاگر دانیشتبووون و ھەریەکەیان بە کاریکەوێ مژول و سەرقال بوون، لە ناکاو سێ تەقە لە شووشەیی پەنجەرەکیان درا، کابرا لە ژوور و دەدرکەوت تا بزانی کێیە، لە پەر تووشی ورجیکی سپی زۆر گەورە بوو.

ورچە سپی گوتی: "ئێوارە باش."

کابرا بە ترس و لەرزەو گوتی: "ئێوارە باش."

ورچە سپی گوتی: "تۆ ئامادەیت کێژە بچووکەکی خۆتم بدەیت؟ ئەگەر ئەمەم دەگەڵ بکەیت، لەم ھەژارییە زگارت دەکەم و بە کەیفیی خۆت دەولەمەندت دەکەم."

ھەلبەتە کابرا زۆری حەز دەکرد دەولەمەند ببێ، بەلام بە ورجەیی گوت: "دەبێ پرس بە کێژەکەم بکەم." یە کسەر و ژوورکەوت و بۆ کێژەکانی گێراپاھە کە ورجیکی سپی گەورە لەبەر درگا و ھەستاوێ دەلیت ئەگەر کێژە چکۆلەکەم بدەیت، دەولەمەندت دەکەم. کچە چکۆلە ھەرکە باوکی لە قسەکەیی بوو، یە کسەر گوتی: "نا، من حەز ناکەم گویم لە قسەیی وایت."

کابرا دیسان لە ژوور و دەدرکەوت و بە ورجە سپی گوت: "بەرۆ ئیوارەیی پینج شەممەیی ئایندە وەرەو و وەلامی خۆت وەرگرە."

کابرا به درېژایې ټو ههفته‌یه باسی ټو سه‌روهت و سامانه‌ی ده‌گه‌ل کيژده‌کیدا کردو پټی گوت ټم سه‌روهت و سامانه بژ ټه‌ویش باشه. سه‌ره‌نجام کيژده‌ی هیتایه ر‌دها که به‌گه‌ل وړچه‌که بکه‌وټت و له‌گه‌لی ب‌روات. کيژئ جلکه کوننه‌کانی شت، پینه‌ی کردنو به پټی توانا ده‌ستی به خ‌ویدا هیتانو خ‌وی رازانده‌وه و چاوه‌روانی وړچه‌ی کرد.

ټه‌نجام سه‌ری ټیواره‌ی پینج شه‌مه وړچه سپی هات تا کيژئ ده‌گه‌ل خ‌ویدا به‌ری. کيژئ که جیازیه‌کی ټو ت‌وی نه‌بوو، به‌خ‌و و تاقه بوخچه‌که‌یه‌وه سواری پشستی وړچه بوو، و له مال‌ی بابی وه‌ده‌رکه‌وت. دوا‌ی ټه‌وه‌ی ریگه‌یه‌کی ز‌وریان ب‌ری، وړچه سپی پرس‌ی: "کيژئ ت‌و ده‌ترسیت؟"

کيژئ گوت‌ی: "نا، نا ترسم."

وړچه گوت‌ی: "ده‌یسا توند توکه‌کانی من بگره، تا نه‌که‌وی. وړچه و کيژئ ه‌هر ر‌ویشتن، ه‌هر ر‌ویشتن تا که‌ینه چیا‌یه‌کی گه‌وره و سپی. وړچه که له ته‌قه‌ی چیا‌یه‌که‌ی دا. ده‌رگایه‌ک کرایه‌وه. به دوو ق‌و‌لی خ‌ویان به ک‌وشکینکدا کرد که ژورریکی یه‌جگار ز‌وری تیا‌بوو. ه‌هر ژوروه و چه‌ندین چلچرا و نا‌ویزه‌ی تیا ه‌له‌ل‌کرا‌بوو، دیوا‌ری ژوروه‌کان نقومی ز‌یرو زیوو بوون. له یه‌ک‌ی‌ک له ژوروه‌کاندا می‌ز‌ی‌کی ټه‌وه‌نده جوانو به‌شکو رازا‌بووه‌وه که بنیا‌دهم به دیتنی حایر ده‌ما.

وړچه سپی زه‌نگی‌کی دا به کيژئ تا ه‌هر کات‌ی شت‌ی‌کی پی‌ویست ب‌ی، له زه‌نگ بدات.

دوا‌ی شیو، کيژئ خ‌هو دایگرت، ه‌زی ده‌کرد بچیتنه ناو جیگه‌ی خ‌ه‌وتن. یه‌کسه‌ر له زه‌نگی دا. هیتشتا به ته‌واوه‌تی ده‌نگی زه‌نگه‌که به‌رز نه‌بوو بووه‌وه که کيژئ خ‌وی له ژورریکی ترداو له‌سه‌ر ته‌خته خ‌ه‌ویک بینیه‌وه. بالیفی نا‌وریشمین له‌سه‌ر ته‌خته‌که بوو، په‌رده‌ی په‌نجه‌ره‌کان ه‌ریری خالیسه بوون، په‌راویزه‌کانیان به ز‌ی‌ر چندرا بوو. ه‌ه‌موو که‌ل‌وپه‌ل و پی‌ویستیه‌کانی ژوروه‌که له ز‌یرو زیوو بوون.

به‌لام کات‌ی کيژئ له‌سه‌ر ته‌خته‌که راکشا و چرا‌که‌ی کوژانده‌وه، له نا‌کاو کور‌ی‌کی گه‌نج وه‌ژورر که‌وت و له پا‌ل ټه‌ودا راکشا. ټم گه‌نجه ه‌ه‌مان وړچه سپیه‌که بوو که

شەوان لەپیتستە حەییوانیەکی دەهاتە دەرەو. بەلام کێژئ هەرگیز دەموچاوی ئەوی نەدەبینی، چونکە هەمیشە کاتی دەهات که چراکە خامۆش بوو، پێش ئەوی دنیا رووناک ببیتەو دەپۆی.

ماوەیک بە خۆشی تێپەری، بەلام خەم و پەژارە کێژئ ورده ورده دەستی پیکرد. بە درێژایی رۆژ بە تەنیا بوو، زۆرجار خۆزی دەخواست که بۆ مائی بابی بگهراپاوه و جارێکی دی بە دیداری باب و داك و خوشکەکانی شاد و شوکریاوه. شەویک ورجە سپی هۆی پەژارە و نینگەرانی کێژئی پرسی. کێژئ گوتی: "پەژارە من دوروی کەسوکارە کەمە، نایان بینم." ورجە سپی گوتی: "رەنگە ئەمە چاری هەبیت، بەلام دەبی بەلینم بەدەیتی کە هەرگیز بە تەنیا لەگەڵ دایکت دا قسان نەکە، تەنانەت ئەگەر زۆریشت لیبکات. چونکە ئەگەر بە گویم نەکە، هەردوو کمان تووشی نەگەتی و بەدەختیەکی گەورە دەبین. رۆژی یەک شەممەیک ورجە سپی بە کێژئی گوت: "هەنووکە دەتوانی بچیتە دیدەنی باوک و دایکت." کێژئ سواری ورجە بوو، کەوتنە رێ، پێشەکی زۆریان بری، سەرەنجام گەیینە ماله گوندییەکی سپی و جوان. خوشکەکانی کێژئ بە دەوربەری ماله کەدا غاریان دەدا و گەمەیان دەکرد. کێژئ بە دیتنی ئەو دیمەنە زۆر شاد و خوشحال بوو. ورجە سپی گوتی: "ئێستا دایک و باوکی تۆ لەم شوینەدا دەژین، وریابە ئەوێ کە پێم گوتی لە بیرنەکە، دەنا زەرەر بە هەردوو کمان دەگەینیت." کێژئ گوتی: "خەمت نەبی، بەلینت دەدەم کە هەرگیز نامۆزگاریەکت لە بیر ناکەم." هەرکە کێژئ وەرورکەوت، ورجە سپی گهراپاوه و پۆی.

هەموو بە دیتنی کێژئ شاد و خوشحال بوو، شادییەکی زۆر بالی بەسەر ماله کەدا کیشا، لەو دەچوو ئەم شادمانییە هەرگیز کۆتایی نەیت. کەسوکاری کێژئ وایان دەزانی کە ئیدی هەرگیز کێژەکیان نابیننەو، تا لە بارتەقایی ئەو چاکەیدا کە دەرەهەق بەوان کرد بوو، سوپاسی بکەن. ئێستا لە هیچیان کەم نەبوو و هەر چیه کیان و بستبا، هەیان بوو. کێژئیش گوتی: "ژیانیکی باشی هەبە و بە هەموو ئاوات و ئارەزوویەکی خۆی گەیبوو." بەلام لەمە زیاتری دەریارە ژیانی خۆی دەگەڵ ورجە کەدا، بۆ باس نەکردن.

وهكو چۆن ورچه كه گوتبوري، بهو ناوايه دايكي كيژئ ههولئيدهدا، به ته نيا دهگهئ
كيژه كهيدا قسان بكات. كيژئيش كه قسه كاني ورچه ههري ههري بهيربون، ههولئى دهدا به ته نئى
له گهئ دايكيدا نه بئت. به لآم سه ره نجام به ههري جوژئ بوو، دايكه كيژئى قاييل كرد كه
باسى ژيانى خۆى له گهئ ورچه دا، بۆ بگيرئته وه.

كيژئى بۆ دايكي گيژپرايه وه كه چۆن له سه ره تا وه دلته ننگ و په شيو بووه، به لآم كاتئى كه
ورچه سپى ديتووه، كه گۆراوه و بووه به به شهر زۆر خۆش حال بووه. ئه و جا له سه رى رۆبى كه
چۆن رۆژانى دريژئ ته نيايى. بيتا قه تى كردووه.

دايكه له ترساندا هاوارى كرد و گوتى: "واى، هه بئى و نه بئى ئه م ميژده ي تو بابايه كى
جئه!! تو مؤميك ده گهئ خۆتدا ببه، كه ميژده كه ت خهوى ليكه وت و له خه ودا بوو هه ننگى
له بهر رووناكى مؤمه كه ته مه شاي بكه، به لآم ئاگادار به نه يه لئى دلۆپه مؤميكى پيدا
برئى." كيژئيش مؤميكى برد و له ژيژر جلكه كاني خۆيدا شاردييه وه.

بۆ شه وئى، ورچه سپى هات و كيژئى ده گهئ خۆيدا برد. ورچه سپى له رينگه دا له كيژئى
پرسى: "دايكت هه و لييدا به ته نئى قسه ت ده گه لدا بكات؟" كيژئى ناچار بوو راستى پئى بلئى
و قسه كاني دايكى بۆ ورچه كه گيژپرايه وه.

ورچه سپى گوتى: "ئه گهر به قسه ي دايكت بكه ي، هه ردوو كمان به دبه خت ده كه يت."
به لآم كيژئى ليژه دا، درۆى ده گهئ ورچه كه دا كرد و گوتى: "خه مت نه بئى، هه ريگيز به گويئ
دايكم ناكه م، و ئه و كاره ش ئه نجام ناده م كه ئه و داواى كردووه." كاتئى گه يينه وه مائئى،
هه موو شتئيك وه كو خۆى بوو، شه وئى پياويك هات و له پال كيژئيدا پاكشا. به لآم كيژئى خه و
نه چووه چاوى، كه زانى ميژده كه ي به ته وا وه تئى خه وئى ليكه وتووه و خه وه كه ي قورسه،
هه ستا، ئه و مؤمه ي داگيرساند كه دايكى دا بوئى. كيژئى له بهر رۆشنايى مؤمه كه سه يري
كرد ئه و پياوه ي له گه لئى خه وتووه، شازاده يه كى هينده جوان و قۆزه كه تا ئيستا كه س،
جوان و قۆزى واى نه ديتبوو. كيژئى به جوژئ ئاشق و شه يداى شازاده بوو، كه هه ستى كرد
ئه گهر ئه و ده مه ماچى نه كات، گياني له ده ست ده دات و ده مريت.

کیژئی، کورهی ماچ کرد. به لّام سئ دلوپه مؤم به سهر کراسه کهی کورهدا رژاو بیداری کردهوه.

کورّه گوتی: "بزانه چیت کرد؟ ته گهر یهک سالتیک خۆت گرتباو سهبرت کردبا، من نازاد دهبووم. من باوهژنیکم ههیه که جادووی لیکردوم، به رۆژوهه دهیم به ورچی سپی و شهوان دههمهوه به به شهر. ئیستا هه موو شتیک تهواو، ریسه که مان بووهوه به خوری، ده بیئ تو به جئ بیلم و بگه پیمهوه بو لای باوهژنه کم. باوهژنم له کۆشک و قه لایه کدا دهژی که له نیوان رۆژهه لاتی خۆرو رۆژاوی مانگدایه. جا له ویدا شازاده خانمیکه جنۆکه ههیه که لووتی له مهتریک درپژتره، و من ده بیئ تهو شازاده خانمه بجوازم."

کیژئی دهستی به گریان کرد، به لّام فایدهی نه بوو، چونکه شازاده دهباویه بروات. ههنگی کیژئی له شازادهی پرسى: "تایا نهویش دهتوانی له گه لیا بروات؟" شازاده گوتی: "نه، نا بیئت."

کیژئی گوتی: "باشه ده کرئ ریگه ی تهو کۆشک و قه لایه ی بئ نیشان به دیت، تا به دووتا بییم، هه لبه ته بویم ههیه تهیم کاره بکهیم؟" شازاده گوتی: "به لئی دهتوانی به دووامدا بیی، به لّام تهو کۆشک و قه لایه، که وتوه ته نیوان رۆژهه لاتی خۆرو رۆژاوی مانگه وه و ریگه ی تهو کۆشک و قه لایه هه رگیز به تو نادۆزریتهوه."

به یانی زوو، کاتی کیژئی له خه و پابوو، هه م ورچه سپی و هه م کۆشک و قه لاکه نه مابوون و نهویش به تاقی ته نیا له نیو بییشه یه کی تاریکدا، له سهر پارچه قوماشیکه چکوله ی که سکدا پاکشا بو و هیچی به دهوره وه نه بوو، ته نیا تهو بوخچه یه نه بیئت که کاتی خۆی ده گه ل خزیدا بو کۆشک و قه لاکه ی هینابوو. کیژئی چاوانی هه لگلو فتن و دهستی به گریانیکه به کول کرد، تا توانی گریا، پاشان هه ستاو که وته ری. هه ر رۆی هه ر رۆی تا گه ییه چیا یه کی به رز که پیره ژنیک له بناریدا دانیشتبوو و سیوئیکه زیرینی به دهسته وه بو و یاری پیده کرد. کیژئی له پیره ژنی پرسى: "دایکه گیان، ته ری تو شوینی تهو شازاده یه

دهزانی که له رۆژهه‌لانی خۆرو له رۆزاوای مانگ دا ده‌ژی؟ ئەو شازاده‌یهی که قه‌راره ده‌گه‌ل شازاده‌خانیك دا زه‌ماوه‌ند بکات که لووتی مه‌تریک درێژه.

پیره‌ژن پرسى: "تۆ له کوێ ده‌یناسیت، ره‌نگه‌ تۆ هه‌مان کیژ بیت که قه‌رار بوو زه‌ماوه‌ندی ده‌گه‌ل بکه‌ی؟"

کیژێ گوتی: "به‌لێ، من هه‌مان کیژم."

پیره‌ژن گوتی: "که‌واته‌ تۆ هه‌مان کیژێ! به‌لام من ته‌نیا ئەوه‌نده ده‌زانم شازاده له کۆشک و قه‌لایه‌ کدا ده‌ژی که که‌وتوه‌ته‌ نێوان رۆژهه‌لانی خۆرو رۆزاوای مانگه‌وه. ده‌بێ رینگایه‌کی زۆر بپری تا بگه‌یته‌ ئەوینده‌ر. هه‌لبه‌ته‌ ئەگه‌ر به‌خت یاوه‌رت بێ و بگه‌ی. تۆ ده‌بێ ئەسپه‌که‌ی من به‌ ئەمانه‌ت به‌ریت و سواری ببی و بپۆی بۆ لای هاوسه‌ کۆنه‌که‌ی من و داواکه‌ت به‌و بلیتی. کاتێ گه‌یشتیه‌ته‌ ئەوینده‌ر، به‌کینک به‌بنا گوێی چه‌پی ئەسپه‌که‌دا بکێشه‌و داوای لێبکه‌ دووباره‌ بۆ ماڵ بگه‌رێته‌وه. ده‌توانی ئەم سپۆه‌ زێرینه‌ش ده‌گه‌ل خۆتدا به‌یه‌یت."

کیژێ، رینگایه‌کی زۆر زۆر دووری پری و سه‌ره‌نجام گه‌یه‌هه‌ چیايه‌کی تر که پیره‌ژنی دووه‌م له‌ بناڕیدا دانیشتبوو و شانیه‌کی زێری به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. کیژێ له‌ پیره‌ژنی پرسی که ئاخۆ رینگه‌ی ئەو کۆشک و قه‌لایه‌ی که که‌وتوه‌ته‌ نێوان رۆژهه‌لانی خۆرو رۆزاوای مانگه‌وه، ده‌زانیت؟ پیره‌ژن، هه‌مان زانیاریه‌کانی پیره‌ژنی به‌که‌می دووباره‌ کرده‌وه‌ و گوتی: "من هه‌یج شتی که‌ له‌ باره‌ی ئەو کۆشک و قه‌لایه‌وه‌ نازانم، ته‌نیا ئەوه‌نده ده‌زانم که که‌وتوه‌ته‌ نێوان رۆژهه‌لانی خۆرو رۆزاوای مانگه‌وه‌ و ده‌بێ رینگایه‌کی زۆر زۆر بپری تا بگه‌یته‌ ئەوینده‌ر، هه‌لبه‌ته‌ هه‌یج مه‌علومی‌ش نیه‌ که‌ به‌گه‌یتێ! جا نێستا ئەسپه‌که‌ی من به‌هه‌و بچۆ بۆلای ئەو پیره‌ژنه‌ی که له‌واتری منه‌وه‌ ده‌ژی، له‌وه‌یه‌ ئەو شوینی کۆشک و قه‌لاکه‌ بزانی. که‌ گه‌یشتیه‌ته‌ ئەوینده‌ر، شه‌په‌زلله‌یه‌ک وه‌په‌ناگوێی چه‌پی ئەسپه‌که‌دا بکێشه‌و پێی بلی که‌ بۆ ماڵ بگه‌رێته‌وه. هه‌نگی پیره‌ژن، شانیه‌ زێره‌که‌ی خۆی دایه‌ کیژێ و گوتی: "له‌وه‌یه‌ ئەو شانیه‌ به‌ که‌لکت بیت."

کيڙئڻ ديسان سوارى نەسپ بو، ريگهئى سەخت و دژوارى برى و دواى چەندىن شەوو
رۆژ گەبىيە چيايەكى گەورە، كە پيرەژنى سيبەم لە بناريا دانىشتبو و بە خەرەكيبكى زيرين
خەريكى رستن بو. كيبڙئى لەو بيشى پرسى كە ئاخۆ ريگاي ئەو كۆشك و قەلايە دەزانى كە
كەوتوو تە نيوان رۆژەهلاتى خۆرو رۆژئاواى مانگەوه؟

پيرەژن گوتى: "واديارە تۆ هاوسەرى ئەو شازادەيەي؟"

كيبڙئى گوتى: "بەلئ، قەرار بوو شوو بەو شازادەيە بكەم."

بەلام ئەم پيرەژنەش، بيبشەتر لە دروانەكەى تر، ريگهئى ئەو كۆشك و قەلايەى
نەدەزانى. ئەويش هەر ئەوئەندەى دەزانى كە كەوتوو تە نيوان رۆژەهلاتى خۆرو رۆژئاواى
مانگەوه. پيرەژن گوتى: "تۆ دەبىي ريگايەكى زۆر دوورو دريژ برى تا بگەيتە ئەو قەلايە،
كە مەعلوميش نيبە بيبگەيتي! واباشە ئەم ئەسپەى من بە ئەمانەت ببەيت و بچى بۆلاى
باى وەشت و لەو پيرسيت، لەو دايە ئەو بزانت و بۆ ئەوئەندەرت ببات. كە گەبىشتە لاي باى
وەشت شەپەزلەيەك بەبنا گوتى چەپى ئەسپەكەمدا بگيشەو پيى بلىي بابگەر پيئەوه
بۆمالمەوه." ئەوسا پيرەژن خەرەكە زيرينەكەى خۆى بە كيبڙئى داو گوتى: "لەو دايە ئەم
خەرەكە لە شوينىكدا بە كەلكت بيت."

كيبڙئى، دەبوايە ريگايەكى زۆر برى تا بگاتە باى وەشت. بەلام سەرەنجام پاش چەندىن
رۆژ گەبىيە ئەوى و لە باى وەشتى پرسى: "ئاخۆ دەتوانى شوينى ژيانى ئەو شازادەيەى كە
لە نيوان رۆژەهلاتى خۆرو رۆژئاواى مانگدا دەژى، پيى نيشان بدات؟" باى وەشت گوتى:
"من شتم دەربارەى ئەم شازادەو قەلايە بيبستوو، بەلام ريگاي ئەم قەلايە نازانم، چونكە
هەرگيز بۆ شوينانى زۆر دوور نەچووم. بەلام ئەگەر دەتەوى بۆلاى برايەكەمت، واتە بۆلاى
باى دەبوورت دەنيرم. رەنگە ئەو ريگاي ئەو قەلايە بزاني، چونكە ئەو لە من بە هيزترە.
دەتوانى بيبته كۆلى من تا بۆ ئەوئەندەرت ببەم." كيبڙئى چوو كۆلى باى وەشت و بەلەز
وەرپكەوتن تا گەبىشتە باى دەبوور(غربى). باى وەشت چوو پيئى و بە برايەكەى گوت: "ئەو
شازادەيەى كە لە نيوان رۆژەهلاتى خۆرو رۆژئاواى مانگدا دەژى، قەرارە بيبى بە

هاوسەرى ئەم كېزە خانەى كە دەگەن خۆم ھېناوہ و ئىستا ئەم كېزە بە دوای ئەودا دەگەرى، تۆ رىگای ئەو كۆشك و قەلايە دەزانى؟"

باى دەبوور بە كېتتى گوتى: "ئەوئەدى من گەراوم، نازانم ئەو قەلا و كۆشكە لە كويىيە، بەلام دەتوانم بىتەم بۆ لاي باى باشوور، چونكە ئەو لە ھەردوو كمان بەھىترە و بۆ شوپىنانى دوور دەروات. ئەگەر ئەو نەزانى ئەو قەلايە لە كويىندەرە، ئىدى ھىچ كەسك لەم دىنايەدا ناتوانى يارمەتت بەدات. وەرە كۆلى من تا بۆلاى ئەوت بېم."

ئىدى كېتتى چوہ كۆلى باى دەبوور ھەر رۆيشتن ھەر رۆيشتن تا گەيشتنە مەزل. باى باشوور ھىندە گرزو توورە بو، كاتى كە ئەوان لە مەزلگەى ئەو نىك بوئەوہ، ھەستيان بەسەرمایەكى بەترف كرد. باى باشوور لە دوورە ھاوارىكرد: "چىتان دەوى؟" كە كويىان لە دەنگى بو، لە سەرما جەمەدىن و باى دەبوور گوتى: "من باى دەبوورم و ئەمەش ھەمان ئەو كېزەيە كە قەرارە شو بە شازادەى قەلاى نىوان رۆژەھەلاتى خۆر و رۆژاوى مانگ بكات. جا ھاتوہ بۆ پرسىارى ئەو كە ئاخۆ تۆ تا ئىستا رىت كەوتوہتە ئەويىندەر، دەتوانى رىي ئەو قەلا و كۆشكەى پى نىشان بەدەيت، تا شازادە بدۆزىتەوہ؟"

باى باشوور گوتى: "بەئى، دەزانم ئەو قەلايە لە كويىندەرە، تەنيا يەك جار رىم كەوتوہتە ئەوى، بەلام بە چ ھىلاكەتتەك، ھىندە ماندو بووم كە چەندىن رۆژ نەمتوانى لە جىي خۆم بچوولم. بە ھەر حال ئەگەر تۆ راست دەكەى و گەرەكتە بۆ ئەوى بۆرەيت و ناترسىت، من دەتەم."

كېتتى گوتى: "من ھەر دەبى بۆ ئەويىندەر بۆم و ئەگەر بە نرخی گىانش بوو دەبى بگەمە ئەو قەلايە. من لە ھىچ شتتەك ناترسم و چەند خىراش بۆرەيت قەيدى ناكات." باى باشوور گوتى: "زۆرباشە، بەلام تۆ دەبى ئەمشەو لىرە بچەوى و پشووئەك بەدەيت، چونكە يەك رۆژە رىي تەواومان لەبەرە."

باى باشوور، سىپىدە زو كېتتى لەخەو ھەستاندو ئەوئەندە ھەوای كرده خۆى و ئەوئەندە گەرە و توندبو، كە بە راستى دېمەنى ترسناك بو. ھەنگى كېزەى دا بە كۆلى خۆيدا، خۆى بەحەلەھى ئاسماندا كرد، لەو دەچو تا ئەو پەرى دىنا ئەوئەستىتەوہ. لە ژىريانەوہ،

له لیږه وارو بیښه کاندا، له دهریاکاندا، توفو بؤرانیکي ودها هه لئی کړدبوو، کاتئ که بهسره دهریاکاندا تیددپه پیرین، سهدان که شتی تهرتونا دهبوون.

به مجوره، موده تیکي زور هر رویشتنو رویشتن، به لأم هیشتا هر به ناسمانی دهریاکانه وه بوون. بای باشور ته واو هیلاک و شه که ت و ماندوو بوو، سهره نجام هیژو شنگی له بهر بړا، نهیده توانی پروات، بهر بهر هاته خوارو خوارتره وه و له روپه ری دهریاکه نزیك بووه وه، هینده نرم بووه وه، که سهری شه پوله کانی دهریاکه له پاژنه ی پییه کانی کیژدی دامای ددها.

بای باشور پرسى: "نا ترسیت؟"

کیژئ گوتی: "نه خیر، هیچ ناترسم." راستیشی ده کړد. نزیکی وشکایی بوونه وه، بای باشور هینده ی هیژو توانا تیا مابوو که کیژئ بگه یه نیتته به ستیڼ و کناری دهریا. ئیدی خو شبه ختانه سهره نجام کیژتی له ژیر په مجره ی نهو قه لآو کوشکه ی، که له نیوان روژهلآتی خوړو روژاواى مانگدا بوو، دانا. به لأم بای باشور هینده شه که ت و ماندوو بوو بوو که ناچار بوو، بهر له وه ی بؤ ماله که ی خوی بگه ریته وه، چهنه روژتیک له وینندهر بمینیتته وه تا ئیسراحتی بکات و پشوو یه ک بدات.

بؤ سبه ی به یانی کیژئ، له پال دیواری قه لآکه دا که وتته یاری و گه مه به سیوه زیړینه که ی. یه که م جار چاوی بهو کیژه لووت دریتزه که وت که قه رار بوو شوو به شازاده بکات. شازاده خانمی که پوو دریتزه په مجره که ی کړده وه و له کیژتی پرسى: "نهو سیوه زیړینه به چهنه ددهیت؟"

کیژئ وه لآمی دایه وه: "نه مه به زیړو پاره نایه ته کړین."

شازاده خانم گوتی: "نه گهر به زیړو پاره نه یه ته کړین، نه دی به چی دهروشیت؟"
کیژئ گوتی: "نه گهر بمبه ی بؤ لای نهو شازاده یه ی که له م قه لآیه دا ده ژئ و نه مشه و له لای نهو بمینه وه، نه م سیوه دده م ی." کچه ی لووت دریتزه، که ته ماحی کړد بووه سیوکه، گوتی: "هرموو دته توانی بیته ناو قه لآکه."

کاتی کئیٽی وەژوور کەوت، شازادە لە غورابی خەودا بوو. چونکە شازادە خانمی لووت درێژ دەرمانیکی دابووێه و خەوینکی گران و قوولتی لیکەوتیبوو. کئیٽی بیچارە و داماو چەند جارێک شازادە بانگ کرد و تەکانی دا فایدەیی نەبوو، لە هۆژژنی گریاندا و هەر خەبەری نەبوو. بەیانی زوو شازادە خانمی لووت درێژ هات و کئیٽی لە قەلاو کۆشکە کە وەدەرنا.

کئیٽی دیسان لە بن پەنجەرەیی کۆشکە کە لێی دانیشت و بە شانە زێرە کەیی کەوتە داھینان و شانە کردنی قژە کەیی. هەمان ریکەوتی دوینی دووبارە بوو. کچەیی لووت درێژ پرسی: "ئەو شانەییە بە چەند دەدەیی؟" کئیٽی گوتی: "ئەم شانەییە فرۆشتەنی نییە، بە پارە زێری نادات، بەلام ئەگەر ریکەیی بدات بێتە ژوورە و شەوی لەلای شازادە بێت، ئەوسا شانە کەیی هەر واهی دەدات." بەلام کاتی کئیٽی گەییە ژوورە کەیی شازادە، شازادە لە شیرین خەودا بوو کئیٽی چەندی گاز کرد و رای تەکاند و گریا، دادی نەدا و خەبەری نەبوو. کە دوتیا رووناک بوو، شازادە خانمی لووت درێژ وەکو رۆژی پیتشو و هات و کئیٽی لە کۆشک و قەلا وەدەرنا.

دیسان کئیٽی لە ژێر پەنجەرەیی کۆشکە کە دانیشت و خەرە کە کەیی دەرهینا و کەوتە دەزوو رستن، کچەیی لووت درێژ تەماحی کردە خەرە کە کەش. پەنجەرە کەیی کردە و لە کئیٽی پرسی: "ئەو خەرە کە بەچی دەگۆریتە و؟"

کئیٽی هەمان داخواییە کانی پیتشوی دووبارە کردە و، یانی گوتی: "ئەم خەرە کە بە زێرو پارە نافروشم، بەلام ئەگەر بەگەییە نییە ژوورە کەیی شازادە و شەوی لەلای ئەو بێنمە و، ئەوسا خەرە کە کەشت ویدە دەم."

شازادە خانمی کەپوو درێژ گوتی: "زۆر باشە، بە کەمائی ئارەزوو، قەبوڵمە." هەلبەتە ئەو کۆشک و قەلا یەدا، خەلکانیکی دروستکاریش هەبوون، ئەمانە بیستبوویان کە چۆن دوو شەوی دوا بە دوا یەک، ئافرەتێک دەچیتە ژوورە کەیی شازادە و بێبوو بە بانگی دەکات و فرمیسکان دەریٽی.

ئەوانە، ئەم وارىقاتەيان بۆ شازادە گىرپابوۋە. بۆيە ئەو شەۋە كاتى كە شازادە خانى كەپوۋ درىژ دەرمانى بە شازادە دابوۋ، شازادە واى نواند بوۋ كە دەرمانى كەى خواردوۋە، بەلام لەراستىدا دەرمانى كەى رىشتىبوۋ.

كاتى كىژى چوۋە ژوورە كەى شازادە، ئەمجارەيان شازادە بە خەبەر بوۋ، كىژى بۆى كىرپايەۋە كە چۆن رىنگاى كۆشك و قەلا كەى دۆزىۋەتەۋە و بۆ ئەۋىندەر ھاتوۋە.

شازادە بە كىژى گوت: "دەزانى رىك لە كاتى خۇيدا ھاتوۋىت، چۈنكە قەرارە من سبەينى دەگەل شازادە خانى كەپوۋ درىژا زەماۋەند بىكەم. بەلام تازە ئەم كارە ناكەم و تۆ دەتوانى بە تەنيا رىگارم بىكەى." ھەنگى شازادە بۆ دلدارە كەى كىرپايەۋە: "سبەينى دەلىم كە دەمەۋى بزانم بوۋ كەم چ كارگەلىك شارەزايە و داۋا لە شازادە خانى لوت درىژ دەكەم ئەو سى دلۆپە مۆمەى كە رژاۋەتە سەر كراسە كەم پاك بىكاتەۋە و بسىت. شازادە خانم قەبوۋل دەكات كە ئەم كارە بىكات، چۈنكە نازانى تۆ ئەم دلۆپە مۆمانەت بە كراسە كەى مندا رىشتوۋە و تەنيا كەسىكى راستەقىنە و ئاسايى دەتوانى ئەم پەلانە پاك بىكاتەۋە، ئەمە كارى جنۇكان نىيە و بە جنۇكان ناكىت." ھەنگى منىش بىيانوۋ دەگرم و دەلىم: "كەس بۆى نىيە بىي بە ھاۋسەرى من، تەنيا ئەو كىژە نەبى كە بتوانى ئەم دلۆپە مۆمانە لە كراسە كەم پاك بىكاتەۋە و من دەزانم تەنيا تۆ دەتوانى ئەم كارە بىكەت."

لە كۆشك و قەلادا ھەموۋ شادو خۇشحال بوۋن. رۆژى دوايى كە قەرار بوۋ رىۋرەسى زەماۋەند بەرپا بىكرى، شازادە بە زردايە كەى خۆى گوت: "من دەبى بزانم كە دەزگىرانە كەى من چ بەرھەۋ تۋانايە كى ھەيە."

زردايە كە گوتى: "باشە، چ قەيدىە."

شازادە گوتى: "من كراسىكى باشم ھەيە دەمەۋى ئەو كراسە بۆ زەماۋەندە كەم لەبەر بىكەم، بەلام سى دلۆپە مۆمەى تۋاۋەى پىدا رژاۋە دەبى ئەو پەلانەى لى لابرىۋ من مەرجم كرودو يەكىك بىخوام كە بتوانى ئەو پەلە مۆمانە لە كراسە كەم پاك بىكاتەۋە."

ئىدى شازادە خانى كەپوۋ درىژ واى دەزانى ئەمە كارىكى ئاسانە و دەستى بە شۆردنى كراسە كە كرد. بەلام چەندى دەشۆرد و ھەلى دەگلوۋفت، پەلە كان گەرەتر دەبوۋن. جنۇكەى

پیر، دایکی شازاده خانمی که پورو درپژ گوتی: "ئەوہ چیبیہ، بە تۆ ناشۆردری، کوا بیدە بە من. بەلام ئەویش هیچی پینەکرا، چەندی دەشۆرد پەلەکان رەشترو گەرەتر دەبوون. جنۆکەکانی دیکەش خۆیان تاقیکردەوہ، بەلام سوودی نەبوو، کراسەکە ئەوەندە رەش بوو، دەتگوت لە لوولەمی دۆکەلکیشیان دەرہیتناوہ.

شازادە ھاواریکرد: "ئێوہ بەکەلگی هیچ نایەن. کیشیککی گەدا لە دەریی قەلاکە دانیشتوہ، من دەزانم کہ ئەو لەرہەمووتان باشتر کراسەکە دەشوات." شازادە ھاواریکرد: "ئەمی ئەو کیشی لەویندەر دانیشتوویت، وەرە ژورەوہ." کیشی یە کسەر وەرژورکەوت.

شازادە پرسی: "نایا دەتوانی ئەم کراسە پاک بەکەیتەوہ؟"

کیشی گوتی: "ناہ، نازانم، بەلام ھەولینک دەدەم."

ھەرکە کیشی، کراسەکەمی بە ناودا کرد، یە کسەر وەکو بەفرو بگرە سپی تریش بووہوہ. کہ کراسەکە پاک و خاوین بووہوہ شازادە گوتی: "من دەبێ دەگەل تۆدا زەماوہند بەکەم."

جنۆکە پیرەکە ھیندە توورە بوو کہ لە داخا شەقی برد. شازادە خانمی لوت درپژو ھەموو جنۆکەکانی دیکەش شەقیان برد و ئیتر لەوہدوا ھیچ ھال و ھەوالیکیان نەما. شازادەو کیشیش ھەر ھەموو ئەو خەلکە باشەیان، کہ زندانی بوون، شازاد کرد، چەندیان توانی، لەو زێرو زیوہی کہ لەوئ بوو، لەگەل خۆدا بردو لەو قەلایەمی کہ لە نیوان رۆژھەلاتی خۆرو رۆژاواي مانگدا بوو، دوور کەوتنەوہ

کۆمەلە چیرۆکی ئاندرو لانگ

سپی به فرین و هوت کورتیله

هه بوو نه بوو، له زه مانو روژگاری کوندا، له جهرگه ی زستاندا، که به فر کلوکلو وده کو ده سپیچکه خووری سپی له ئاسمانه وه دهاته خواری، شازن له بهر په نجه ره ی کوشکه که یدا دانیشتبوو. چوار چپوهی په نجه ره که له عه به نوس بوو، شازن به دهم دهرزی و دورمانه وه چاوی بری بووه دیمه نی سپی به فره که، له پر دهرزیبه که چوو به قامکیکی شازن داو سئ دلویه خوین رژی به سهر به فره که. رهنگی سووری خوینه که به سهر به فره که وه به جوړیکی ته وتو سهرنجی شازنی راکیشا که شاهیکی هه لکیشاو گوتی: "خوزیا منیش کیژیکم دهبوو پیست سپی وه کو به فر، گونا سوور وه کو خوین و قژ رهش وه کو عه به نوس." له پر ئاوات و ئاره زووه که ی شازن هاته دی و دوا ی ماوه یه کچیکی بوو، پیستی سپی وه کو به فر، گوناکانی سوور وه کو خوین و قژی رهش وه کو رهشی عه به نوس! کچه یان ناونا (سپی به فرین). به لام زوری پینه چوو که دایکی سپی به فرین، واته شازن کوچی دوا یی کرد.

دوا ی سالتیک پاشا، ژنی هینا یه وه. ژنه تازه که ی پاشا ئافره تیکی جوان بوو، به لام زور به هه واو هه سوودو له خو بایی بوو، هیچ جوانیکی تری له هه نهر جوانی خویدا قه بول نه ده کرد. شازنی تازه ئاوینه یه کی جادوویی هه بوو که له به رده میا ده وه ستاو له وینه ی خو ی راده ماو له ئاوینه که ی ده پرسی:

"ئاوینه، ئاوینه قه د دیواری

کی شا جوانی ته دنیا یه یه؟"

ئاوینه کهش هه میشه وه لامی ده دایه وه:

"شابانو، شازن، شاجوانی له م دنیا یه دا."

شاژن، زۆرى كهيف به وهلامى ئاويئنه كه دههات، چونكه دهيزانى ئاويئنه كه درۆ ناكات. بهلام سىپى بهفرين، رۆژ له دواى رۆژ جوان و جوانتر دهبوو، كه تهمهنى گهيبه ههوت سالى، يه جگار جوان بوو، تهنانهت له شاژنيش جوانتر بوو، تا رۆژى شاژن پرسىاره ههميشه بيبه كهى له ئاويئنه كه كردهوه: ئاويئنه كه له وهلاميا گوتى: "تۆ جوانى، بهراستى جوانى، بهلام سىپى بهفرين له تۆ جوانتره."

شاژن، بهم وهلامه زۆر نىگهران بوو، سهراپاي بوو به كه رب و رق و كينه دهرههق به سىپى بهفرين. لهو سهعاته به دواوه، شاژن ههركاتى سىپى بهفرينى دهبينى، له بهغىلى و هسووديدا چاوى دهپهرييه تهوقى سهرى و رق وهكو گياكه له له دلپا رهگو ريشهى داده كوتا.

سه رهه نجام شاژن، تواناو تهحه مولى ديستنى سىپى بهفرينى نه ما، راوچىببه تايبه تيبه كهى خۆى گاز كردو پى گوت: "نهم مندا له ببه بۆ ليره وارو كارى بكه كه جارپكى دى چارهى نه بينمه وه، ده بى بىكوژيت و له ناوى بهى، جا بۆ شه وهى دلپا بم كه مردوو ده بى جهرگو و دل كه يم بۆ بينيتته وه."

كابراى راوچى وهكو چۆن شه مرى پىكرا بوو، بهو ئاوايه سىپى بهفرينى بۆ ليره وار برد، لهو دهمه دا كه بىرى ده كرده وه چۆن بىكوژيت. سىپى بهفرين گوتى: "راوچى گيان، به زه بىت به مندا بيتته وه. من به لىنت ددهمى كه له دارستانه كه دا خۆم ون بكه م و ههرگىز بۆ ما له نه گه ريمه وه."

چونكه سىپى بهفرين ههم زۆر مندا له ههم زۆر جوان بوو، كابراى راوچى دلپى به حالى سووتاو گوتى: "ئهى كچۆلهى نه گبهت، كه واته له زى (په له) بكه و بۆ خۆت هه لى."

كابراى راوچى له بهر خۆيه وه بىرى له وه ده كرده وه كه بهو زوانه گيان له بهر رانى درنده وه هۆقى سىپى بهفرين دده زنه وه وه ده بخۆن و ئىدى شه و يش هيج تاوانى كى ناكه و يتته شه ستۆ.

له رینگه‌ی گه‌رانه‌وه‌دا، کابرای راوچی کوده‌له به‌رازیکی بینی که غاری ده‌دا، تیریکی هاویشتی‌ز کوشتی، جه‌رگ و دلّه‌که‌ی ده‌ره‌ینا تا بیبات و پیشانی شازنی بدات، که گوايه سپی به‌فرینی کوشتووه.

ژنه‌ی دلّره‌قیش، جه‌رگ و دلّه‌که‌ی لّ وهرگرت، برژانندی و خواردی. له دلّی خۆیدا ده‌یگوت که بۆ هه‌میشه له ده‌ستی سپی به‌فرین رزگار بووه.

له‌ولاش، کاتی سپی به‌فرینی نه‌گه‌ت و بیچاره خۆی له لی‌ره‌واریکی گه‌وره‌دا به تاقي تهنیا بینیه‌وه، دیمه‌ن و شیوه‌ی دره‌خته‌کانی ترسناک هاته به‌رچار، زۆر ده‌ترسا، نه‌یده‌زانی چ بکات. به‌سه‌ر گاشه به‌ردی نووک تیژو به نیو چره تووت‌ره‌کاندا تیپه‌ری، گیانله‌به‌رانی لی‌ره‌که‌ش به‌لایدا ره‌ت ده‌بوون، و هیچ کاریان به کاری نه‌بوو.

سپی به‌فرین، تا هیژ له لاقه‌کانیا هه‌بوو رایکردو رایکرد، تا له ئیواره وه‌ختیکی دره‌نگدا چاوی به کوخته‌یه‌کی بچووک کهوت، خۆی به کوخته‌که‌دا کرد تا پشویه‌ک بدات و نه‌فه‌سیک تازه بکاته‌وه. له کوخته‌دا هه‌موو شتی‌ک بچووک بوو، به‌لام زۆر خاوی‌ن و به ته‌رتیبو ری‌ک پیک بوو. می‌زی‌ک له ناوه‌راستی کوخته‌که‌دا بوو، که په‌رده‌یه‌کی سپی به‌سه‌ردا درا بوو. هه‌وت قایی پر له خواردن، به چه‌قۆو که‌وچک و مراک و چنگال و په‌رداخه‌وه له‌سه‌ر می‌زه‌که ریزکرا‌بوو. هه‌وت ته‌خته خه‌وی چکۆله‌ش به چه‌رچه‌فی ناوه‌خن لۆکه‌وه، له پال دیواره‌که‌دا ریز کرا‌بوون.

سپی به‌فرین، هه‌ستی به برسیه‌تی و تینویه‌تییه‌کی زۆر کرد، له هه‌ر قاپیک پاروه ناینیک و تو‌زی‌ک په‌تاته‌ی هه‌لگرت و خواردی و له هه‌ر په‌رداخیکیش دلۆیه شه‌رابیکی خوارده‌وه. سپی به‌فرین، پاش نان خواردن، هه‌ستی کرد زۆر ماندوووه و خه‌وی دیت، چوو له‌سه‌ر یه‌کی‌ک له ته‌خته‌کان راکشا. به‌لام ته‌خته‌که‌ی به دلّ نه‌بوو، ته‌خته‌کانی دیکه‌ی تاقي کرده‌وه. به‌لام یه‌کی‌کیان دریژ بوو یه‌کی‌کیان کورت، تا گه‌ییه سه‌ر ته‌ختی هه‌وته‌م، هه‌ستی کرد نه‌و ته‌خته زۆر خۆش و له باره. سپی به‌فرین وه‌کو مندالیکی ئاقل دوعای خه‌وی خویندو له‌سه‌ر ته‌خته‌که راکشا و هه‌ر زوو خه‌و بردییه‌وه.

که دنیا خهريك بوو تاريخ دهبوو، خاوه نانی کوخته که گه رانه وه. تومەز حەوت کورتيله بوون که له کانی کدا له ناو جەرگه ی کتوستاندا کاریان ده کرد.

حەوت کورتيله که، حەوت فانۆسه چکۆله که یان هه لکرد، که چاویان به رووناکي کوخته که راهات، سهیریان کرد یه کینک هاتوه ته کوخته که یانه وه هه موو شته کانی داون به یه کدا.

یه کهم کورتيله گوتی: "کی له سهه کورسیه که ی من دانیشتوه؟"

دووره م کورتيله گوتی: "کی له نانه که ی منی خواردوه؟"

سییه م کورتيله گوتی: "کی له خواردنه که ی منی چه شتوه؟"

چواره م کورتيله گوتی: "کی له قاپه که ی مندا خواردنی خواردوه؟"

پینجه م کورتيله گوتی: "کی چنگاله که ی منی به کار بردوه؟"

شه شه م کورتيله گوتی: "کی به چه قۆکه ی من شتی بریوه؟"

حەوتە م کورتيله گوتی: "کی له په رداخه که ی منی نویشیوه؟"

ئه وسا یه کهم کورتيله نیگایه کی ده وره بری کردو سهیری کرد که ته خته خه وه که ی که میک شیناوه، پرسی: "کی له سهه ته خته کهم خه وتوه؟" کورتيله کانی دیکه ش هه ر که سهو چوو به لای ته خته که ی خۆیه وه به دهم گریانه وه گوتیان: "یه کینک له سهه ته خته کانی ئیمه ش پالکه وتوه." به لام کاتی حەوتە مین کورتيله چوو به لای ته خته که ی خۆیه وه، سهیری کرد کیژیک له سهه ته خته که ی نووستوه. به سهه رسامی کورتيله کانی دیکه ی گاز کرد. هه موویان به فانۆسه چکۆله کانیانه وه له دهوری ته خته که ی ئه و خپر بوونه وه سهیریان کرد راست ده کات و کیژیک له سهه ته خته که ی ئه و نووستوه.

کورتيله کان، زۆریان پی سهیر بوو، هه موو به یه ک دهنگ گوتیان خودایا! چهند کیژیکي جوانه ؟ هه موو شه ی دای جوانیه که ی بوو بوون و دلایان نه هات خه بهری بکه نه وه.

حەوتە مین کورتيله، ئه و شه وه تا رۆژ بووه وه هه ر سه عاته ی لای یه کینک له دۆسته کانییه وه نووست.

بەيانی، سىپى بەفرىن لە خەو رابوو، كە چاوى بەو حەوت كورتىلەيە كەوت، ترسا. بەلام زۆر دەگەلتيا نەرمو نىيان بوون، بە مېرىقانى و دلوقانى ناويان پرسى. ئەويش وەلامى دانەو: "من ناوم سىپى بەفرىنە". كورتىلەكان لىيان پرسى: "ئەدى بۆچى بۆ ئىترە ھاتوويت؟" ئىدى سىپى بەفرىن بۆى گىرپانەو كە چۆن زردايكى ويستوويەتە بىكوژىت و چۆن راوجىيەك تايەتەكەى شازن، گىيانى رزگار كردووەو چۆن ناچار بوو بە درىژايى رۆژ رابكات تا گەيىوئەتە كوختەكەى ئەوان.

كاتى كورتىلەكان گوڤيان لەسەر گورشتە تالەكەى سىپى بەفرىن بوو، لىيان پرسى: "تايە حەز دەكەى تۆ لە مالى ئىمە و لەلای ئىمە مېنىتەو، ناگادارى مالەكەمان بەكەى، چىشت و خواردمان بۆ نامادە بەكەيت، جىگە كامان بۆ رىك بەكەيت، جلمان بۆ بشۆيت و پىنەوپەرۆمان بۆ بەكەيت؟ ئەگەر تۆ ئەم كارانە بە باشى و رىك و پىكى بەكەيت، ئىدى لىترە دەحەسىتەو. "سىپى بەفرىن وەلامى دايەو: "بەلى، بە خۆشحالەو ھەموو ئەو كارانەتان بۆ ئەنجام دەدەم." بەمجۆرە ژيانى سىپى بەفرىن دەگەل كورتىلەكاندا دەستى پىكرد.

كورتىلەكان ھەموو بەيانيەك بۆ كارو زىرپەيدا كردن، دەچوون بۆ كىوان و ئىوارە بۆ مال دەگەرانەو. سىپى بەفرىن-يش شىوى بۆ حازرو نامادە دەكردن، بەلام چونكە سىپى بەفرىن بە درىژايى رۆژ بە تەنيا بوو، كورتىلە مېرىقانەكان نامۆژگارىيان دەكردو لە شەرپو ئۆينى زىر دايكەكەى ناگادارىيان دەكردەو دەيانگوت: "ئەو ژنە ئۆينبازە، زوو بە زوو دەزانى كە تۆ لىترەيت و لەوئەيە ھەر ساتى، بى ئەوئەى بىلى تۆ پى بزانى، يەكىن بۆ ئىترە بنىرئەت."

لەولاشەو، شازن، لە خەويشا ئەوئەى بە بىرا نەدەھات لە دىيادا كەسىكى لەو جوانتر ھەبى، رۆژىك بەر لە ھەر كارىك چوو بەر ئاويئە جادووويەكەى و پرسى:

"ئاويئە، ئاويئەى قەد دىوارى

كى جوانى جوانانە؟"

ئاويئەكە وەلامى دايەو:

"ئەي شاژن، بىچ چەندو چوون تۆ لە ھەموو كەس جواناترى
بەلام سىپى بەفرىن لە تۆ جواناترە.

ئەو سىپى بەفرىنەي كە دەگەل ھەوتە كورتىلەدا دەئى."

كاتى شاژن گوتى لەم قسانە بوو، زۆرى سەرسوپماو لە ھەژمەتاندا لەرزى لىھات،
چونكە ئاويىنە كە قەت درۆي نەدەكرد. ئىدى بۆي دەرگەوتىبوو كە راوچىيە كەي فرىوى
داوھ و سىپى بەفرىن ھىشتا ماوھ.

شاژن، شەوو رۆژ لە بىرى ئەمەدا بوو كە چۆن سىپى بەفرىن لە ناو بىبات، لەبەر
بوغزو كىنەي خۆي ھەو خواردنى نەما بوو. سەرەنجام شاژن، نەخشەيەكەي كىشا،
سىماو جلەكانى گورپى و خۆي كرد بە پىرەژنىكى چەرچى، و ھەا خۆي گۆرپى بوو، كەس
نەيدەناسىيەوھ. بەو سەرو سىمايەوھ ھەوت كىوانى بىرى تا گەبىشتە كوختەي
كورتىلەكان. ژنەي نارەسەن و بەدەفر، لە تەقەي دەرگاي دا، و بانگى كرد: "كالاي
باشم پىيە، شتى باشم پىيە بۆ فرۆشتن." سىپى بەفرىن لە پەنجەرەكەوھ روانىيە دەري و
گوتى: "رۆژ باش خانم گيان، چىت پىيە بۆ فرۆشتن؟"

پىرەژن وەلامى داىوھ: "شتى باش، كالاي عال، ھەموو جۆرە پىشتىيەك. " يەكەك
لە پىشتىنەكانى، كە لە ئاورىشمى رەنگىنى زۆر باش دروستكرا بوو، بە سىپى بەفرىن
نیشاندا. سىپى بەفرىن لە دلئى خۆيدا گوتى: "دەتوانم ئەم ژنە مېرىقان و دروستكارە
بىنمە ژوورەوھ." ھەنگى دەرگاي كردهوھو پىشتىيەكەي جوانى لە پىرەژن كرى. پىرەژن
گوتى: "كىژەكەم چەند روخسارىكى جوانت ھەيە؟ وەرە، با ئەگەر بۆ جارپىكىش بووھ
كراسەكەت بۆ رىك بچەم و پىشتىنەكەت بۆ ببەستم." سىپى بەفرىن كە ھىچ گومانىيەكەي
لە پىرەژن نەكرد بوو، لەبەردەميا وەستاو رىگەي دا كە پىشتىنەكەي لە پشت ببەستى.
بەلام پىرەژنە، پىشتىنەكەي ئەوھەندە توند لە پشتى سىپى بەفرىن بەست كە ھەناسەي
توند بوو و بورايەوھو كەوتە سەر عاردى، ژنەي ئۆينبازو خاپىنۆك وايزانى سىپى بەفرىن
مردوھ. بەدەم پىكەنەوھ گوتى: "ئىدى تۆ جوانترىن ئافرەت نىت" و بە پەلە لەو
دەقەرە دوور كەوتەوھ.

ئیواری که حوت کورتیله که بۆ مال گه رانه وه، به سهر دیمه نیکی ترسناکدا که وتن. سپی به فرینی ئازیزیان، بی جووله، وه کو مردوو، له عاردی که وتیوو. به ئه سپایی له عاردیان بهرز کرده وه و سه پریان کرد پشتینیکی زۆر توندی له پشت به ستراره وه هه ناسه ی ته نگ کردوه. به کسه ر پشتینه که بیان بری، دوا ی تو زیک هه ناسه ی وه بهر هاته وه. کاتی کورتیله کان به حال و حیکایه ته که ی سپی به فرینیان زانی، پییان گوت: "بیگومان ئه و چه رچه جگه له شازن هیچ که سیکی تر نه بووه، له ئیستا به دوا وه، ئه گه ر ئیمه له مال نه بووین، تا به ته وا وه تی دلنیا نه بیت، ده رکه له که س مه که وه."

له و لاشه وه، کاتی شازن گه بیشته وه مالی، به کراست خۆی گه یانده بهر ئاوینه که و پرسی:

"ئاوینه، ئه ی ئاوینه ی قه د دیواری کی جوانی جوانه؟"

ئاوینه، هه مان وه لامی پیشووی دایه وه:

"ئه ی شازن، بی چهندو چون تو له هه موو که س جوانتری، به لام سپی به فرین له

تو جوانتره.

ئه و سپی به فرینه ی که ده گه ل حوت کورتیله دا ده ئی، هیشتا ماوه وه له تر

جوانتره و جوانتریش ده بی."

شازن که گوپی له م قسه یه بوو، په نگی مردووی لینیشت. چونکه ئه مجاره ش بۆ ده رکه و ت که سپی به فرین ماوه. ئیدی له دلی خۆیدا گوتی: "ده بی کاریک بکه م که بۆ هه تا هه تابه سپی به فرین له ناو به م." شازن چونکه سیحرو جادووی ده زانی، شانیه کی ژه هراوی دروست کرد. ئیدی شیوه و روخساری خۆی گۆری، خۆی کرد به پیره ژنیکی دیکه. ئه وسه حوت کیتی بری و خۆی گه یانده کوخته ی کورتیله کان و له ده رگای داو بانگی کرد: "کالای باشم پییه بۆ فرۆشتن." سپی به فرین، له په نجه ره که وه ته مه شایه کی ده ره وه ی کرد و گوتی: "پیره ژن، لی ره مه وه سته، کاتی خۆت به فرۆ مه ده، چونکه من بۆم نییه ده رکه له هیچ که سیکی بکه مه وه."

پیره ژن گوتی: "مۆلّه تی ته مه شا کرد نیشته نییه؟" یه کسه ره شانه ژه هراوییه که یه دهره ییناو پیشانی سپی به فرینی دا. سپی به فرین زۆری حهز له شانه که کرد و دهرگی کرده وه. له و ده مه دا که سه و دا ی شانه که یان ده کرد، پیره ژن گوتی: "وه ره باقره شیواوه که تی پێ شانه بکه م." سپی به فرینی داماو هیچ گومانیکی خرابی له پیره ژن نه کرد و ریگهی پیره ژنی دا که قژی شانه بکات. به لām هه ره که شانه که بهر قژی کهوت، ژه هره که کاری خۆی کرد و بورایه وه و کهوته سه ره زه ی.

ژنه ی نار ه سه نو به د هه ره گوتی: "سپی به فرین، بێگومان شه مجاره مردوویت." به په له بۆ مال گه راپه وه.

خۆشبه ختانه، کات ده مه و ئیواره بوو، حهوت کورتیله بۆ مال گه رانه وه، سه بیران کرد سپی به فرین وه کو مردوو له سه ره عاردی که وتوو ه. یه کسه ره زانیان که شه مه کاری شازنه، که وتنه گه ران تا شانه ژه هراوییه که یان له به ینی قژی سپی به فرین دا دۆزییه وه. یه کسه ره شانه که یان له ناو قژی دهره یینا. سپی به فرین وه هۆش هاته وه و بۆی گه رانه وه که چی به سه ره هاته وه. کورتیله کان دیسان ئامۆژگاریان کرد که دهرکه له هیچ که سه یێک نه کاته وه.

شازن، هه رکه گه ییسته وه مالن، خۆی گه یانده بهر ئاو یینه که و پرسی: "ئاو یینه، شه ی ئاو یینه ی قه د دیواری، کێ جوانی جوانانه؟"

ئاو یینه که هه مان وه لām ی پێشوی دایه وه:

"شه ی شازن، بێ چه ندو چوون تو له هه موو که سه جوانتری

به لām سپی به فرین له تو جوانتره،

ئه و سپی به فرینه ی که له و دیوی کێوان، ده گه ل

حهوت کورتیله دا ده ژی."

شازن، هه ره که گو یی له و قسانه ی ئاو یینه که بوو، له داخا له رزی لی هات، و به دهنگی بهرز هاواری کرد: "سپی به فرین، تو ده بی بریت، ته نانه ت شه گه ره به به های گیانی خۆشم بووه ده بی بریت و وه دنیا دا نه می نی." شازن، پاش شه و قسانه، خۆی به

خه وتنگه یه کی نهیئیدا کرد، که جگه له خۆی هیچ که سینکی تر نهیده زانی دەرگا که ی له کوپوهیه، له وێ دهستی کرد به دروستکردنی سپۆی ژههراوی. سپۆهکان به روالهت زۆر جوان و سوورو سپی بوون. نهوهنده جوان بوون ههر که سینک دیتبای ههزی دهکرد بیان خوات. کاتێ له دروستکردنی سپۆهکان بووهوه، دهموچاوی خۆی رهنگ کرد، جلهکانی گۆرێ، خۆی کرد به پیریژنیکی دێهاتی تهواو، نهوسا ههوت کیوانی بری و بهره کوختهی کورتیلهکان بووهوه. پیریژنی نارهنه له دەرگای دا، بهلام سپی بهفرین سهری به پهنجهره کهوه ناو گوتی: "من ناتوانم دەرگا بکه مهوه، ههوت کورتیله نامۆژگاریان کردووم که دەرگا له کهس نه که مهوه."

پیریژن گوتی: "دهترسیت دیسان ژههراوی بسی؟! ته مهشا من نه م سپوانه له ناوهراستهوه ده کهم به دوو له تهوهوه به خۆم له ته سپییه که ی دهخۆم و تۆش دهتوانی له ته سووره که ی بخۆیت." سپۆهکانی به جۆری دروستکرد بوو که ته نیا له ته سوورهکانیان ژههراوی بوو. سپی بهفرین زۆری ههز چوه خواردنی نهو میوه ئشتیابزۆینه، که سهیری کرد نهو ژنه دێهاتییه چهند به تاسووقهوه له ته که ی خۆی دهخوات، خۆی پینه گپراو له ته ژههراویه که ی لیوه رگرت. بهلام ههر که قهپی له سپۆه که دا یه کسه ر وهکو مردوو تهختی سه ر زهوی بوو. چاوانی شازنی دلرِه ق پرشنگیان داو له قاقای پیکه نینی داو گوتی: "نه ی کیژۆله ی روخسار بهفرینی، گۆنا خوینینی، قژ عه به نووسی، نه مجاره یان کورتیلهکان فریات ناکه ون و ههوت روحت هه به شتاقیان دهرنا بهیت."

که شازن گه بیشتهوه مالم، له ناوینه که ی پرسی:

"ناوینه، نه ی ناوینه قه د دیواری

کی جوانی جوانانه؟"

نه مجاره یان، ناوینه که گوتی: "تۆ، شازن، جوانی جوانانی."

نه مجاره یان دلێ هه سوودو پر بوغزو کینه ی شازن ئاسوده بوو، یان به لای که مهوه بو یه که مجار که مێک ئاسوده یی به خۆیه وه بینی.

که ئیواری کورتیله کان بۆ ماڵ گه رانه وه، سپی به فرین یه که تهخته له سه ره عاردی که وتبوو، نه هه ناسهی ده دا و نه ده جوولا. سپی به فرینیان به ته سپایی له عاردی هه لگرت و که وتنه پشکنینی سه رایای تا به لکو شوینه واریکی ژه هراوی بوون بدۆزنه وه. به لām نه پشتینیکی له پشت به ستره بوو، و نه شانیه که به قژییه وه بوو. نازای به ده نیان شو رد، به لām هیچ فایده یه کی نه بوو، کیژۆله ی به سته زمان مرد بوو. له تابووتیان ناو له ده وری دانیشتن و سۆ رۆژی ته واو به دیار سپی به فرینه وه گریان. سه ره نجام بریاریان دا که سپی به فرین له کانه زی ره که ی خویان بنیژن، به لām که ته مه شایان ده کرد، ریک وه کو خونچه یه که بوو که له حالی شکۆفه کردن دا بیت. گۆناکانی وه کو هه میشه سوورو ئال بوون. کورتیله کان گوتیان: "نابی له چالی تاریک و نووته کیدا بنیژین."

تابووتییکیان له شووشه ی روناک دروست کرد و سپی به فرینیان له ناونا، و تابلۆیه کی زی پیان پیوه نا و له سه ریان نووسی ته مه شازاده خانمیکه. ته وسا تابووته کیان له قولله ی چیدا دانا و هه ر رۆژه ی یه کیک له کورتیله کان ئیشکی تابووته که یان ده گرت و چاویان لی نه ده گواسته وه. گه لیک له بالئدانی ئاسمان هاتنه خوار و تازیه یان بۆ سپی به فرین گرت. هه وه لجار کونده په پویه ک و ته وسا قژاوله یه ک و ته و جا کۆتریک کی چکۆله هاتنه دیار تابووته که ی.

ماوه یه کی زۆر بوو که سپی به فرین له و تابووته دا پال که وتبوو، به درێژایی ته م ماوه یه وا ده هاته به رچا و که خه وتووه، پیستی سپی وه که به فر، کولمه کانی سوور وه که خوی و قژی وه که عه به نووس ره ش بوو.

تا رۆژی شازاده یه که ریبی که وته لی ره واو به لای کوخته ی کورتیله کاند تیه پری. ته و تابووته ی که سپی به فرینی جوانی تیادا بوو ته و نوو سراوه ی سه ر تابووته که سه رنجیان راکیشا. شازاده به کورتیله کانی گوت: "ته م تابووته م بده نی، هه رچیه کتان له بارته قایا ده وئ ده تان ده می." به لām کورتیله کان گوتیان:

"نا، ئیمه تالیک کی قژی ته و، به هه موو دنیا ناگۆرینه وه."

شازاده گوتی: "کهواته به دیاری بدهنی، قهولتان ددهمی که وه کو چاوم بیپاریژم و وه کو نازیزترین شتی خۆم خۆشم بوئ." "

چونکه شازاده، له قوولایی دلّه وه قسهی ده کرد، کورتیله کان دلّیان پینی سووتاو تابووته که بیان دایه. شازادهش دهستووری دا که نۆکه رو دهست و پیوهنده کانی، تابووته که بجه نه سه رشانیان و بیبه ن. له و کاته دا که خه ریک بوون له چیا که وه داده گه ران، به ریکه وت پییان له بنچکه تووت پرکیکی قژن هه لئووتاو تابووته که ته کانیکی توندی خوارد، له ته نجامی ته و ته کانه وه، ژه هره که له زاری سپی به فرینه وه ده رپه ری. سپی به فرین له پر چاوانی هه لئینان، له ناو تابووته که دا دانیشته و بانگی کرد: "من له کویم؟"

شازاده به دلخۆشی وه لّامی دایه وه: "تۆ ده گه ل مندایت." و ته وسا بۆی گیرایه وه که له م ماوه یه دا چی رووی داوه و له سه ری رۆیی: "سپی به فرین، من له م دنیا گه وره یه دا تۆم له هه موو که سیك خۆشته ده وی، ئایا رازیت له گه ل مندایت بیی بۆ کۆشکه که ی باجو شوو به من بکه ی؟"

سپی به فرین، داواکه ی شازاده ی قه بوولکر دو له گه لّیا رۆیی.

زه ماوه ندیکی یه جگار گه وره و به شکۆیان گیرا.

زردایکه نارپه سه نه که ی سپی به فرینشیان ده عوه تکر دو. کاتێ که ته و ژنه شرپنده و دلپه شه جله به شکۆکانی، که بۆ ته و بۆنه یه کردبوونی، له بهر کرد، چوو به رده م ناوینه که و پرسی: "ناوینه، ته ی ناوینه ی قه د دیواری،

کی جوانی جوانانه؟"

ناوینه که وه لّامی دایه وه:

"تۆ له هه موو که س جوانتری، ته ی شابانۆی من، به لّام بووکه که ی شازاده له تۆ

جوانتره."

کاتی ژنه‌ی هه‌سوود و شپنده گویی له و قسانه بوو، له داخاو له هه‌سوودی دا له خۆی چوو. هه‌وه‌لجار نه‌یده‌ویست بۆ زه‌ماوه‌نده‌که بروات، به‌لام له پرتیکدا وای هه‌ستکرد تا شازاده خانمی گهنج نه‌بینی، دلی سوکنایی نایه‌ت و ئۆقره ناگریت. کاتی شازن، چوو ناو هۆله گه‌وره‌که‌وه، سپی به‌فرین ناسیبه‌وه و له‌زگ بوو (وه‌خت بوو) له ترسا له خۆی بیچیت. ئەوسا له دلی خۆیدا گوتی ئەم ژنه ئۆینبازو مه‌کربازه ده‌یه‌وی چ به‌لایه‌کم به‌سه‌ردا بینن؟ هه‌ر چه‌نده بیویست نه‌بوو که چیتر سپی به‌فرین بترسیت، چونکه به‌ ده‌ستووو فرمانی شازاده جووتی پیلای ناسنی سووره‌وه‌کراو بۆ شازن ناماده کرابوو ناچاریان کرد که ئەو پیلوانه له پی بکات و تا ده‌مریت و روحی ده‌رده‌چیت هه‌ر پیلان‌ه‌وه به‌ه‌قسیت .

جاکوب و ویله‌م گریم

فەرھەنگۈك

ئا

ئەداۋ ئەتۋار: رەۋشەت و ئاكار
ئارايشتكار: ئارايشتگەر ، مكياجكار
ئەوك: قورگ، گەروو، بەرمەل
ئاسيو: ئازار، بەلا، زيان، زەرەر
ئاشخانە: موۋبەق، چىشتخانە
ئەنگۆ: ئىۋە، ھە، ھون
ئەگەرنا: دەنا، ئەگىنا، ئەگىن، گەرنا
ئىۋى: دەلىنى
ئەفسونناۋى: سىحراۋى، جادوۋى
ئىكلام: كرنۆش، سەرچەماندن بۇ رىزگرتن
ئامىز: باۋەش، ھەمىز
ئەزىبەنى: گەۋرەم، قوبان
ئاران: گەرمەسىر، گەرميان، زستانەۋار
ئۆين: پىلان، دەسىسە، فىل و مەكر
ئۆينباز: بەمەكرو فىلئباز، پىلانگىر
ئىشك: پاس، كىشك

پ:

باۋەژن: زردايك، ھۆى دايك، باجى
باب: باوك
بالانما: بالانۆين، ئاۋىنەى بالاپران
بەلەز: خىرا، بەپەلە، گورج
بلوور: شووشە

بېننهوا: هه ژار، بېنچاره، داماو
 به توږزی: به زور، به خورتی
 به روحم: به بهزه بی، دلوقان
 برنجه: جوړه کانزایه که، زهردی سه ماوهر (قصدير)
 به له ننگاز: بېنچاره، نه دار، به سه زمان
 به رۆك: یاخه، یه خه
 به کاوه خو: به هیواشی
 به رشف: وه لام
 به رك: گیرفان، باخه ل
 بالیفوکه: سه رینی بچووک، گوښه
 بوری: تیپه پری
 بیلبتون: به ته واو هتی
 بهو ناوایه: بهو جوړه، بهو شپوهیه
 باریه: لوسه
 به ستین: رۆخ، که نار، گوی چه م، ده م چه م
 بېشه: دارستان، لیتر
 به رکوشه: به رهه لېینه
 بن پیاله: ژیر پیاله
 بوړه قنه: نامال بوړ، مه یله و بوړ، بوړ باو
 بویر: نازا، دلیر
 بیوهی: بی زیان، سه لامه ت
 بار: بېچووه مه لی به هاره
 بیزوو: بیترگ، مه گیرانی
 بیترکه وان: بیزوو که ر
 به لانس: هاو سه نگی
 بارته قا: باته قا، هه نبر، به رانبر

پ:

پیشخزمهت: نۆكهرى بهردهستان

پارك: باخ

پواز: سنگيکه له درزى دارى قه‌لشاوى دهنين تا نهيه‌ته‌وه يهك

پۆر: بالندهيه‌كى خۆش گۆشته، له مريشك گه‌وره‌تره

پيشكار: خزمه‌تكار

په‌يف: وشه، وته، قسه

په‌ز: مه‌ر، ميگه‌له مه‌ر و بزن

په‌رى: فريسته

پاژ: به‌ش

پرته‌و: تيشك، رووناكى

ت:

ته‌مه‌شاقان: بينه‌ر، سه‌پركه‌ر

ته‌ژى: پې، لىپاو لىپ، سه‌ر ريژ

تيشت: نانى به‌يانى، قاوه‌لتى، به‌رقلبان، تاشتى

تالووكه: مه‌ترسى، خه‌ته‌ر

ته‌باره: ده‌غلى گه‌يشتوى نه‌دوراو، قايمه ده‌غل

ته‌ژه‌و ناقولاً: گه‌وره‌و ناشپرين

تاين: يارۆ، فلان، ناقه‌رى

تاژى: سه‌گى راو، تانجى

ته‌شقه‌له: گه‌ر، بيانووپينگرتن

ج:

جه‌گه‌ن: گيايه‌كه لاسكى سى سوچه له زه‌لكاودا ده‌پوى

چ:

چه‌لونگ: چوست و چالاک، گورج و گۆل، شوخ و شه‌نگ

چينى: جۆرى سواله‌تى هه‌ره‌باشه، وه‌كو كاشى

چتۆ: چۆن، چلۆن، کوو
چرپن: وتن (بۆ گۆرانى و قام)
چیلن: مانگا
چەنگ: ئامپىرىكى موسىقىيە، ھارپ
چەكمە: جەزمە، پووت
چەمەنزار: مېرگ، مېرغوزار، سەوزەزار
چما: بۆچى، ئەرا، لەبەرچى
چقلن: دړو، دړو، درى
چەرچى: فرۆشپاڼى گەپىدە، دەستفروش

ح:

حایرمان: سەرسام بوون
حەسار: حەوش

خ:

خەنى لە خۆتان: خۆشى لە خۆتان
خشكۆك: دەلال، جوانكىلە، جوان، قەشەنگ
خورجین: ھەگبەى لە بەن، جانتای لە بەن، خورج
خا: خات، خاتوون، خانم، یا
خاپاندن: فریودان، تەفرەدان، خەلەتاندن
خاپینۆك: فریبۆك، فیلباز

د:

داماو: بېنەوا، بەلەنگاز، بېچارە
دەقەر: ناوچە، ئاقار، شوپن، جى
دېرکەوتن: دواکەوتن
دلپاقۆ: دلپاك، بى فرۆ فیل، بى گزی
دەربار: دیوہ خان و بارەگای پاشا
ژنەوتن: بېستن

داگه پان: هاتنه خواره وه
دلته واز : دلگير، مايه ي دلخوشي
دلوثان: به به زه يي، دلنه رم، ميرهبان
هاژوتن: ليخورين
ديده واني: ئيشكگرتن (به تاييه تي ئيشكي سه ر قه لات و بورجان)
داپيره: دايه گه وره، نه نك
ده ليشه: ده رفه ت ، هه ل
دره خت: دار
ده رباريان: ده ست و پتوه نداني ديوه خان و باره گاي پاشايه تي
دروو: درك، چقل، دري
دلر ه ش: بي ه زه يي، سته مكار، دلره ق، ركووني

ڤ:

ره قسين: سه ما، هه لپه رين
رئه ك: قه شه و
ردين: ريش
رونك: فرميسك، رونتك، ته سر، ته سرين
روحاني: پياوي ئايني
راز: نه يني

رابوون: هه ستان
روخانه: رووبار، چوم، چيم، پروو
رند: جوان، خوشيك، خوشكوك

ز:

زركيژ: كچي ميرو بؤ باوه ژن، يان كچي ژن بؤ باوه پياره
زيده: زياده
زه لام: گه وره، ناقولاو ته ژه
زار: ده م، ده و

زورپيهت: وه چه و نه وه و نه تيره

ژ:

ژيوان: په شيمان

س:

سهرزه نشت: سهر كونه، لومه

سهندهل: قاپقاپ، تهفته قيله

سپله: پينه زان، بي نه مهك، بي وه فا، مهك حرام

سوز: په يمان، به لين

ستران: گوراني، قام، لاوك

سپيډه: بهر به بيان

سهره زار: ميړگ، ميړگوزار، چه مه نزار

سه مت: لا، ثالي، ره خ

سهر بورده: به سهرهات، سهرگوزه شته، سهر بهورد

سهرگوروشته: سهر بورده،

ش:

شړنده: ژني ده مدريژي شه پاني بيحيا

شړپوش: شړوله، بي بهرگ و بار

شه پيور: بوقی، كه په نا

شام: شيو، شيف، خواردني نيواران

شكهفت: نه شكهوت

شكهسته ني: ناسك، شتي زوو بشكي

شتاقيان، هيچيان، كهسيان

شنگ: هيژ، تاقهت، توانا

شه قاو: ههنگاو

شلينگ: پاره به كه

شاپ: شق

شەكەت: ماندوو، هیلاك

شورە: دیوار

شەپیار: پېشەپر، شەپرانى

ع:

عاسا: دار عاسا، دار دەست

عەیار: زیتەل، زۆرزان

عەبەنوس: دارىكى رەش و رەق و بەنرخە

غ:

غار: ئەشكەوت

غورابى خەو: شېرنە خەو، خەوى قورس

غەوارە: غەرببە، بېگانە

ف:

فەرمايشت: فەرموودە، قسە

فەرخە: بېچووە مەل و جانەوهران

ق:

قالیچە: مافووری بچووك

قرمز: سوور

قەرال: پاشا

قەرالئەشپن: پاشانەشپن، ئىمپراتۆرىيەت

قورباقە: بۆق

قاوەلتى: تاشتى، بەرقلیان، نانى بەیانى، تىشت، قاوەتوون

قوچانى: هەلھات

قشتیلە: بچووكى جوانكىلە

قالور: قاوغ

قاپ: قاچ

قاوغ: قەپىلك، قاپۆرە

قوشقى: توورە، وەرەز، سل، رەوەك
قەر قەشە: تەشقەلە، شەرو ناخۇشى
قۆپى: زەلگەوى قامىشەلان
قەلەمپرە: سنوور و كەوشەنى ژېر دەسلەتتى كەسىك يان دەولەتتىك
قوو: بالندەيەكە لە قاز سېپى ترو زلتە
قەلەيى: كاتزايەكى سېپى نەرمە مسى پى سېپى دەكەنەو
قزاولە: تاق تاقكەرە

ك:

كوت و مت: ەقاودەق
كوانگە: كوانوو، تاگردان
كارمامز: بەچكە ئاسك
كودەلە: بېنچوۋە بەراز
كوختە: كۆخ، خانووى چكۆلە و خراب
كۆلكە: موو، توك
كۆلۆ: كۆللە
كەوەيى: شىنكى، شىنباو، خۆلەمىشى
كېتوۋە: بۆ كۆي
كەپەك: سۆس
كۆمەك: يارمەتى، ھارىكارى
كلۆز: ناوبەتال
كۆرپىڭگە: كۆرپى بچووك
كەپوو: لووت، دفن
كەونارا: زۆركۆن، شوپنەوار
كەسك: سەوز
كۆمىدى: بېكەنىناوى
كامكردن: نەوس تكان

كەزى: پىرچ، زلف
كلاوخود: كلاوى ئاسىنىنى شەپقان
كەرب: رىق و كىنە
كان: مەعدەن
كىيۇستان، كۆسار، كۆچار

ك:

كۆساخت: چاوقايم، رووقايم
گەدا: پارسەك، سۈلكەر، دەرۋزەكەر
گورزە: باقى گەرە
گەرەكمە: دەمەۋ، دەخۈازم
گەمە: يارى، وازى، كايە
گەنج: زىرو زىو، مالى دىنيا
گەردنبەند: ملوانكە
گازكردن: بانگكردن
گۆرىن: يارۆ، ناقتىرى
گوندى: دى، ئاۋايى
گومناۋ: ناۋبىز، نەناسراۋ

ل:

لە كەيفان: لە خۇشيان
لە بىيلادەۋە: لە ئىجادەۋە، لە بىنەرەتەۋە
لېرەۋار: دارستان، جەنگەل، بېشەلان
لاپرەسەن: فزول، فزولى
لەزگ بوو: خەرىك بوو، ۋەخت بوو
لى: بەلام
لېپرا: بىپارى دا
لۆسە: بارىيە

لاق: قاچ، لنگ
له زكرن: خييراكردن، پهله كردن

م:

موازه: فرۆشگه، دوكان
ميڙيقان: دلؤقان، ميههه بان
مشوور: ته گبير، به خه م كردن
مژوول: سه رقان، سه رگه رم
مل و موش: ملومؤ، گهران و بوئكردنى زه مين بو پهبداكردنى خواردن
مؤل: زؤر، فره، زه حف

مژمژه: مه ساسه

ميرغه زه ب: جه لاد

مه زرا: كينلگه

مقاش: ماشه

مه گيرانى: بيژوو

مه رزو بو: ولات، نيشتمان

مقهوا: كارتون

مه نهؤل: زيڙاب

مه زل: قوناع، جيى مه به ست

ن:

هيورين: هه وانه وه

نه زاكته: نه ده ب، سه لارى

نيگابان: پاسه وان

نه بجه زار: قاميشه لان

نسيهت: به لا

نه تره: وره

ناچيز: هيچ، زؤر كه م

نه ژاد: ره گهز، ره چه لئهك، ته سل

ناحهز: ناشيرين

و:

وه ميښي: ميښي ته وه

وه كرد: كرد وه

وه شييرت: شارده وه

ويتا: ته سه ور

وار: هه وار، شوين، مه لښه

ويده ددهم: دده مې

ه:

هانكه هانك: هه ناسه بركي

هه ژگ: لكه داري وشكه وه بوو، چروچيلكه ي ئاوردوو

هه پروگيڤ: هه ره شه و گوره شه

هه لډير: جيگه ي زور به رزو قيت له شاخ و كيودا

هه زاربه هه زار: شاخي زور به رزو عاسي

هه لزان: هه لگه پان بو سه ره وه

هه ايم: سه رگه ردان، ويل

هه نښه: به رانښه

هه ترهش: زه ندهق، زراو

هه نووکه: ئيستا، نها، نهوو

هه وشن: به هوش

هه تهر: مه وداي حوكمي چاو

هه وقي: كيوي، وه حشي

ي:

يال: تووكي سه ر ملي شيرو يه كسم

يه كه او ي: يه كجور، يه كده ست، بيگوران

حه مه كه ريم عارف:

- * كه ركوكوييه و له سالي ۱۹۵۱دا له دايك بووه.
- له سالي ۱۹۷۵ كوليژي ئه ده بياتي به خدای ته واو كردوو.
- يه كه م به ره مه مي شيعر يكه به ناوي (هه ليه ستيكي هه تيو كه وتوو) كه له ژماره (۱۷۰) رۆژنامه ي هاوكاري له ۱۹۷۳/۶/۸ بلاو بووه ته وه.
- له سالي ۱۹۷۵ه وه به به رده وامي نووسين و به ره مه مي ئه ده بي بلاو ده كاته وه.
- سه ر نووسه ر يان به رپوه به ري نووسين يان سكرتيري نووسين يان ئه ندامي ده سته ي نووسه راني ئه م گوڤار و بلاو كراوانه بووه: گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركوكو، نووسه ري كوردستان، كه لتوو، نووسه ري كورد، گولاني عه ره بي، ئالاي نازادي تا ژماره ۲۲۲، گوڤاري نه وشه فق.
- * جگه له ناوي خو ي، به تايبه تي له گوڤاري گزنگي نووسه راني كه ركوكو، نووسه ري كوردستان، كه لتوو، رۆژنامه ي ئالاي نازادي تا ژ: ۲۲۲ به ناوي گوڤه ند، زنا ر، سيبان، پاكزاد، محمه دي حاجي، سپروان عه لي، ديدار هه مه وه ندي، هيژا، ح. ع، هامون زيباري، بازه وان عه بدولكه ريم به ره مه مي بلاو كردوو ته وه.
- * له سالي ۱۹۷۴ - ۱۹۷۵دا پيشمه رگه ي شوڤشي كوردستان بووه، له هه شتا كاندا بو ماوه ي نو سال، بي وابه سته گي حيزبي پيشمه رگه بووه و وه كو به شدارييه كي مه يداني و ويژداني له خه باتي ره واي نه ته وه ي كوردا شانازي پپوه ده كات و منه ت به سه ر كه سدا ناكات، چونكه باوه ري وايه كه رۆلني ميلله تي مه زلوم مه حكومه به پيشمه رگايه تي.
- له هه شتا كانه وه تا ۲۰/۸/۲۰۱۰راسته وخو سه ربه رشتي و سه رۆكايه تي لقي كه ركوكوي يه كي تيبي نووسه راني كوردي كردوو.

• زۆر بەرھەم و کتیبى چاپ و بلاو کردووتەو، لى زۆربەى ھەرە زۆريان، بە تايبەتى ئەوانەى لە چيادا چاپ بوون بە نوسخەى ھيئدە کەم بلاو بوونەتەو، لە نرخى نەبوو دان و ھەر ئەوئەندەيە کە لە فەوتان رزگار بوون. ھەندىک لە وانە:

- ۱- تيرۆژ، کۆ چيرۆک، چاپى يەكەم ۱۹۷۹
- ۲- کۆچى سوور، رۆمان، چاپى يەكەم، ۱۹۸۸، چاپى سيبەم ۲۰۰۷
- ۳- بەيداخ، چيرۆک، چاپى يەكەم ۱۹۸۸
- ۴- داوتى کۆچەرييان، کۆ چيرۆک، چاپى دووهم ۲۰۰۵
- ۵- لە خۆ بىنگانە بوون، کۆمەللە چيرۆک، چاپى يەكەم (۱۹۹۹) دەزگای گولان
- ۶- کوچ سرخ، کۆ چيرۆک، بە فارسى، وەرگيران چاپى يەكەم ۱۹۸۷ شاخ
- ۷- نينا، رۆمان، سابت رەحمان، چاپى يەكەم، شاخ، ۱۹۸۵ چاپى سيبەم ۲۰۰۵
- ۸- نامۆ، رۆمان، ئەلبير کامۆ، چاپى يەكەم، شاخ ۱۹۸۷ چاپى چوارەم ۲۰۰۹
وہشاخانەى سايە، سليتمانى
- ۹- ريبەر، رۆمان، مەھدى حسين، چاپى يەكەم (شاخ) ۱۹۸۳، چاپى دووهم،
۲۰۰۷
- ۱۰- شکست، رۆمان، ئەلکساندەر فەدايەف، چاپى شاخ (راہ کارگر)، چاپى دووهم،
۲۰۰۹ خانەى وەرگيران.
- ۱۱- ھاومالەکان، رۆمان، ئەحمەد مەحمود، چاپى دووهم ۲۰۰۰ دەزگای گولان
- ۱۲- بيناسنامەکان، رۆمان، عەزیز نەسين، چاپى سيبەم ۲۰۰۶
- ۱۳- قوربانى، رۆمان، ھيرب ميدۆ، چاپى يەكەم ۲۰۰۴ دەزگای شەفەق
- ۱۴- دوورە ولات، رۆمان ع. فاسموف، چاپى يەكەم ۲۰۰۰ دەزگای گولان
- ۱۵- ئازادى يا مەرگ، رۆمان، کازانتزاكيس، چاپى يەكەم ۲۰۰۳ کتیبخانەى سۆران،
چاپى دووهم: ۲۰۰۸
- ۱۶- چيرۆکەکانى سەمەدى بېھرەنگى، چاپى دووهم، ۲۰۰۴ کتیبخانەى سۆران
ھەولير

- ۱۷- تامانجی ئەدەبیات. م. گۆزکی، چاپی شاخ ۱۹۸۵
- ۱۸- ئەو رۆژەى كە ونبووم (كۆمەلە چیرۆكى بیانی) چاپی یەكەم، ۲۰۰۶
- ۱۹- جى پى (كۆمەلە چیرۆكى فارسی) چاپی یەكەم ۲۰۰۶، نووسەرانی كەرکوک
- ۲۰- زنده خەون، كۆمەلە چیرۆك، چىخۆف، چ ۱، دەزگای موكریانی
- ۲۱- چیرۆكستان، كۆمەلەك دەق ورەخەنى جیهانی چ ۱، ۲۰۰۵، نووسەرانی كەرکوک
- ۲۲- دیدارو دەق ورەخە، چ ۲۰۰۵، ۱
- ۲۳- دیداری چیرۆكغانى، چ ۲۰۰۵، ۱
- ۲۴- ئەو بەرخەى كە بوو بە گورگ، چ ۲۰۰۸، نووسەرانی كەرکوک
- ۲۵- میوان، چیرۆك، ئەلبیتر كامۆ

- ۲۶- مەسەلەى كورد لە عێراقدا، عەزیز شەریف، چاپی دووهم ۲۰۰۵
- ۲۷- مێژووی رەگ و رەچەلەكى كورد، ئیحسان نوری پاشا، چ ۱، ۱۹۹۸
- ۲۸- كورد گەلى لە خستەبراوى غەدر لىنكراو، د. كوینتەر دىشنەر، چاپی سىيەم ۲۰۰۴
- ۲۹- لە مەهابادى خویناوییه وە بۆ كەنارىن ئاراس، نەجەف قولى پسییان، چاپی یەكەم ۲۰۰۶
- ۳۰- كورد لە سەدەى نۆزدەویستەمدا، كریس كۆچرا، چاپی شەشەم ۲۰۱۱
- ۳۱- كورد لە ئىنسكلۆپىدىای ئىسلامدا، چاپی یەكەم ۱۹۹۸
- ۳۲- چینی كۆن، چ ۱ (دەزگای موكریانی)

- ۳۳- دلیری خۆراگرتن، ئەشەرفى دەهقانى
- ۳۴- خەباتى چەكدارى هەم تاكتىكە هەم ستراتىژ، مەسعودى ئەحمەد زاده

- ۳۵- قسننت قان گوگ، شانۆنامە، باول تائیز لەر

- ۳۶- به دوعا شاعیره کان، شانۆنامه، جه لیل قه یسی (گزنگ ژ: ۱۲)
- ۳۷- جوله که که ی مالتا، شانۆنامه، کریستۆفه ر مالرۆ.
- ۳۸- دادپه روه ران، شانۆنامه، ئەلبیر کامۆ
- ۳۹- به د حالی بوون، شانۆنامه، ئەلبیر کامۆ.
- ۴۰- چا و به چا و، شانۆنامه، گه وهه ر مراد (غولام حسه ینی ساعیدی)
- ۴۱- ریچاردی سییه م، شانۆنامه، شه کسپیر. چاپی یه که م ۲۰۰۹، بلاوه خانه ی سایه، سلیمانی
- ۴۲- گه مه ی پاشا و وه زیر، شانۆنامه، عه بدوللا ئەلبوسیۆری..

- ۴۳- منداله دارینه، چیرۆکی درێژ بو مندالان.
- ۴۴- فاشیزم چیه؟ کۆمه له چیرۆک بو مندالان، یه لماز گونای
- ۴۵- شوانه بچکۆله که، چیرۆکیکی درێژی چینی یه بو مندالان
- ۴۶- زارۆکستان (چوار شانۆنامه بو منالان)
- ۴۷- چهند چیرۆکیک له ئەفسانه ی یونانی کۆنه وه (۲۳ ئەفسانه)

- ۴۸- له گه نجینه ی حیکایه تی تورکمانیه وه. (ئەفسانه ی ئەسپی ناشق) چاپی یه که م ۲۰۰۸
- ۴۹- ئەفسانه یین گریکی و رۆمانی، چاپی یه که م (۲۰۰۴) کتیبخانه ی سۆران، هه ولییر
- ۵۰- نیلیاده، هۆمیۆس، چ ۱، ده زگای سه رده م ۲۰۰۹

- ۵۱- گۆقه ند و زنار (فه رهه نگی فارسی - کوردی) حه مه که ریم عارف، چ ۱ (۲۰۰۶) -
- ۲۰۰۸ ده زگای موکریان
- ۵۲- چۆنیه تی فیۆبونی زمانی فارسی، چ ۱، ۲۰۰۱

- ۵۳- چرنیشفسکی، فیله سوف و زانای گورهی میلله تی روس
 ۵۴- چایکۆ فسکی، ژیان و بهرهمی.
 ۵۵- ئیدگار ئالین پۆ، ژیان و بهرهمی.
 ۵۶- جاک له ندهن، ژیان و بهرهمی
 ۵۷- گوگول، نووسه ری ریالیست
 ۵۸- یه لئماز گونای، ژیان و بهرهمی
 ۵۹- سادقی هیدایهت، ژیان و بهرهمی
 ۶۰- خافروغ له شیعرده دوی، ژیان و بهرهمی

- ۶۱- راگه یانندن له پهراویزی دهسه لاتدا (به شهریکی) چاپی یه کهم (۲۰۰۱) دهزگای
 گولان
 ۶۲- راگه یانندن له نیوان حهقیقهت بیژی و عهوام خه له تیینی دا، حه مه کهریم عارف،
 چ (۱)، ۲۰۰۵

- ۶۳- میژووی ئه ده بیاتی جیهان (له کۆنه وه تا سه ده کانی ناخین). چاپی یه کهم ۲۰۰۸
 ۶۴- میژووی ئه ده بیاتی جیهان (له سه رده می رینیسانسه وه تا ئیستا). چاپی یه کهم
 ۲۰۰۸
 ۶۵- میژووی ئه ده بیاتی جیهان (ئه ده بیاتی ئینگلیزی زمان- ئه مریکا و ئینگلیستان
 له سه ره تا وه تا ئیستا). چاپی یه کهم ۲۰۰۸
 ۶۶- ریالیزم و دژه ریالیزم له ئه ده بیاتا، سیروس پرهام، چ ۲۰۰۴، ۱، دهزگای سپریت
 ۶۷- قوتابخانه ئه ده بییه کان، رهزا سهید حسه یینی، چ ۲۰۰۶، ۱، دهزگای موکریانی
 ۶۸- میژووی ئه ده بیاتی روسی، سه عیدی نه فیسی
 ۶۹- لیکدانه وه یه که له مه ر نامۆ، لويس ریی، چ ۲، ۲۰۰۶
 ۷۰- هونه روژیانی کۆمه لایه تی، بلیخانۆف، چ ۱ (۲۰۰۵) دهزگای موکریانی

- ۷۱- گوزارشتی مؤسیقا، د. فواد زکریا، چ ۱، یانہی قہلہم ۲۰۰۶
- ۷۲- ریبازہ ہونہریہکانی جیہان
- ۷۳- پیکھاتہی بہدہنی و چارہنوسی ئافرہت، (چ ۱) ۲۰۰۶
- ۷۴- دہربارہی شیعروشاعیری، حمہمہ کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۷
- ۷۵- دہربارہی رۆمان و چیرۆک، حمہمہ کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۸
- ۷۶- مەرگی نووسەر و چەند باسیکی دیکہی ئەدبی-رۆشنییری، حمہمہ کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۵ نووسەرانی کەرکوک
- ۷۷- ناودارانی ئەدەب، حمہمہ کەریم عارف، (چ ۱) دەزگای موکریان، ۲۰۰۹
- ۷۸- پەییستانی من، حمہمہ کەریم عارف، چاپی یەکەم)
- ۷۹- پەلکە رەنگینە، حمہمہ کەریم عارف، چ ۱، ۲۰۰۴
- ۸۰- خیانەتی حەلال، حمہمہ کەریم عارف
- ۸۱- بووکی هەزار زاوا، کۆچیرۆک، بزورگی عەلەوی
- ۸۲- ئەبوزەر، د. عەلی شەریعەتی
- ۸۳- ریوایەت، رۆمان، بزورگی عەلەوی
- ۸۴- وقفات فی رحاب الیقافە الکوردیە، حمہمہ کەریم عارف
- ۸۵- هەژاران، رۆمان، دوستوفسکی
- ۸۶- دەشید کۆپەر فیلد، (رۆمانی کورتکراوە بۆ نەوجەوانان) چارلس دیکنز
- ۸۷- ئۆدیسە، داستان، ھۆمیرۆس
- ۸۸- ظل الصوت و قصص اخرى، تقدیم و ترجمە جلال زنگابادی
- ۸۹- شازادە و گەدا، رۆمان، مارک توین
- ۹۰- توحفەنای ئەدەبیاتی جیہانی
- ۹۱- سفرەی فەقیران حمہمہ کەریم عارف
- ۹۲- بەلئدەکەی من رۆمان، فریبا وفی
- ۹۳- نامەکانی تولستۆی

- ۹۴- جەمىلە، رۆمان جەنگىز ئايماتۆف
- ۹۵- ھەفتا چىرۆكى چىنى بۆ مىنالانى كورد
- ۹۶- الرحيل الدامى...تقديم وترجمه: جلال زنگابادى
- ۹۷- كۆلوانە سوور... كۆچىرۆك بۆ مىندالان
- ۹۸- ئەو پىاوەى كە سىبەرى خۆى فرۆشت ..رۆمان..شامىسو
- ۹۹- دكتۆر...شانۆنامە...برانسىلاڧا
- ۱۰۰- خەيام...زانانى شاعىران وشاعىرى زانايان /جەلال زەنگابادى
- ۱۰۱- دۆزەخى پىرۆز، رۆمان ،بورھان شاوى
- ۱۰۲- من و نەنكم و ئىلارىون و ئىلىكۆ / رۆمان / نودار دومبادزە

* لە راپەرىنەو تا نھوو چالاكانە بەشدارى بزاڧى ئەدەبى و رۆشنىبىرى كوردى دەكات وبەرھەمى ھەمە جۆر (نووسىن و ئامادە كردن و ھەرگىران) بلاودەكاتەوہ..

* ئەو بەرھەمانە و زۆرى دىكەى ئامادەن بۆ چاپ و چاپكردنەوہ و ھەر كەس و گروپ و لايەن و دەزگايەك تەماحى بلاو كردنەوہى ھەبن، دەبى پرس بە نووسەر بكات...